

Giới thiệu Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện Convert

Thiên Hạ Vô Song tên Lữ Bố, Tam Quốc thứ nhất xưng Ôn Hầu!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Mãnh hổ xuất thế

Nóng bức mùa hè, một tòa vô danh Tiên Sơn một người trong tuổi chừng chừng hơn mười tuổi đích thiếu niên đang vũ động một thanh vô phong Thiết Kích. Hồ hét giữa tương kia Thiết Kích trên dưới lật vũ đích Uyển Như một mảnh ngân bình bình thường, đột nhiên một viên ước cao cỡ nửa người đích tảng đá lớn bị kia Đại Kích sở tấn ra kích khí từ trên núi oanh rách ra một đường lẫn lộn từ trên núi cút hướng thiếu niên. Thiếu niên hừ lạnh một tiếng đem Thiết Kích chuyển một cái lấy Tứ Lưỡng Bạt Thiên Cân đích phương pháp đem tảng đá lớn chọn hướng thiên không, hét lớn một tiếng "Bá Vương giờ đỉnh!" Kia Thiết Kích mang theo một cỗ đẹp đẽ đích Hồng Mang đánh về phía liễu tảng đá lớn, 'Ầm' tảng đá lớn nhưng là bị thiếu niên đánh cho đá vụn tán lạc tới. Mắt thấy thiếu niên muốn bị đá vụn làm cho mặt xám mày tro lúc, thiếu niên lại quát lên "Đập nôi chìm thuyền!" Thiết Kích mang theo thẳng tiến không lùi thể nghênh hướng từ trên trời giáng xuống đích đá vụn "Tích trong ba lạp' không ngừng bên tai. Lại thấy thiếu niên đem kia đá vụn toàn bộ tảo khai.

"Hô, bắt quá như vậy mà thôi. Bá Vương Kích pháp ở ta tên thiên tài này trong mắt bắt quá người người a, mới vừa vậy coi như thị trong truyền thuyết tích thủy không vào đích cảnh giới đi, hắc hắc ta quả nhiên là cái thiên tài!" Đang lúc thiếu niên ở đó dương dương đắc ý lúc, một cái thùng gỗ từ trên trời giáng xuống.

Thiếu niên tiện tay một kích đánh về phía liễu đánh tới đích thùng gỗ: "Chỉ có một cái thùng gỗ cũng muốn phá ta tích thủy. . Ai nha! Sư phó người gat!"

Chỉ thấy thiếu niên cả người ướt đầm chặt vật không chịu nổi đích đứng tại chỗ, nguyên lai mới vừa đích thùng gỗ chỉ là một nguy trang, bên trong nước mới là chủ giác. Thiếu niên nhất thời không tra nhưng là bị trong miệng hần sư phó phá "Tích thủy không vào ' cảnh giới ~

"Ha ha ha ngoan đồ nhi người không phải nói người đã vào luyện đến trong truyền thuyết 'Tích thủy không vào ' tình cảnh liễu sao? Đây chính là chuyện thật tốt a, vì sư vì nghiệm chứng công phu của người nhưng là vội vội vàng vàng từ chân núi chạy mấy canh giờ tới thăm người một chút đầu. Bắt quá vì sư rất là tiếc nuôi nói cho người biết, rất rõ ràng người cách này cái gì 'Tích thủy không vào ' cảnh giới còn xa đâu. Ha ha ha" chỉ thấy một vị có tiên phong đạo cốt đích lão nhân vuốt ve râu dài cười to từ bên cạnh đường mòn từ từ đi tới.

Thiếu niên vốn là cái loại đó kiêu ngạo giống như con gà trống con đích biểu tình, bây giờ đã hoàn toàn biến thành giống như một cái bị tức đích tiểu tức phụ đích u oán biểu tình. "Sư phó, người ta bắt quá là ở chỗ này làm một chút mộng ban ngày mà thôi, không đến nỗi tàn nhẫn như vậy đích đá kích ta đây ầu tiểu yếu ớt tiểu tâm linh đi ~" nói xong dùng kia không nói được không nói rõ đích "U oán ' ánh mắt nhìn mình cái này vì lão không tôn đích sư phó. Chỉ nhìn phải lão nhân kia không khỏi bản thân đánh cá hàm sườn li lâm đích Đại Hàn chiến.

Lão nhân trầm nghĩ "Muốn ta Nam Hoa Lão Tiên một đời anh minh, làm sao sẽ thu cá như vậy, ân oán dị như vậy đích quan môn đệ tử a. Đầu tiên là ở được cứu sau vẫn ngạo khí không được một tên tiểu quỷ đầu, liên cùng ta đây cá Tiên Nhân sư phó cũng bắt tiết nhất cổ, thực tại làm cho người ta chán ghét.

Nếu không phải là nhìn ở Lữ Bố thị bản thân lão hữu con của đích phân thượng, đừng nói dạy hần võ nghệ liễu chỉ sợ sớm đã đem hần đuổi đi xuống núi liễu. Nhưng là sau một con bệnh nặng lại lại trở nên càng thêm cô quái, đầu tiên là thường thường hô to kêu to phải về nhà. Tiếp theo lại thường thường hướng về phía cái bóng lâm lâm lầu bầu, miệng đây chính là không giải thích được oai lý. Nói gì chuyển kiếp đến Tam Quốc, nói gì chúng ta là ở một cái tên là vòng tròn lớn cầu thượng cuộc sống, còn nói gì vạn có dẫn lực?

Thật là kỳ nói quái bàn về đề cho người ta hoài nghi có phải hay không đầu cháy hồng liễu. Nhưng là ở mấy tháng sau hần từ từ ổn định rồi, cũng đối Bá Vương Kích pháp cùng Bá Vương Tâm Quyết nổi lên rất lớn lòng hiếu kỳ. Hần đối truyền thuyết này thị Bá Vương sáng chế đích Kích Pháp Tâm Quyết, hiểu cùng vận dụng cũng vượt quá mình tưởng tượng. Hơn nữa còn có rất nhiều chưa bao giờ nghe rèn luyện thân thể đích Thể Thuật, tỷ như cái đó cái gì thứ năm bộ toàn dân loa phóng thanh thể thao, bắt đầu bản thân còn không có đi chú ý. Nhưng là đang bị đồ đệ này kéo cùng nhau làm mấy lần sau, hắc! Hồng của mình cũng không đau, chân cũng không chua. Thật sự là quá thần kỳ. Ai, tên đồ đệ này mặc dù có điểm quái dị nhưng là tổng thể mà nói cảm giác hay là rất tốt giọt.'

Nghĩ tới đây Nam Hoa Lão Tiên đối vẫn còn ở đối với mình không ngừng phóng điện đích thiếu niên nói: "Tốt lắm tốt lắm, ngoan đồ nhi vì sư lần này là tới thăm người ở nơi này nóng bức mùa hè hạ khổ luyện, vu tâm không đánh lòng. Liên từ chân núi gánh hai gánh nước cho người mau lạnh mau lạnh sao, chờ lão thị dùng cái loại đó ánh mắt nhìn sư phó, lần này ta xuống núi còn mua một ít mới mẻ đưa quả ở nơi nào nhanh đi ăn đi."

Thiếu niên vừa nghe có đưa quả vội vàng xông về đề ở một bên đích cái thùng cũng bắt kể ban đầu kia muốn dùng ánh mắt điện chết Lão Tiên đích ý tưởng,

Từ trong lấy ra đưa quả liền khối lớn đóa đi đứng lên, kia ăn tương đủ đề đề cho người ta nhìn ra thiếu niên ở nơi này trên núi đích hóa thực không phải rất tốt.

Hoa Nam Lão Tiên nhìn thiếu niên bộ dáng kia trong mắt không khỏi tiết lộ ra một cỗ hiền hòa thần sắc. Thầm nghĩ 'Lữ Bố vật nhỏ này từ mình ở thảo nguyên cường đạo trong tay cứu hấn sau từng điểm từng điểm trường tới hôm nay vì mình Tu Tiên cuộc hành trình bình thiên rất nhiều chưa từng có niềm vui thú, cùng một loại quá lâu không có cảm giác được liễu đích thân tình. Không giống trước ba cái họ Trương đồ đệ hoàn toàn là suy nghĩ tranh danh đoạt lợi, bất quá ba người kia đích bản mệnh tinh mạch dù có đốt lên thể nhưng là lại giấu giếm sát cơ, xem ra là cá đoàn mệnh chỉ giống như a.

Nói Tinh Tượng gần đây Tinh Tượng cũng là đại biến, vốn là có Trương thị Tam huynh đệ đích ba viên bản mệnh tinh thâm phân Đế Tinh đích khí vận đã để cho Đế Tinh có chút âm đạm. Lại sao ngờ tới ở bản thân cái này quan môn đệ tử ngã bệnh sau, hấn viên kia bản mệnh Tướng Tinh lại ánh sao tăng mạnh. Đồng thời một ít tán bá ở đây trời tinh không một ít Tướng Tinh lại bị hấp dẫn đến viên kia bản mệnh tinh chung quanh, cái đó bản mệnh Tinh Ân ân có muốn đáp quá Đế Tinh đích ý tứ. Dĩ nhiên trừ mình ra người sư phó này ngoại, Tinh Tượng khác đại sư dĩ nhiên cũng biết cái này Tinh Tượng. Nhưng là không có bản mệnh sao chủ đích sinh nhật tám chữ, lại cũng chỉ có thể đi suy đoán viên này tinh là ai, nghe nói Lạc Dương đích Thiên Tượng sư báo cho Linh Đế sau. Linh Đế đối đại tướng quân Hà Tiến có rất lớn nghi kỵ. Hừ, sẽ để cho Lạc Dương đích những tham quan kia dong để cửa chó cắn chó đi đi. Ta Nam Hoa Lão Tiên đích đệ tử lý đương thời thay cái này ngu ngốc đích Hấn Thất thiên hạ.

Ừ, Lữ Bố tiểu tử này võ nghệ đã luyện không sai biệt lắm nên truyền hấn binh pháp bí thư, bản thân cái này Thái Bình Yếu Thuật nhất định có thể phụ tá hấn cướp lấy cái này thiên hạ, bản thân phải đem hấn bồi dưỡng hảo tương lai vì từ mờ sáng trăm họ đích an nguy tấn một phần lực.'

"Sư phó mau tới ăn dưa quả a, cái này dưa quả rất thơm đích nga." Thiếu niên không quên sư phó của mình đích hồ.

Nam Hoa Lão Tiên cười cười nói: "Tới tới, cái này dưa quả là vì sư tự mình chọn lựa dĩ nhiên thơm. Ha ha ha tới ăn xong rồi vì sư cùng người đi làm cái đó cái gì loa phóng thanh thảo đi, khoan hãy nói cái này thảo thật đúng là có thể rèn luyện thân thể. Đáng tiếc không thể luyện được Nội Gia khí tới nếu không cũng là một môn thần công a." Nghe Hoa Nam Lão Tiên lời này, thiếu niên cười thầm cái này loa phóng thanh thể thảo nếu là cũng có thể luyện được Nội Gia khí tới, kia ở mình thời đại kia chẳng phải là cao thủ đây đất đều là? ở nơi này nóng bức mùa hè đích chiều xuống, một già một trẻ hai người xúm lại hướng về phía trong thung đích dưa quả khối lớn đó đi đứng lên.

... .. Phân chia tuyến... ..

Thời gian đảo mắt rồi biến mất năm năm thời gian đi qua, một già một trẻ hai người ở một ngọn núi trung Động Phủ trung chánh ở nói chuyện trời đất trú, "Ngao đồ đệ, người ở đây trong núi học nghệ có mấy năm?" Nam Hoa Lão Tiên vuốt râu hỏi.

"Có chừng gần mười năm đi." Ngày đó ở trên núi luyện kích đích người thiếu niên kia hơi suy nghĩ một chút sau nói: "Mười năm a, từng kim cái đó Tiểu Đồng cũng lớn lên thành một vị anh tuấn đích tiểu tử liễu. A a bổn nhi, người ở đây trong núi nhiều năm như vậy học được bao nhiêu vật?" Lão Tiên hơi mang hí hửng đích hỏi.

Thấy sư phó tinh thiết đích gọi bản thân 'Bổn nhi' thiếu niên cung kính trung mang theo một tia tự hào đích nói: "Sư phó, đồ nhi ở mấy năm này trung đem sư phó truyền cho đồ nhi đích Bá Vương Kích pháp đã toàn bộ luyện rành, Bá Vương Tâm Quyết luyện đến Đệ Thất Tầng còn có tầng ba viên mãn. Mà gần đây năm nay sở học đích Thái Bình Yếu Thuật bởi vì tương đối phức tạp trong đó Thiên Địa Nhân ba cuốn trung ta đối Địa Quyền, người cuốn đích nghiên cứu tương đối thấu triệt, Thiên Quyền chỉ là hiểu sơ."

Nam Hoa Lão Tiên nghe xong hài lòng gật đầu một cái nói: "ừ , đã rất tốt, đối với võ nghệ ta thị không hiểu lắm đích nhưng nghe ta lão hữu Đồng Uyên nói người đích võ nghệ đã ở cõi đời này có thể đứng hàng đích thượng số, nhưng còn thiếu sót một ít kinh nghiệm thực chiến. Hơn nữa hấn mấy năm này vì người uy chiêu chỉ điểm nói vậy người võ nghệ đã không tu ta quan tâm.

Kia ba cuốn Thái Bình Yếu Thuật Thiên Quyền trung đích đến Thiên Văn vận dụng cùng một ít kỳ diệu pháp thuật tương đối nhiều, Địa Quyền thời là địa lý văn học chiếm chủ yếu, người cuốn là dính đến một ít y học, nhưng đó cũng không phải chủ yếu, người cuốn đích nóng cốt nhưng thật ra là một ít cổ đại tiên hiền sở sáng tạo ra Đế Vương Tâm Thuật cùng chiến tranh binh pháp. Ba cuốn trung thiên cuốn thâm ảo nhất, Địa Quyền lượng nhiều nhất, người cuốn khó khăn nhất hiểu. Người có thể học được hai cuốn vì sư thật cao hứng. Ngày này cuốn người không hiểu lắm cái này rất bình thường vì sư cũng là tốn mấy chục năm mới làm thấu triệt đích, nàp, đây là vì sư cảm ngộ tâm đắc người cảm đi đi.

Chớ nóng vội ta, hôm nay kêu người tới chủ yếu nhất là ở người xuống núi trước cho người mấy cái ta Nam Hoa đích Trần Sơn Chi Bảo. KIỆN thứ nhất Tam Xoa buộc tóc từ kim quan, kiện thứ hai Tây Xuyên hồng cầm bách hoa bào, thứ ba kiện thú mặt nuốt đầu liên hoàn khải, UU đọc sách (www.uukanshu.com) thứ tư kiện lạc giáp là lột sư rất mang, thứ năm kiện Hồ Trảo đăng vân giấy, thứ sáu kiện cũng là cuối cùng một món Kim Long Vọng Nguyệt Phương Thiên Họa Kích. Người cũng cảm đi đi."

Nam Hoa Lão Tiên đem cái này sáu kiện bảo vật lấy ra sau thiếu niên trầm mặc hồi lâu. Đột nhiên ôm lấy Lão Tiên tiếng khóc đến: "Sư phó, ngài bây giờ là đồ nhi thân nhân duy nhất đồ nhi không muốn rời đi ngài. Ô ô ~" Lão Tiên đem bảo vật buông xuống trở tay ôm lấy thiếu niên, an ủi: "Si Nhi Si Nhi, mạng người nhất định phải ở nơi này loạn thế trung nổi danh lập vạn xông xáo ra một phen thiên địa. Người tên là vì sư như thế nào có thể đem người lưu lại nơi này trong núi cô thế hệ trước từ? Người phải nhớ kỹ, từ hôm nay trở đi người muốn gánh vác khởi cứu vớt thiên hạ từ mờ sáng trăm họ. Làm nhiều việc thiện."

"Sư phó yên tâm đồ nhi lần này xuống núi nhất định sẽ hoàn thành ngài mơ mộng, đánh ngã xã hội cũ, sáng tạo hài hòa thế kỷ mới. Để cho nghèo khổ trăm họ đi lên tiêu khang cuộc sống." Thiếu niên vừa nghe sư phó muốn bản thân đánh ngã tham quan cứu vớt từ mờ sáng trăm họ, lập tức cảm thấy một loại Chúa Cứu Thế đích trách nhiệm cảm. Sắc mặt đỏ thắm giờ tay phải lên nắm quyền, sau đó trang nghiêm về phía Nam Hoa Lão Tiên tuyên thệ đạo. . .

"Ừ ? ! Cái gì hài hòa thế kỷ mới? Cái gì tiêu khang xã hội? Bổn nhi người lại điều bị, vì sư đã nói bao nhiêu lần rồi liễu. Đừng bảo là một ít không giải thích được, tương lai người xuống núi nếu như bị người làm kẻ ngu nhìn vì sư một gương mặt già nua hướng kia đế? Không nói nhiều như vậy, tới đem đồ vật thu thập một chút đi xuống núi đi. Sau này vạn nhất gặp chuyện không giải quyết được người có thể đi Cự Lộc tìm người ba vị sư huynh." Nam Hoa Lão Tiên thấy thiếu niên Lữ Bố lại đang sải bảo không thể làm gì nói: "Trước khi đi vì sư liền mang ta kia mắt đi lão hữu vì người trước hạn lấy cá chữ đi , ừ,

liền kêu Phụng Tiên đi. Từ nay về sau người chính là Lữ Bố Lữ Phụng Tiên liễu ha ha ha. . . "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Nổi danh Tịnh Châu

Công Nguyên 183 năm quang cùng sáu năm một thành viên trẻ tuổi võ tướng đang suất lĩnh mấy ngàn Tinh Kỳ bốn ba Tịnh Châu cả vùng đất, kia võ tướng thân cao gần trượng, sống khí vũ hiên ngang, uy phong lẫm lẫm, lưng hùm vai gấu. Đầu đội Tam Xoa buộc tóc từ kim quan, thẻ treo Tây Xuyên hồng cầm bách hoa bào, người khoác thú mặt nuốt đầu liên hoàn khái, yêu hệ lạc giáp là lượt sư rất mang, dưới chân một đôi Hồ Trảo đăng vân giày. Cột thêm trong tay một cây Kim Long Vọng Nguyệt Phụng Thiên Họa Kích. Trục đề cho người ta cảm thấy người này phảng phất Thiên Thần bình thường, người này chính là Ngũ Nguyên Quận Cửu Nguyên thành nhân tính Lữ tên bỏ chữ Phụng Tiên. "Nắm chặt tiến quân, còn có nửa canh giờ liền đến Cửu Nguyên thành. Đoàn người ở mau một chút nhất định phải ở Tiên Ti người trước tiến vào thành trì!" Lữ Bố mặt uy nghiêm lớn tiếng quát, lúc này Lữ Bố hoàn toàn không có năm đó ở vô danh Tiên Sơn trung học nghệ lúc đích bướng bỉnh cùng khinh phủ. Trẻ tuổi gương mặt tuấn tú thượng tiết lộ ra thành thực cùng chừng chặc.

Trong đội ngũ một tên mặt đen đích tuổi trẻ kỵ sĩ có chút không hiểu hỏi: "Đại ca lần này Tiên Ti hai vạn đại quân tấn công Cửu Nguyên thành. Kia Đình Nguyên lão nhi lại để cho đại ca suất lĩnh cái này mấy ngàn bốn bộ Tinh Kỳ đi cứu viện, đây không phải là mượn đao giết người sao? Lấy ta đây nhìn không bằng trang cá đáng về đi trở về đi, nếu không đại ca tân tân khổ khổ tích toàn tới bốn ngàn tinh nhuệ Thiết Kỳ chỉ sợ muốn tiêu hao không còn đi." Nói chuyện người này Hắc Y Hắc Giáp, nhảy qua hạ Hắc Mã. Báo đầu hoàn mất, yếm cấp râu cộp. Họ Trương tên Phi chữ Dục Đức nguyên là ở U Châu Trác Quận mở ra một nhà thịt heo điểm, ở một lần bán thịt đích thời điểm gặp Lữ Bố. Hai người nhất kiến như cố (nhưng thật ra là Lữ Bố chủ động kết giao) cộng thêm Lữ Bố võ nghệ xuất chúng, để cho Trương Phi rất là bội phục đem kia thịt heo điểm bán sau, liền đi theo Lữ Bố đi.

Bên cạnh một người liền vội vàng nói: "Không thể, hôm nay đại ca thân là Thảo Khẩu tướng quân có thể nào cãi lời thượng mệnh? Đại ca vì cái này quan chức đánh nam dẹp bắc không cần nói, còn thông qua Hoàng Cản đi Trương Nhượng chờ Thập Thường Thị đích lộ tuyền. Khó khăn lắm mới mới lấy được đích, vì thế đại ca bị Đình Nguyên kiêng kỵ không dứt, đặc biệt là ở đại ca cự tuyệt hẳn lần đó muốn thu đại ca làm nghĩa tử đích yển hội sau lão nhi càng là thị thường thường muốn trừ chi rồi sau đó mau. Nếu là lần này ở cãi lời liễu hán tướng lệnh chỉ sợ. . . Ai." Một cái mặt mũi thanh tú nhỏ nhả nhưng nhỏ nhả trung nhưng lại lộ ra một cổ khí dương cương đích kỵ sĩ muốn nói lại thôi. Người này họ Trương tên Liễu, Tự Văn xa, Nhan Môn Mã Ấp người, vốn Niếp Nhất sau, vì tị tai họa đổi họ trương thị Lữ Bố ở một lần Tiên Ti Tiểu Bộ Lạc đích cướp bóc trung cứu đích. Đối Lữ Bố coi như thiên thân từ nay về sau liền đi theo cùng hán. Lữ Bố dĩ nhiên biết hán ở tương lai thành tựu dĩ nhiên người tới không cự.

Lữ Bố không có phát biểu ý kiến, mà là quay đầu hỏi hướng một bên một mực yên lặng không nói đích tuổi trẻ hán tử: "Bá cấp, Dục Đức cùng Văn Viễn đích ý kiến người đều nghe được đi, nói một chút nhìn ý kiến của người đi." Kia một mực dùng hành động thực tế bày tỏ yên lặng thị kim đích nam tử suy nghĩ một chút sau nói: "Đại ca Tam đệ Tử đệ nói đều có nhất định đạo lý, ta xem không bằng như vậy. Cửu Nguyên thành chúng ta hay là đi đích, nhưng là lại không vào thành mà là đang bên ngoài thành trú đóng, cùng Cửu Nguyên thành thành góc thế. Dù sao chúng ta là kỵ binh liên tám trăm Hãm Trận Doanh đều là xứng chức kỵ binh." Người này cũng là Tịnh Châu nhân thị tính cao danh Thuận Tự bá cấp, người này không phải Lữ Bố tìm được. Mà là chính hán suất trừ từ Cao thị con em tính anh tạo thành tám trăm Hãm Trận Doanh tới đầu đích, nguyên nhân thị hán chỗ ở Cao gia đứng đầu cùng Lữ Bố cha từng thị sinh tử chi giao.

Nhìn bên người đích mọi người Lữ Bố không khỏi thâm hô thế sự vô thường, nguyên lai bản thân tên là Ngô Quận thị một cái ở Hồng Kỳ hạ lớn lên năm hảo Trạch Nam. Nhưng là ở một lần du ngoạn một tòa tọa lạc tại Thái Hành Sơn Mạch đích vô danh núi cao lúc bất hạnh ngã vào liễu trong núi vực sâu trung, khi tỉnh lại phát hiện mình biến thành một cái dường như thị tên là Lữ Bố đích Tiểu Chính Thái trên người. Rồi sau đó lại bị một cái tên là Nam Hoa Lão Tiên đích Quái Thúc Thúc (gia gia? !) 'Bức bách' trừ luyện tập kia nghe nói là Tây Sở Bá Vương Hạng Vũ lưu đích kia Vương Kích Pháp cùng Bá Vương Tâm Quyết, cái này một loạt đã kích thật để cho Ngô Quận kia còn nhỏ yếu ớt tâm linh bị 'Tôn thương' từ từ Ngô Quận bắt đầu tiếp nhận bản thân gia nhập trong truyền thuyết chuyển kiếp đại quân, đi tới thời Tam Quốc biến thân vì Lữ Bố đích sự thật. Sau đó là gần mười năm tu nghiệp thời gian, mười năm này trong bản thân cái này Tiểu Chính Thái từ từ thích ứng cùng sự phụ cuộc sống, hơn nữa trừ học được Kích Pháp cùng Tâm Quyết ngoại còn chiếm được Thái Bình Yếu Thuật đích truyền thừa. Sau đó mình ở lấy được sự phụ ban tặng sáu kiện 'Trang bị' ra khỏi cái đó bản thân ngày người mười năm 'Tân thủ sơn' chính thức đi về phía Tam Quốc thế giới.

Đến nay còn nhớ năm đó bản thân xuống núi chuyện thứ nhất chính là đi Trác Quận muốn đi gặp một chút kia 'Vĩ đại' 'Khóc thành' Lưu Bị. Sao liễu Lưu Bị đi tứ phương du học liễu, để cho mình thất vọng. Nhưng ở phụ cận một cái thịt heo quán (thời đó thịt heo chỉ có dân nghèo ăn.) trong gặp Trương Phi tiểu tử này, vì vậy ôm đào chân tường đích tinh thần không chút do dự hướng lúc ấy chỉ có mười lăm tuổi Trương Phi tiểu đệ đệ đưa ra tội ác hắc thủ (tuyệt đối không nửa tay).

Ở U Châu chuyển đi lấy được Trương Phi sau, Lữ Bố tự ta cảm giác lương hảo lại đi thăm viếng liễu U Kỳ hai châu rất nhiều danh sĩ. Nhưng trừ Điền Phong Tự Thụ hai người này thấy thấy Lữ Bố cái này bản tương hơi tệ đích Hân gia con em ngoại, còn lại một số người liên cơ hội gặp mặt đều không cấp Lữ Bố. Mà điền tự hai người mặc dù đang nói chuyện ngày trung cảm thấy Lữ Bố đích bác học, nhưng là lại hoàn toàn không có càng theo Lữ Bố đích ý tưởng. Mà Lữ Bố ở kiến thức cái thời đại này sĩ tộc hào cường cửa đối hân môn chi sĩ cái loại đó từ trong linh hồn sinh ra khinh bỉ sau, cũng không

có đôi Điền Phong Tự Thụ hai vị này ở Ký Châu đích thế gia danh sĩ nói lên chiêu mộ, tránh cho tự rước lấy nhục.

Lữ Bố thuận đường đi gặp ở Cự Lộc chiêu binh mãi mã đích ba vị sư huynh. Đang cùng Trương thị Tam huynh đệ thật tốt trò chuyện mấy ngày sau, Lữ Bố hướng Trương thị Tam huynh đệ nhờ giúp đỡ để cho Trương thị Tam huynh đệ thông qua Trương Nhượng điều này tuyển mua quan, ngược lại Lữ Bố liền bài làm ra một bộ ta đây thị tiểu sư đệ người xem làm thần sắc. Trương Giác bắt đầu còn muốn để cho Lữ Bố gia nhập Hoàng Cân, nhưng quen thuộc lịch sử Lữ Bố lại sao sẽ đồng ý. Bất đắc dĩ Trương Giác yêu cầu ở không đến mình khởi nghĩa sau không nhất định phải lấy được trợ giúp nhưng Lữ Bố không thể tới Ký Châu cùng mình ngay mặt đối kháng. Lữ Bố vui vẻ đồng ý, thật ra thì Lữ Bố mình cũng biết lần giao dịch này bất quá là Trương Giác nhìn ở ân sư Nam Hoa Lão Tiên mặt mũi của cho đích phương tiện chi cửa. Bởi vì Trương Giác Tam huynh đệ toàn bằng Nam Hoa Lão Tiên sở ban cho một bộ Thái Bình Yêu Thuật, cái này mới có hôm nay cho nên bọn họ đối Nam Hoa Lão Tiên hết sức tôn kính.

Ở lúc gần đi Trương Giác còn vì mình người tiểu sư đệ này điểm năm trăm Hoàng cân lực sĩ, hơn nữa còn tặng cùng năm trăm bộ binh khí. Cái này năm trăm Hoàng cân lực sĩ chính là mình đích khởi gia của cái, bất quá Lữ Bố cũng biết sư huynh này vẫn có thông qua lần này nhân tình để đạt tới lấy lòng sau lưng mình đích Hoa Nam Lão Tiên đích mục đích hơn nữa còn có muốn thăm giám thị ý nghĩ của mình, bất quá Lữ Bố cũng không có sau này đã kích Hoàng Cân thế lực ý tưởng dù sao cái này hán nhà thiên hạ chính là cần Hoàng Cân đích lần này khởi nghĩa tới để cho nó suy yếu. Mà mình ở dẫn Trương Phi cùng năm trăm Hoàng cân lực sĩ đi tới Tịnh Châu sau, cô động đã kích Tịnh Châu đích Mã Tặc, dựa vào mình và tiểu đệ Trương Phi võ lực của chỉ cần không phải vượt qua ba ngàn bộ đội, cơ bản đều là đánh một trận mà định. Từ từ thông qua thu biên đầu hàng đích Mã Tặc tới phong phú bộ đội, hơn nữa Lữ Bố có ý thức xây dựng tinh nhuệ kỵ binh.

Ở tiêu diệt Tịnh Châu Mã Tặc đích trong khoảng thời gian này bản thân lấy được Cao Thuận đích đầu bốn cùng cứu thiếu niên Trương Liêu. Nghĩ tới đây mấy vị huynh đệ Lữ Bố khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, làm cứu Trương Liêu đích đích đêm hôm đó, bốn người đang một tòa Mã Tặc doanh trung nói chuyện trời đất cuối cùng Lữ Bố nhìn mấy người tính tình tương đối liền nói lên Kết Bái.'Độc Lữ Bố, Cao Thuận, Trương Phi, Trương Liêu, mặc dù khác họ, vừa kết làm huynh đệ, là đồng tâm hiệp lực, cứu khổn đỡ nguy; báo lên quốc gia, hạ an lễ thứ. Không cầu cùng tuổi cùng nguyệt cùng ngày sinh, chỉ nguyện cùng tuổi cùng nguyệt cùng ngày chết. Hoàng Thiên Hậu Thổ, thực giám này tâm, bồi nghĩa quên ân, thiên nhân cộng lực!' thề tất, lạ Lữ Bố vì huynh, Cao Thuận lẫn chi, Trương Liêu vì đệ, Trương Phi chốt nhất.

Theo huynh đệ bốn nhân đại tứ đã kích Mã Tặc thanh danh vang dội Tịnh Châu. Mà Tịnh Châu Thứ Sử Đinh Nguyên vào lúc này rất cuộc không có biện pháp không nhúc nhích, ở một lần từ Đinh Nguyên cử hành tiệc rượu trung nói lên muốn thu Lữ Bố làm nghĩa tử. Mà mình đương nhiên sẽ không đi làm cái đó trong lịch sử đem mình cái này Tam Quốc thứ nhất võ tướng làm Chủ Bộ dùng lão đầu làm cha nuôi. Đang ở Đinh Nguyên then quá thành giận muốn vây giết tai họa ngầm lúc, lại hí kịch tính đích nhận được từ triều đình phái tới đích nghị định bổ nhiệm.'Phụng Thiên Thừa Vận, Hoàng Đế chiếu viết: Gân người Lữ thị con của bổ cấp công hào nghĩa, lại nhiều đời Tịnh Châu tặc khấu. Trảm người vào mừng rõ không thôi, đặc ban cho Thảo Khẩu tướng quân chỉ chức hướng kỳ đa số miễn cưỡng.' điều này làm cho Đinh Nguyên có loại ứng phó không kịp đích cảm giác. Kia Thảo Khẩu tướng quân mặc dù là cả Tạt Hào tướng quân, nhưng cũng là cá quan ngũ phẩm viên a. Đang lúc Đinh Nguyên hết đường xoay sở lúc, không quá mấy ngày Ngũ Nguyên Quận Cửu Nguyên thành truyền đến Tiên Ti đích Mộ Dung khuê dân hai vạn đại quân tới phạm, Cửu Nguyên thành chỉ có không tới năm Thiên Lão yếu, cấp tốc cầu viện. Đinh Nguyên lão già kia liền đem mình phái tới. Muốn mượn Tiên Ti tay trừ mình ra. Hừ! Cũng không biết người có thương tích hổ tâm, hổ cũng có ăn thịt người ý. Lần này mình đang muốn mượn lần này đại chiến tới quyết định không đến mình ở Tịnh Châu đích địa vị.

"Ý ta đã quyết liền lấy bá cấp chi sách, toàn quân gia tốc đi tới! Đi Cửu Nguyên dưới thành trú đóng." Lữ Bố cặp mắt lộ ra một cỗ tinh mang quát to.

"Nặc!" Bao gồm Trương Phi, Trương Liêu, Cao Thuận ở bên trong tất cả đều quát to.

Cửu Nguyên dưới thành, hai vạn Tiên Ti giống như một đám mây đen bình thường tụ tập ở nơi nào, một cái hiệu tiếng Hán đích Tiên Ti tiểu tốt đi tới cửa thành hạ hét lớn: "Thành thượng đích người Hán nghe, lần này chúng ta Mộ Dung bộ lạc suất lĩnh hai vạn không huyền chi sĩ tới hán cảnh không phải là vì phát động chiến tranh, chẳng qua là gần đây trên thảo nguyên thiên tai Nhân Họa chết đói quá nhiều dê bò. Chúng ta nghe nói các người người Hán đích lương thực có rất nhiều, không bằng liền cho chúng ta mượn một chút năm sau chúng ta nhất định tăng gấp bội thường lại." "Cái gì? ! Thảo nguyên phát thiên tai sẽ tới chúng ta cái này cần lương thực, chúng ta người Hán gần đây mấy năm này cũng là thiên tai không ngừng a. Còn có nói gì năm sau tăng gấp bội thường lại lời này, thị lừa gạt quỷ đầu chày trở về trên thảo nguyên đi đi." Thành trên đầu Hán Quân mặc dù già yếu chiếm đa số nhưng nghe Tiên Ti chỉ sử truyền lời sau cũng quân tình kích phấn mắng.

"Chúng ta tộc trưởng nghe tới các người sẽ có thành kiến nhưng là nếu như không nghe lời ấy vậy chúng ta tộc trưởng còn có một câu cho các người." Tiên Ti tới sử từ từ đem chiến mã quay đầu hướng bốn trận di động."Ừ? ! Còn có cái gì để nói ngược lại cần lương thực thị tuyệt sẽ không cho các người." Hán Quân trung một tên văn nhân bộ dáng quan viên đang lúc mọi người đích vây quanh lên Thành Lâu, đại nghĩa lâm nhiên nói. "Đứng, Thái tiên sinh lời của chính là của chúng ta ý tứ." Chúng Hán Quân cũng bày tỏ đồng ý.

Tiên Ti tới sử thấy mình thoát khỏi một mũi tên đất sau dương dương đắc ý hét lớn: "Hừ hừ, người Hán nghe chúng ta tộc trưởng liền nói không cho lương không cần gấp gấp chúng ta muốn bản thân cảm vậy công Cửu Nguyên, phá thành ngày. Đồ thành! ! Ha ha ha" phía sau Tiên Ti đại quân nghe được đồ thành hai chữ hưng phấn rống to: "Đồ thành! Đồ thành! ! Hồng!"

Kia phảng phất như bài son đào hải đích đồ thành thanh để cho Cửu Nguyên Thành Thủ quân mặt mũi trắng bệch, một cái chủ tướng bộ dáng người có chút run rẩy hướng cái đó Thái tiên sinh nói: "Tiên sinh, hôm nay bọn ta như thế nào đối mặt cái này mấy vạn Tiên Ti đại quân? Bọn họ muốn đồ thành a. Vì khắp thành trăm họ không bằng đem lương thực cho bọn họ ăn một chút đi.

Thái tiên sinh mặc dù sắc mặt trắng bệch nhưng kiên định trả lời: "Không thể, Tiên Ti lang tử đã tâm cần lương bất quá là bọn họ có, nếu là muốn lương thực bọn họ còn chưa phải lui thì như thế nào? Coi như hôm nay lui sau này lại tới cần lương chẳng lẽ chúng ta còn phải cung ứng bọn họ? Tiên Ti lần này tới khí giới công thành nhất định không đủ chúng ta kiên thủ thành trì, cầu viện tin đã đưa ra mấy ngày Thứ Sử Đại Nhân ở nhận được sau nhất định sẽ phái viện quân. Đến lúc đó chúng ta thậm chí có thể phản công."

"Ai, Thái tiên sinh có chỗ không biết, theo ta phải đi đưa tin phái tiểu tốt hồi báo, Đinh Thứ Sử lần này xác thực phái viện quân, nhưng là lại là của hán đối đầu cái đó gần đây mới vừa thắng làm Thảo Khẩu tướng quân Lữ Bố. Cái này rõ ràng kẻ mượn đao giết người người ta nói không chừng xảy ra công

không ra lực thậm chí dứt khoát không đến, hơn nữa coi như hấn tới cũng chỉ có mấy ngàn bộ mà thôi. Chống lại cái này cái này mấy vạn Tiên Ti Thiết Kỵ thì có ích lợi gì chỗ?" Kia võ tướng mặc dù có chút kinh hoàng thất thố, nhưng mặc cho nhiên đối với thể cục nhìn rất thanh.

Thái tiên sinh nghe xong đầu tiên là trầm mặc một hồi sau đó hít sâu một hơi đến: "Bất luận như thế nào chuyện hôm nay có chết mà thôi, lại không thể để cho đối diện Tiên Ti coi thường ta Đại Hán!" Kia võ tướng gật đầu nói phải.

Đang lúc thành thượng mọi người hoặc hoảng sợ hoặc tức giận, bên ngoài thành đích Tiên Ti đại quân vẫn còn ở hô to đồ thành lúc. Một tiếng phảng phất sấm sét vậy quát chói tai từ Tiên Ti đại quân Đông Phương truyền tới: "Đại Hán Thảo Khẩu tướng quân ở chỗ này, ai dám đồ thành! !" Thanh âm kia cứng rắn đem trên chiến trường đích sở hữu tạp âm cũng đập đi xuống để cho người ta nghẹn họng nhìn trần trời. Chỉ thấy mấy ngàn Thiết Kỵ ở một thành viên cao lớn hùng tráng giống như trời sanh vậy nam tử dưới sự suất lĩnh từ Đông Phương chạy tới, ở sáng sớm ánh mặt trời thừa bầy dưới có như một chỉ thiên binh thiên tướng bình thường. Lại chính là Lữ Bố tới.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Đại chiến Tiên Ti (1)

Lại nói ở Cửu Nguyên dưới thành, làm Tiên Ti hô to đồ thành lúc. Một tiếng kinh thiên hét lớn truyền khắp chiến trường: "Đại Hán Thảo Khẩu tướng quân ở chỗ này, ai dám đồ thành! !" Một thành viên uyển như thiên thần vậy võ tướng mang theo mấy ngàn Thiết Kỵ đi tới Cửu Nguyên dưới thành. Một cây đại kỳ thượng thư 'Hán Thảo Khẩu tướng quân Lữ'.

Bên ngoài thành Tiên Ti đại quân bị cái này thanh hồng bị dọa sợ đến sấn con mắt cứng lưỡi "Thật là lớn giọng a đơn giản giống như bầu trời lời một." Tinh thần không khỏi thoáng bị nhục. Mà thành thượng Hán Sơn hô nhảy căng "Viện quân tới rồi, viện quân tới a!"

Kia viên tiểu tướng kêu lên: "Ta Tín Sứ vừa mới trở lại không tới một ngày, cái này Lữ Tướng Quân đích nhân mã liền đã đến? ! Thật là thần tốc a." Bên cạnh Thái tiên sinh mỉm cười vuốt râu nói: "Cái này Lữ Tướng Quân sâu cầm binh pháp, 'Bình quý thần tốc' hôm nay lão phu coi như là khai nhân giới. Ha ha ha cái này Tiên Ti hôm nay còn không có vây thành, chỉ cần chúng ta cộng thêm Lữ Tướng Quân đích mấy ngàn Thiết Kỵ lần này Cửu Nguyên thành có thể may mắn thoát khỏi gặp nạn."

Nhưng là Lữ Bố lại không có thuận thế vào thành hấn dọc theo thành trì suất lĩnh cái này Thiết Kỵ từ từ dựa vào trải qua Tiên Ti đại quân, ở đối diện trứ Tiên Ti đích cửa thành bắc ngừng lại, Lữ Bố móm móm lỗ tai, mới vừa bản thân nghe được Tiên Ti người đang hô to đồ thành, nghĩ tới mình Kết Bái Tử đệ Trương Phi ở trong lịch sử nổi danh giọng oang oang của liền để cho hấn hô lên bản thân danh hiệu, không nghĩ tới tiểu tử này dùng gia truyền Hắc Hổ Tầm Quyết trung đích Hồ Gầm công tới hết lớn. Bản thân nhất thời không chú ý lỗ tai thiếu chút nữa chấn điếc ~ bây giờ lỗ tai còn đau. Còn bên cạnh đích Trương Phi vẫn còn ở dương dương đắc ý đối với mình cười đầy. Hoàn toàn không quan tâm những người bên cạnh bao gồm Cao Thuận, Trương Liêu. Đối với hấn cái loại đó 'Khinh bỉ' về mặt, hắc cái này hàm hàm.

Tiên Ti trải qua một trận hỗn loạn sau thấy đối diện người Hán kỵ quân không có vào thành không khỏi có chút kinh dị, chỉ thấy một vị quân áo hoa lệ đích Tiên Ti người hướng về phía mới vừa truyền lời đích cái đó Tiên Ti tiểu tốt nói mấy câu nói sau, Tiên Ti tiểu tốt giục ngựa đi tới hai trong quân ương hô lớn: "Đối diện cái đó người Hán tướng quân nghe, đừng tưởng rằng có cá đại tăng môn liền hơn người. Chúng ta tộc trưởng nói xem các người ở xa tới nơi đây không dễ chúng ta quyết định phải trên thảo nguyên các vị dừng sĩ cùng các người tới Đầu Tướng! ! Đè xuống các người người Hán đích giang hồ quy củ chính là đơn đầu. Một chọi một đích người nào cũng không cho phạm quy nga! Thế nào người nào tới trước?" Nói xong một bộ cao cao tại thượng cho người ta một loại bố thí đích cảm giác.

"Hèn hạ a, Tiên Ti Cầu quá hèn hạ. Lữ Bố tướng quân rõ ràng cho thấy nuôi lớn quân ngày đêm kiên trì chạy tới, bọn họ đây là muốn dĩ dật đãi lao a. Ta xem nếu không phải là Lữ Tướng Quân đích bộ đội ở dưới thành bị thành tường Cung Tiễn Thủ bảo vệ, bọn họ sợ rằng trực tiếp xông tới." Thành thượng đích kia tiểu tướng nổi giận mắng.

Thái tiên sinh cũng là một bộ ưu tâm xung xung đáng về "Hy vọng Lữ Tướng Quân không nên trúng Tiên Ti người phép khích tướng a, Cửu Nguyên thành hơn mười vạn trăm họ liền dựa vào hấn cái này mấy ngàn người liễu."

Không nói thành thượng mọi người nghĩ như thế nào, liền nói Lữ Bố đang nghe đối diện cái đó tiểu tốt đích mấy câu nói sau, lúc ấy liền 'Khiếp sợ' liễu. Thiếu chút nữa sẽ phải hô 'Anh em người cũng là chuyện kiếp sao' bất quá hoàn hảo khi nhìn đến sau đó kia tiểu tốt đích thần thái sau bác bỏ ý nghĩ này. Thấy trứ Cao Thuận ngoại Trương Phi cùng Trương Liêu cũng một bộ nhao nhao muốn thử đích thần thái sau, giục ngựa ra trận gần giọng quát lên: "Tiên Ti Cầu nghe, các người tộc trưởng đích đề nghị chúng ta đồng ý mau phải người đem."

Đối diện Tiên Ti người nghe được Lữ Bố đích tiếng quát, bất kể thành thượng một trận kinh hô thanh, lập tức phái ra một thành viên lưng hùm vai gấu đích Đại Hán đi ra. Đại hán kia thấy thành thượng hô to trở về thành rất sợ đối diện người Hán tướng lĩnh sẽ bị thành người trên thuyết phục trở về thành làm 'Ninja Rùa' lập tức mở miệng hét lớn: "Mộ Dung bộ lạc dưới tướng mười Đại Vũ Sĩ một trong Alta ở chỗ này, hấn chó người nào dám tới quyết nhất

tử chiến? !"

Lời nói kia Alta cũng là có bộ phận đòi sau người da trắng đích huyết thống, sanh thị một bức thân cao thể khoáng, dài một trương miệng to như chậu máu trên người màu vàng bộ lông hoành sanh phảng phất một cái Viễn Cổ Dã Nhân bình thường rất là dọa người. Trong tay một cây thương nhân to bằng bắp đùi đích tám thước đồng bóng phía trên khắc vẽ rất nhiều Đồ Họa giống như là một loại đồ đằng. Hắn ra sân để cho Tiên Ti nhân đại hô "A Nhĩ Thái! A Nhĩ Thái! Thảo nguyên đích Hùng Ưng, thảo nguyên đích dũng sĩ."

Thành Thượng Quân dân thấy kia A Nhĩ Thái đích tướng mạo, chỉ cảm thấy phảng phất trong núi quỷ mị bình thường có thể nào nhân lực chống lại? Mà Thái tiên sinh cùng kia tiểu tướng vội vàng hô to Lữ Bố để cho Lữ Bố về thành trước lại nói. Nhưng Lữ Bố chính là muốn mượn cơ hội lần này đã kích Tiên Ti người tinh thần như thế nào sẽ trở về thành.

Bất quá Lữ Bố thấy đối diện A Nhĩ Thái cực kỳ phách lối đáng vẽ, hừ lạnh nói: "Hừ, vốn là ta còn còn muốn để cho Tam đệ Tứ đệ các ngươi luyện tay một chút, bất quá lần này nhất định phải đánh nhanh thắng nhanh tài năng đã kích Tiên Ti tinh thần của bọn họ. Cho nên không thể làm gì khác hơn là vi huynh tự mình xuất thủ. Giá! !"

Cao Thuận thấy Lữ Bố đan kích thất lập tức đi sợ Lữ Bố thua thiệt vội vàng hướng toàn quân quát lên: "Toàn quân đề phòng, nếu là Tiên Ti Cầu giờ trò lừa bịp cùng nhau cướp Hồi tướng quân!"

"Nặc!"

Đang ở A Nhĩ Thái còn đắm chìm trong Tiên Ti đại quân sơn hô hải khiếu vậy tiếng hô trung, hắn thấy một vị hùng tráng do như thiên thần vậy người Hán vọt tới vội vàng hô lớn: "Hán chó xung tên, lão tử A Nhĩ Thái không giết vô danh người!"

"Tiên Ti Cầu! Giết ngươi người, Cừu Nguyên Lữ Bố thị cũng! Bá Vương Kích pháp —— Bá Giả không sợ! !" Lữ Bố hét lớn một tiếng Phung Thiên Họa Kích mang theo thâm thiết khí tức vung hướng A Nhĩ Thái.

A Nhĩ Thái quả thật có mảy đem bàn chải nhìn ra cái này người Hán võ nghệ rõ ràng ở bản thân trên, vọng đồ dùng tới toàn thân man lực dùng đồ đằng trụ tiếp nhận lần này công kích.

"Phốc!" Phung Thiên Họa Kích là bị A Nhĩ Thái tiếp nhận, nhưng Lữ Bố cái này một kích chứa lực đạo lại thông qua một loại huyền diệu phương thức hoàn hoàn chính chính truyền cho A Nhĩ Thái, trực tiếp đánh miệng hắn ói máu tươi. Lữ Bố không làm ngừng nghỉ kia Họa Kích theo A Nhĩ Thái đồ đằng trụ trực tiếp tước hướng tay trái của hắn, A Nhĩ Thái vội vàng xòe ra liêu tay phải. Nhưng không ngờ mới vừa kia một kích chẳng qua là một chiêu hư chiêu, Lữ Bố thừa dịp hai mã tương đối cơ hội Phung Thiên Họa Kích chuyển một cái, trở tay một kích bổ về phía A Nhĩ Thái đầu lâu.

"Tê tê" trong tiếng một viên lớn chừng cái đầu đầu lâu bị cường độ cao đích huyết áp phún hướng thiên không, chỉ để lại A Nhĩ Thái không đầu thi thể dừng lại ở trên ngựa. Cái này liên tục mấy chiêu nhanh như thiểm điện làm liền một mạch, A Nhĩ Thái cũng là bị bại không oan. Lữ Bố đắm chìm trong A Nhĩ Thái đích máu tươi trung giống như Ma Thần bình thường, Lữ Bố từ từ giục ngựa đi về phía A Nhĩ Thái đích đầu lâu dùng Họa Kích khơi mào. Hít sâu một hơi dùng nội lực quát lên: "Còn có ai! ! !"

"Hồng! Đại Hán uy vũ, hồng! Tướng quân uy vũ." Bất luận là Lữ Bố đích bốn bộ Tinh Kỳ hay là thành trên lầu già yếu quân dân cũng lớn tiếng hoan hô lên.

"Hắc, nhị ca Tam ca các ngươi nhìn đại ca Kích Pháp lại có tinh tiến a." Trương Phi thấy liệp mừng rỡ "Buổi tối lớn hơn ca nữa rồi ta hảo hảo luyện luyện."

"Đừng, tối nay ta cũng phải cùng đại ca so tài một cái." Trương Liêu cũng mặt mũi hưng phấn hô.

Chừng chặc đích Cao Thuận thấy Lữ Bố dễ dàng đánh chết A Nhĩ Thái sau, mặc dù không có nói chuyện nhưng trong ánh mắt như cũ để lộ ra tự hào, đây chính là ta Cao Thuận đích Chủ Công, đây chính là ta Cao Thuận cả đời đại ca!

Huynh đệ bốn người Kết Bái sau đối với nhau đích võ công cũng sẽ tỷ thí với nhau cùng học tập, nhưng mỗi lần trên căn bản đều là Lữ Bố mỗi lần cũng đối Cao Thuận Trương Phi Trương Liêu ba người chỉ điểm cùng dạy. Điều này làm cho Cao Thuận ba người võ nghệ lớn lên rất nhanh, lấy Cao Thuận làm thí dụ trước kia hắn võ nghệ nhiều lắm là ở nơi này Tam Quốc trên thế giới đứng hàng cá nhát lưu hạ du, nhưng là bây giờ đã có thể nói là đến gần nhất lưu tốt cùng địa vị. Còn lại hai người thiên phú là cao hơn tiến bộ dĩ nhiên cũng càng mau. Cho nên ba người đối Lữ Bố người đại ca này phi thường kính yêu cùng tôn kính.

Cùng Hán Quân đích tinh thần dâng cao tương đối ứng, Tiên Ti lâm vào như chết yên lặng trung. A Nhĩ Thái nhưng là Mộ Dung bộ lạc thập đại dũng sĩ một trong a, ở mười người này trung hắn cũng là ở phía trước mấy tên a. Cứ như vậy thời gian một cái nháy mắt liền bị đối diện cái đó người Hán giết? ! Quá đáng sợ, không đúng nhất định là cái đó người Hán sử trúa. Đối, chính là như vậy. Nghĩ tới đây Tiên Ti quân đích trong quân lại lao ra một cái sử dụng quái dị sóc đích Đại tướng.

"Hán chó chó ngông cuồng, Đại Mạc Đệ Nhất Dũng Sĩ chợt từ kim ở chỗ này mau tới nhận lấy cái chết! !"

Chương 4: đại chiến Tiên Ti (2)

Lời nói một cái tự xưng là Đại Mạc Đệ Nhất Dũng Sĩ đích Tiên Ti người xông về Lữ Bố, Lữ Bố đem A Nhĩ Thái đích đầu lâu ném xuống đất nhìn hướng người tới, chỉ thấy người tới thị diện hình Tiên Ti người ăn mặc cười một thất thần tuần vô cùng Bạch Mã, mà trong tay của hắn là cầm một loại rất hiếm thấy sóc, sóc đầu giống như một cái đem tay trực thân đích tiểu Đồng Nhân. Đồng Nhân sóc? Đến thị một cái Kỳ Môn binh khí a. Hừ, không biết chống lại đồng dạng là Kỳ Môn binh khí Phương Thiên Họa Kích thì như thế nào đâu?

Nghĩ tới đây Lữ Bố từ từ gia tốc xông về Dịch Tướng, không có biện pháp mình tọa kỵ một mực không có cách nào nại lâu tác chiến, chủ yếu bản thân vốn là gần ba trăm cân (thân cao hơn nữa Lữ Bố thật ra thì có chút mập đấy là lịch sử ghi lại, hắn thị lưng hùm vai gấu hình suất cao đích diện phạm.) cộng thêm Phương Thiên Họa Kích đích gần một trăm cân đáng về tính ở chung một chỗ cũng mau bốn trăm cân, hơn nữa mình chiêu số mờ toang ra đại hợp binh sát lúc ngựa muốn chịu lực lượng còn phải có chút thêm được. Cho nên vậy lương mã thị không có biện pháp thời gian dài cùng mình tác chiến mà mình cũng thường thường không có cách nào thi triển toàn lực, cho nên mình ở không lúc cần thiết sẽ tận lực tích lũy mã lực. Chờ mình ở tương lai lấy được Xích Thổ mã đích thời điểm đại khái hết thấy đều sẽ tốt đi. Trong đầu suy nghĩ chiến mã đích chuyện, trên tay lại không chậm chút nào, đón đối diện đánh tới đích Đồng Nhân sóc một kích bổ trúng Đồng Nhân sóc đích chính giữa.

"Làm! !"

Một tiếng đề cho người ta đình tai nhức óc tiếng vang đánh tới, hai kiện binh khí giữa tia lửa vẩy ra. Cái này chợt tư kim lại không hổ là Mộ Dung thị thập đại dũng sĩ đứng đầu, võ nghệ cao cường không nói còn có một cổ Thiên Sinh Thần Lực. Kim Qua tương giao trong tiếng chợt tư kim ngược lại lợi dụng Đồng Nhân sóc loại này Kỳ Môn binh khí, cùng Lữ Bố người tới ta đi đích đại chiến mấy chục hiệp bất phân thắng phụ.

Bất quá đang lúc Tiên Ti tinh thần từ từ khôi phục thời điểm, Lữ Bố lại đem chợt tư kim Đồng Nhân sóc đích sáo lộ toàn bộ thấy rõ, ở hai kiện binh khí lại một lần nữa tương giao lúc Lữ Bố lanh tay lẹ mắt đích dùng Phương Thiên Họa Kích vận lên Tỏa Tự Quyết đem Đồng Nhân sóc đích sóc đầu gắt gao tap ở, hét lớn một tiếng: "Đoạn!"

Lữ Bố lại dùng Phương Thiên Họa Kích đem Đồng Nhân sóc đích sóc đầu gắng gượng dôi xuống! Tiếp theo thừa dịp chợt tư kim sừng sốt một chút đích công phu dùng bèn nhọn kích đuôi hung hăng đâm vào chợt tư kim đích ngực, tiếp theo dùng Họa Kích chặt xuống chợt tư kim đích đầu lâu.

"Uống! Dịch Tướng bị thủ!" Lữ Bố xách theo chợt tư kim chết không nhắm mắt đích đầu lâu hướng Tiên Ti hét lớn. Đối diện Tiên Ti mới hơi có khởi sắc đích tinh thần lần nữa bị nghiêm trọng đã kích, liền Mộ Dung bộ lạc Đệ Nhất Dũng Sĩ cũng chết ở cái đó toàn thân máu đỏ giống như ác ma vậy hán tay của người lên. Rất nhiều đuôi mắt đích Tiên Ti người thấy chợt tư kim cùng trên đất A Nhĩ Thái đích đầu lâu kia chết không nhắm mắt đích biểu tình cũng không khỏi đảm hàn đứng lên.

Lữ Bố ở Cửu Nguyên dưới thành chém liên tục Tiên Ti A Nhĩ Thái cùng chợt tư kim hai viên Đại tướng, đề cho Tiên Ti toàn quân tinh thần rớt xuống đến băng điểm. Ngược lại Hán Quân đích tinh thần ở Lữ Bố chém liên tục Dịch Tướng đích kích lệ hạ toàn bộ lấy được tăng lên. Nhất là bốn bộ Tinh Kỳ đích mấy ngàn người mã các cũng nhiệt huyết dâng trào, trong này lấy Trương Phi, Trương Liêu cầm đầu một nhóm phần tử háo chiến hận không được lập tức xông lên giết cả thiên hôn địa ám. Nhưng là Cao Thuận lại tâm tế phát hiện Lữ Bố đích tọa kỵ ở nơi này hai trảng đại chiến sau đã có một chút không ngừng đích dáng vẻ. Mà Lữ Bố bản thân đương nhiên là rất rõ ràng mình cái này duy nhất nhược điểm, nhưng hắn đã bị trên chiến trường một món vật hấp dẫn, đó chính là mới vừa cùng mình đại chiến mấy chục hiệp sau bị chém đích chợt tư kim đích tọa kỵ.

Mới vừa đang cùng chợt tư kim đại chiến lúc, Lữ Bố liền đối với hắn như vậy mạo có chút kỳ lạ đích tọa kỵ rất cảm thấy hứng thú, kia mã toàn thân trên dưới, một sắc tuyết trắng, không có nửa cây tạp sắc, đầu đến cuối một trượng hai, vô tới bốn tám thước nhiều, đại vô cổ tay nhi. Tể bảy tấc, cây thăm bằng trúc lỗ tai Bộ Ngựa bột, kiên bông cốt, khai trước ngực, liền giống hoan Long Nhất dạng, điều này làm cho Lữ Bố nghĩ tới ở Thái Bình Yếu Thuật Địa Quyền trung sở ghi lại một loại thần mã. Lấy Lữ Bố võ lực của đang đối chiến trung hiểu rõ lần cơ hội có thể đem chợt tư kim chém giết, nhưng là vì không làm thương hại đến hắn tọa kỵ không thể không bỏ qua, cuối cùng chọn lựa dùng Phương Thiên Họa Kích đích Tỏa Tự Quyết đánh bại đối thủ. Bây giờ thừa dịp đối diện Tiên Ti người bị bản thân khí thế trấn áp, vội vàng giục ngựa đem chợt tư kim đích tọa kỵ dắt quay đầu ngựa lại liền hướng trong trận chạy đi.

Lúc này Tiên Ti nhân tài hoảng hốt lao ra bốn viên Man Tướng quát to: "Tặc Tướng nghĩ đi, đem chúng ta mã lưu lại!"

Bên này Trương Phi thấy đối diện nhiều người, lập tức sách động ngồi xuống Ô Chuy Mã vũ động Trương Bát Xà Mâu quát ra một tiếng sét "Tiên Ti Cầu chó có lấy nhiều khi ít! Nhìn Yên Nhân Trương Dực Đức đích lợi hại! !"

Bên cạnh Trương Liêu sở Trương Phi có thất cũng sách động hoàng phiêu mã vũ động Hoàng Long Thôn Nguyệt trên đao trước trợ trận,

Hai người liên thủ chặn lại đuổi theo đích bốn viên Man Tướng như chuyển đèn vậy chém giết lại không rơi xuống hạ phong, càng Trương Phi đích Trương Bát Xà Mâu đem hai tên tay cầm Loan Đao đích thảo nguyên Man Tướng giết chỉ có ngăn che đích phần.

"Đại ca, lần này xem ra là đại hữu thu hoạch a." Ở Lữ Bố thuộc về trận sau Cao Thuận tiến lên đón.

"ừ , chỉ một thị cái này một con ngựa chỉ đáng giá chúng ta lần này Cửu Nguyên chuyển đi a, đúng rồi bá cấp chẳng lẽ không muốn đi hoạt động hạ gôn cốt sao?" Lữ Bố dặt mồm phải đích chiến mã cười nói.

Cao Thuận nhìn một chút ở hai trong quân gian đang giết vui sướng Trương Phi Trương Liêu hai người lắc đầu một cái "Tam đệ Tứ đệ đều vẫn là quá nóng nảy liễu, mới vừa phải trực tiếp phải đại quân che giết một trận sau đó thuận thể trở về thành đích. Hoàn hảo đối diện bốn nhân vũ nghệ đối với bọn hần mà nói ứng phó rất dễ dàng, nếu không nếu là ở hai quân trận tiền thua một trận đại ca kế hoạch liền thất bại."

Lữ Bố tán đồng gật đầu một cái "Bá cấp nói thật là, chờ lần này đại chiến kết thúc còn phải đối hai người bọn họ đích quân sự giáo dục tăng cường a, hắc hắc hắc. . ." Lữ Bố đích thần sắc đột nhiên trở nên cực độ hắc hóa ~

Trận tiền đã đem bốn viên Địch Tướng áp chế khô không thể tả đích hai người không kỳ nhiên đích rừng mình một cái, để cho kia bốn viên Địch Tướng thoáng thờ dốc chốc lát. Hai người nhìn thẳng vào mắt một cái lập tức đem mục tiêu lại đối mặt hoảng sợ không dứt bốn viên Man Tướng "Nãi nãi , mới vừa loại cảm giác đó để cho ta muốn khôi phục lần trước đại ca cho chúng ta làm cái đó quân sự tổ đường diễn giảng đại hội trước một ngày cảm giác. Tam ca người lần này nói có đúng hay không cùng bốn người này có liên quan?" Trương Phi có chút nghi ngờ hỏi hướng Trương Liêu.

Trương Liêu rất dứt khoát nói: "Nhất định là đại ca chê chúng ta đối phó mấy cái rác rưởi này lãng phí quá nhiều thời gian liễu đi, Dục Đức chúng ta dùng tuyệt chiêu đi. đánh nhanh thắng nhanh!"

"Hảo, Tam ca ta phải ra khỏi tuyệt chiêu! Tiên Ti Cầu xem chiêu Thiên Quân Phá!" "A a, Dục Đức đích võ nghệ tiến nhanh a, hảo ta cũng phải ra tuyệt chiêu gió cuốn tàn vân!" Hai người đầu tiên là khí thế biến đổi sau đó vận lên mỗi người tuyệt chiêu công hưởng tuyệt vọng bốn viên Địch Tướng. Trong lúc nhất thời phong khôi vân dừng chỉ nghe "A! Oh! Ách! Phốc!" Bốn thanh kên trầm thiết liên tiếp truyền tới. Chờ hai quân định thần nhìn lại trong chiến trường ương đã nằm xuống bốn cụ tàn phá thi thể. Mà Trương Phi Trương Liêu hai người xuống ngựa cất lấy bốn đầu người lô không nói còn đem bọn họ đích tọa kỵ toàn bộ thu tập liễu, cái này quả nhiên là có Kỳ Huyết phải có kỳ đệ a.

Mà Tiên Ti đích hai vạn đại quân lại bị cái này liên tiếp chuỗi biến cố sợ ngây người. Đầu tiên là bị một cái Hán Tướng giết chết A Nhĩ Thái cùng bộ lạc Đệ Nhất Dững Sĩ chốt tư kim, cái này Hán Tướng còn lấy đi chốt tư kim đích tọa kỵ, kia tọa kỵ thị trên thảo nguyên hai đại thần mã một trong, ở năm ngoài khác một thất thần mã Xích Thổ bị Tây Lương Đồng Trác cướp đoạt sau khi đi qua, cái này thất Dạ Chiếu Ngọc Sư Tử là được duy nhất thần mã, một mực bị bộ lạc Đệ Nhất Dững Sĩ cũng là thảo nguyên Đệ Nhất Dững Sĩ chốt tư kim sở kỵ. Nhưng là hôm nay nhưng lại bị người Hán đoạt đi liễu. Tiếp theo đuổi theo 'Muốn' mã đích bốn vị bộ lạc dững sĩ bị đối phương hai tên coi trọng hay là thiếu niên đích người Hán chém dứa xác thức ăn bình thường giết cá không còn một mống. Điều này làm cho trước kia một mực đem người Hán coi là hai chân dê đích Tiên Ti người làm sao chịu nổi?

"Làm! Làm! Làm!" Cũng là thành thượng Thái tiên sinh thấy Lữ Bố quân lấy được Đẩu Tướng đích thắng lợi sau, sợ Tiên Ti người thẹn quá thành giận công kích Lữ Bố quân mà gõ lui quân lệnh. Lữ Bố vừa đúng muốn cùng trong thành đích quan viên thương lượng một ít chuyện liền đối với Cao Thuận phân phó, hôm nay tình huống có biến hay là trước vào thành nếu không ta sợ Tiên Ti người sẽ bắt kẻ tổn thất công kích quân ta."

"Nặc!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Đại chiến Tiên Ti (3)

Lời nói Lữ Bố ở Cửu Nguyên dưới thành chém liên tục hai tướng, lấy được Chiếu Dạ Ngọc Sư Tử. Mà Lữ Bố đích hai vị Nghĩa Đệ cũng chém giết liễu bốn viên Man Tướng. Có thể nói lần này Đẩu Tướng lấy Lữ Bố phương đại hoạch toàn thắng mà kết thúc.

Thành thượng đích Thái tiên sinh nhìn chân thiết, kia Tiên Ti đại quân đã có một chút xuẩn xuẩn dục động, lại đang Đẩu Tướng thất bại sau muốn dùng ưu thế binh lực mạnh giết dưới thành đích Hán Quân. Hần vội vàng để cho người ta mình kim cùng phát ra Tiên Ti người dị động đích cảnh cáo.

Lữ Bố nhưng cũng không tham công, thấy tình thế có biến lập tức chào hỏi toàn quân tiến vào Cửu Nguyên thành. Tiên Ti Thống soái Mộ Dung Bác thấy Hán Quân vào thành vốn định thuận thế công thành, nhưng thấy cái này hai vạn đại quân bởi vì lần này Đẩu Tướng mà tinh thần đại diệt, không khỏi thán than một tiếng thất sách sau bắt đắc dĩ thu binh trở lại mười dặm ngoại đích Tiên Ti đại doanh trung. Mới vừa trở về đại doanh lại nhận được Phi Kỵ báo lại.

"tộc trưởng đại nhân, đông bộ Tiên Ti đứng đầu, vĩ đại Đan Thạch Hòe hoàng kim huyết mạch hậu duệ Bộ Độ Căn Đại vương tới."

"Cái gì? ! Đại vương tự mình đến Cửu Nguyên liễu? Thật tốt quá, hần mang theo bao nhiêu người?" Mộ Dung Bác hi hình vu sắc hỏi.

Tối sù thoáng nhớ lại một cái sau đạo "Đại vương lần này ra tuần mạng theo ba trăm Xạ Điều người, bốn ngàn Hoàng Tu Thiết Kỵ, một vạn tinh nhuệ

không huyền chi sĩ."

"Hào, hảo a. Ta đang muốn phái người trở về bộ lạc triệu tập người lập tức chạy tới tiếp viện, không nghĩ tới Đại vương vừa đứng nam tuần Cửu Nguyên a. Lần này ta xem Cửu Nguyên tất phá, chờ ta bắt cái đó tranh đoạt thần mã đích hán chó nhất định đem hán bầm thây vạn đoạn!" Mộ Dung Bác hận hận nói.

Hoa nở hai đóa, các biểu một chi. Lại nói Lữ Bố sau khi vào thành khắp thành trăm họ ra đón, son hô hải khiêu vậy tiếng hoan hô để cho Trương Phi, Trương Liêu hai người thiếu niên kích động mặt mũi triều hồng. Cao Thuận là bình tĩnh giục ngựa đi theo đang cùng trăm họ phát tay trí đích Lữ Bố phía sau, theo Cao Thuận hôm nay vinh dự toàn bộ là mấy vị khác huynh đệ lấy được, bản thân một ngày nào đó cũng sẽ thông qua trên chiến trường đạt được giống như hôm nay vậy đích vinh dự.

"Mặt tướng Tào Tĩnh tham kiến Thảo Khẩu tướng quân." Một thành viên trẻ tuổi võ tướng dẫn một đám người xa xa quỳ mọp xuống đất gõ hương Lữ Bố.

"Ai, không cần khách khí như vậy, đều là biên quan đích trai hiền nhi sao." Lữ Bố khách khí đỡ dậy đối với mình hành lễ đích Tào Tĩnh.

"Lữ Tướng Quân, cái này một xá không chỉ có là bọn ta tướng sĩ đích tạ lễ, cũng là cái này Cửu Nguyên thành khắp thành đích phụ lão hương thân đối tướng quân tạ lễ." Tào Tĩnh có chút kích động nói, tướng quân suất mấy ngàn Hồ Bí ngày đêm kiên trì chạy tới cứu Cửu Nguyên, tướng quân đại ân đại đức chúng ta Vĩnh Sinh khó quên."

Lữ Bố có chút động dung đích nói: "Đây là bày chức trách chỗ, bổ thị một vị Đại Hán quân nhân lý ứng bảo vệ Đại Hán đích dân chúng. Còn có lần này Tiên Ti phạm bên sự tình trọng đại còn cần tào tướng quân cùng Cửu Nguyên đích quân dân tới giúp một tay a."

"Mặt tướng cùng Cửu Nguyên trên dưới hơn mười vạn người cũng cần tuân Lữ Tướng Quân tướng lệnh vạn chết không chối từ! Đúng rồi, Lữ Tướng Quân chúng ta Cửu Nguyên thành còn có một vị Đại Hiền ở chỗ này." Tào Tĩnh đầu tiên là kiên định trả lời, sau đó có chút do dự nói "Chẳng qua là hán là một đội tội thân, dùng cho không cần toàn bằng tướng quân định đoạt."

"Đại Hiền? Người nào? Chỉ cần thật có đại tài ta Lữ Bố không nói khác, cũng sẽ không bởi vì người này là mang tội thân mà không cần hán." Lữ Bố vừa nghe có Đại Hiền lập tức lộ ra một bộ cầu hiền nhược khát đích tư thế.

"Bẩm báo tướng quân, người này họ Thái tên ung chữ Bá Dê nhân đắc tội Yêm Đảng bị đẩy đi cả nhà đi Sóc Phương, kết quả bởi vì lần này Tiên Ti phạm cảnh không thể không dừng lại ở Cửu Nguyên trong thành. Tướng quân Thái tiên sinh nhưng là thiên hạ nổi tiếng đại nho a." Có thể thấy được Tào Tĩnh đối Thái Ung hết sức kính nể.

Thái Ung? Lữ Bố đối với hán hình ảnh không sâu, đến thị đối nữ nhi của hán chính là kia trong truyền thuyết Tài Nữ Thái Văn Cơ hình ảnh khá sâu. Nghe nói Thái Văn Cơ nhưng là Tam Quốc trung biết tên nữ tử tới, hắc hắc hắc. Bây giờ đại khái còn không có gả cho cái đó bệnh vương tử Hà Đông Vệ thị con của đi. Vậy mình chẳng phải là có cơ hội? Ân, quyết định vì Thái Văn Cơ muội muội sẽ không giống trong lịch sử như vậy bị kịch, bản thân liền miễn vì kỳ nan đem nàng một nhà thu cất đi. Ai, bản thân thực tại quá thiện lương cái này có thể như thế nào cho phải a.

"Tướng quân? Tướng quân? Lữ Tướng Quân?" Tào Tĩnh thấy Lữ Bố đang nghe tên Thái Ung sau sắc mặt chợt hi lù dối có chút thấp thòm bất an hô.

"A? A, quyết định Lữ nỗ nhất định phải cứu Thái văn. . . Không đúng thị Thái Ung tiên sinh một nhà.

"Lữ Bố lau mép một cái trong suốt chất lỏng đại nghĩa bình nhiên nói.

"Thật tốt quá, Lữ Tướng Quân Thái tiên sinh ở trong thành Thành Thủ trong phủ ở tạm mới vừa bất tiện gặp nhau đã trở về phủ, mặt tướng Lĩnh Tướng quân đi đi."

"Ừ? Hán ở chỗ ở của ngươi ở?" Lữ Bố có chút nghi ngờ, sẽ không tiểu tử này coi trọng người ta khuê nữ liễu đi? (dường như thị người khác bản thân đi)

Tào Tĩnh cười khổ nói "Cũng không phải, tính cũng không phải là Cửu Nguyên Thành Thủ, Thành Thủ nguyên lai là một vị họ Vương đích đại nhân. Chẳng qua là đang nghe Tiên Ti đại quân lai tập hán lại trốn. Mà đang khi chúng ta kinh hoàng thất thổ lúc Thái tiên sinh đứng ra ổn định quân tâm dẫn chúng ta chống lại Tiên Ti. Cho nên chúng ta mời hán đi Thành Thủ phủ ở tạm."

"Thì ra là như vậy, kia Thành Thủ cũng là đáng chết. Nếu là rơi vào vốn cầm trong tay định để cho hán ném thử một chút Lữ thị thập đại khóc hình đích tư vị. Tốt lắm ta đi trước đổi thân y sau đó làm phiền tào tướng quân dẫn đường đi, ta muốn đi gặp một chút Thái Ung tiên sinh thuận tiện cùng hán nói chuyện một chút." Lữ Bố gật đầu để cho Tào Tĩnh dẫn đường "Bá cấp, ngươi mang Dục Đức Văn Viễn đi trước trong thành quân doanh trú đóng ta một hồi trở lại"

"Đại ca hết thấy đều giao cho ta đi." Cao Thuận gật đầu lên tiếng.

Cửu Nguyên thành Thành Thủ trong phủ, một vị ước chừng mười ba mười bốn tuổi tả hữu tiểu la lý đang giúp vội vàng một người trung niên nam tử thu thập quân áo."Phụ thân đại nhân, lần này chúng ta muốn dời đi nơi nào?"

Nghe được tiểu la lý lời của, trung niên nam tử thở dài một hơi tiến lên ôm lấy la lý đạo "Đều là cha vô dụng, để cho ta diễm nhi chịu khổ. Cha có lỗi với ngươi, cũng có lỗi với ngươi sớm chết mẫu thân a." Nghĩ đến bị chỗ bắt giết chảy xuống hai hàng lệ nóng.

"Không phải vậy, diễm nhi không khổ, diễm nhi một chút cũng không khổ. Cha ngươi không muốn khổ sở a, bằng không diễm nhi cấp cha đạn thủ bài hát

đi" tiểu la ly thấy cha kia về mặt thống khổ có chút kinh hoàng thất thố.

"ừ , ngoan điểm nhi đi đi, sẽ dùng Tiêu Vĩ Cầm tới vì cha khải một bản." Thái Ung cũng là khổ trung làm nhạc.

"Đình đương ~ đình đông ~" một khúc ưu mỹ đích tiếng đàn ở một lát sau từ Thành Thủ trong phủ truyền ra, dẫn đích người đi đường rồi rít nghỉ chân lắng nghe. "A, tiếng đàn này thật đẹp a. Đây chẳng lẽ là Thái tiên sinh tự mình khải đàn kia Tiêu Vĩ Cầm tới hoan nghênh tướng quân?" Tào Tính cùng người mặc nho phục phải Lữ Bố vừa đứng đi tới cửa phủ trước, nghe được tiếng đàn vội vàng nói với Lữ Bố khỏi Thái Ung đích hảo thoại tới.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Kinh điểm Thái Văn Cơ

Lần trước nói Lữ Bố đám người đi tới Cửu Nguyên thành Thành Chủ Phủ tới bãi phóng nơi này Đông Hán đại nho Thái Ung. Thái Ung ở từ trên tường thành sau khi trở lại liền chủ động thu thập hành lý, chuẩn bị chờ Lữ Bố tới Thành Chủ Phủ sau, đem Thành Chủ Phủ giao cho Lữ Bố. Nghe tới cửa quân sĩ báo lại có khách tới chơi lúc, rất là kinh ngạc nghĩ tới đây Lữ Tướng Quân liên khánh công yển đều không tham gia trực tiếp tới đòi muốn Thành Chủ Phủ liễu? Cái này không khỏi cũng quá nóng nảy liễu đi, ai. Trong lòng mặc dù có một ít không cam lòng nhưng vẫn làm cho quân sĩ đi mời người đi vào.

"Mang tội lỗi hù Thái Ung ở chỗ này cung nghênh Lữ Tướng Quân tào tướng quân, không biết Lữ Tướng Quân tào tướng quân tới chơi không có từ xa tiếp đón thực tại tội quá a. Chẳng qua là lão hủ bây giờ không có ngờ tới Lữ Tướng Quân liên khánh công yển cũng không tham gia sẽ gấp như vậy tới nơi này đâu." Thái Ung mặc dù ngoài miệng nói như vậy nhưng là lại là hoàn toàn không có áy náy thần sắc, ngược lại trong ánh mắt còn có một chút tức giận.

Tào Tính biết ở mới vừa đại chiến sau khi kết thúc Thái Ung một người trở về phủ thị nên vì Lữ Bố đăng ra phủ đệ, mà bây giờ bản thân mang theo Lữ Bố tới nơi này sợ là có một ít hiểu lầm. Nhưng là Lữ Bố thấy Thái Ung kia mang theo một chút cao ngạo nói ra một phen tố khổ chỉ từ, lập tức nghĩ tới mình làm nằm ở Ký Châu chỗ đã thấy thế gia hào cường đích bức kia cao ngạo mặt mày. Một cổ ngọn lửa vô danh lúc ấy liền bốc lên vu tâm trung, cái gì Thái Văn Cơ, cái gì Tài Nữ hết thấy đều bị ngọn lửa vô danh cháy sạch không còn một mống.

"Hừ, tính bản tướng bị heo du mộng tâm, sẽ tin tưởng người Thái Ung bất đồng thường nhân. Không nghĩ tới cũng bất quá là một đồ có hư danh tầm thường. Tào tướng quân Lữ mỗ không phụng bồi, chúng ta buổi tối khánh công yển thượng thấy. Cáo từ!" Lữ Bố tức giận hừ một tiếng quay đầu muốn đi.

"Chậm đã! Lữ Tướng Quân người cái này mấy câu mắng lão phu đầu óc mơ hồ, rõ ràng là các người. . ." Thái Ung còn chưa nói hết một bên Tào Tính sắc mặt âm trầm cắt đứt Thái Ung lời của.

"Chúng ta thế nào? Chúng ta liên khánh công yển đều không đi tham gia tới bức bách người mang ra Thành Chủ Phủ? Theo người ta Tào Tính còn có Lữ Bố tướng quân cứ như vậy ngu ngốc? Ta Tào Tính một mực kính trọng tiên sinh làm người ở Lữ Tướng Quân mới vừa vào thành liền vì người nói tốt, muốn cho người thoát khỏi lưu đày chi khổ. Lữ Tướng Quân càng là vừa nghe tiên sinh đại danh liền lập tức nói muốn giải cứu tiên sinh một nhà. Không nghĩ tới tiên sinh người, không nghĩ tới người ai!"

"Cái này. . ." Thái Ung có chút không thể tin nhìn một chút một bên tức giận điên hưng Lữ Bố cùng mặt mũi ủy khuất Tào Tính có chút lúng túng gãi đầu một cái.

"Cha, thế nào?" Nghe tới cửa mấy người ở cái vĩa, Thái Diễm có chút khiếp đảm đích từ sau tấm bình phong mặt toát ra một cái đầu nhỏ.

"Ngạch! !" Vốn đang thờ phỉ phò Lữ Bố thấy Thái Diễm lúc lập tức bị tuổi gần mười bốn tuổi tiểu la ly điện đến. Quả nhiên là anh hùng nan quá mỹ nhân quan a, mặc dù chỉ là cá tiểu mỹ nhân ~

"Tướng quân? Lữ Tướng Quân? Tại sao lại gây đại?" Tào Tính rất là buồn bực.

Mà nguyên vốn có chút lúng túng Thái Ung cũng là thấy chân chân thiết thiết, cái đó trẻ tuổi Lữ Tướng Quân ở bản thân nữ nhi bảo bối sau khi ra ngoài, đơn giản đem con người trọn mắt nhìn đi ra. Thái Ung mỉm cười vuốt râu đích đại lượng khí cái này Lữ Tướng Quân phát hiện quả nhiên là anh tuấn tiêu sái nhất biểu nhân tài a. Hơn nữa bản thân nhưng khi nhìn đến hần dừng mãnh lấy bản lãnh của hần sau này thành tựu nhất định không thấp. Liên quan tới mới vừa đích lúng túng hoàn toàn biến mất.

Lữ Bố ánh mắt nóng bỏng để cho tiểu Thái Diễm sợ đem đầu nhỏ rút một nửa trở lại bình phong, chỉ để lại một đôi đen nhánh linh động mắt to hướng về phía Lữ Bố nhảy. Nhưng không biết cái này một loạt động tác đem tiểu la ly đích manh hoàn toàn biểu lộ ra.

"Khụ khụ , vị này Lữ Tướng Quân, mới vừa cũng là lão phu thất thố. Lão phu thâm biểu áy này mời tướng quân cùng tào tướng quân vào phủ thương lượng đi." Mặc dù lúc này đích khuê nữ ở mười ba sau này coi như trưởng thành hơn nữa Thái Ung cũng rất coi trọng Lữ Bố, nhưng là dù sao không thể để cho bọn họ ở chỗ này giương mắt nhìn a. Hơn nữa mới vừa Tào Tinh theo như lời Lữ Bố muốn giải cứu mình một nhà, cái ý nghĩ này để cho mình rất là kích động khẩn cấp muốn biết cụ thể biện pháp.

"Nga, mới vừa cũng lạ lúc ta tới không có đem ý tới nói rõ, không trách Thái Ung tiên sinh." Lữ Bố có chút ngượng ngùng cười một tiếng, "Tới tiên sinh chúng ta vào phủ nói chuyện."

"Mời!" Thái Ung thấy Lữ Bố chủ động yết quá mới vừa đích không thích vội vàng đem mọi người nghênh đến trong phủ.

Trong đại sảnh, Lữ Bố bị mời được chủ vị Thái Ung, Tào Tinh ngồi cùng Lữ Bố tả hữu. Thái Diễm liền quỳ ngồi ở Thái Ung bên cạnh.

Lữ Bố cũng không kiêu cách lấy mình bây giờ thân phận ngồi chủ vị thị phái. Lữ Bố hướng về phía tiểu la ly cười một tiếng sau hướng về phía Thái Ung nói: "Thái Ung tiên sinh, các tướng sĩ vẫn còn ở chờ ta ta cũng liền nói tóm tắt liễu, tiên sinh bị đẩy đi Sóc Phương vốn là không có biện pháp thay đổi chỉ có chờ thiên tử đích xá miễn lệnh. Nhưng là hiện giờ Tiên Ti phạm cảnh thân ta vì triều đình bổ nhiệm đích Thảo Khẩu tướng quân có quyền chinh cho đòi sở hữu Đại Hán con dân cùng đi bảo vệ gia viên, hôm nay ta liền lấy Thảo Khẩu Tướng Quân Lệnh chinh cho đòi tiên sinh vì ta đích mạng liễu. Tiên sinh liền có thể tạm thời thoát khỏi phạm thân phận của người, chờ lần này ta đánh bại Tiên Ti đại quân công lao tự nhiên có tiên sinh một phần, đến lúc đó liền có thể tẩu lên thiên tử xá miễn tiên sinh tội lỗi liễu. Tiên sinh người xem coi thế nào?"

Thái Ung kích động quỳ mọp đầy đất nói: "Tướng quân cứu hộ chi ân Thái Ung trọn đời khó quên, ung nguyện làm tướng quân phó thang đạo hòa tại chỗ không chối từ!" Bên cạnh Tào Tinh cũng là vui mừng quá độ. Mà Lữ Bố chú ý nhất đích tiểu la ly Thái Diễm nghe được Lữ Bố nguyện ý trợ giúp Thái Ung càng là cảm thấy Lữ Bố là một người thật tốt. Chính là ánh mắt có một chút đáng sợ ~ hoàn hảo Lữ Bố không biết mình bị phát người tốt tạp, nếu không nhất định phi thường buồn bực.

Lữ Bố đỡ dậy Thái Ung sau làm bộ như tùy ý hỏi "Đúng rồi Thái tiên sinh không biết ái nữ nhưng có ông tể?" Nhưng không biết cái này vừa hỏi để cho bao gồm Thái Diễm đích ba người cũng sững sốt một chút, sau đó Thái Ung Tào Tinh ha ha cười to mà Thái Diễm lại xấu hổ cúi đầu. Mà thủy tác dừng giả Lữ Bố lại bị làm cho không giải thích được. cái này cũng không trách Lữ Bố, hấn nhưng không biết ở thời đại này hỏi đàn gái có hay không ông tể thật ra thì chính là biến tướng đích câu hôn. Ở có chút buồn bực hỏi rõ Tào Tinh sau Lữ Bố đích gương mặt tuần tú đỏ cùng hầu cái mông vậy.

"Lữ Tướng Quân đã có ý lão phu lại rõ ràng nói cho tướng quân, tiểu nữ năm nay mười bốn, thông minh lanh lợi, bác học đa tài, ôn nhu hiền huệ. Thượng đích phòng khách hạ phái phòng bếp thực. Ở thị bầu trời khó tìm dưới đất duy nhất a. Tướng quân chuẩn bị hà ngày nhắc tới hôn?" Thái Ung nghiêm sắc mặt hỏi. Thái Diễm mặc dù sắc mặt đỏ bừng nhưng vẫn có một chút mong đợi nhìn Lữ Bố.

"Ngạch, Thái Ung tiên sinh, người hiểu lầm ta chẳng qua là. . ." Lữ Bố có chút tay chân luống cuống.

"Ừ? Lữ Tướng Quân có ý gì? Người thị xem thường con gái của ta sao?" Thái Ung nghiêm sắc mặt. Thái Diễm tiểu la ly cũng mặt mũi âm đạm.

"Không không không, Thái Ung tiên sinh ta cũng không có ý đó, ta chẳng qua là, ta chẳng qua là đối với ta chỉ là muốn Thái cô nương còn quá nhỏ, chờ thêm hai năm coi như tiên sinh phản đối ta cũng sẽ chủ động nhắc tới hôn." Lữ Bố thấy chuyện này tương đối nghiêm trọng không thể làm gì khác hơn là dùng kế hoãn binh, dù sao để cho mình cưới một cái mười bốn tuổi cô gái bản thân còn không làm được.

"Hảo, liền theo như Hiền Tế ý, cửa hôn sự này trước quyết định tới chờ hai năm sau ở cử hành hôn sự. Ha ha ha hôm nay thật là Song Hi Lâm Môn a." Thái Ung xuân phong đắc ý đích vui vẻ cười to.

"Chúc mừng a chúc mừng, hôm nay tào mỗ trong lúc vô tình làm cá đại người làm mai a cấp hắc." Tào Tinh cũng là càng cao hứng hơn, thông qua chuyện lần này mình và Lữ Bố tướng quân cùng với Thái Ung tiên sinh quan hệ sẽ càng thêm thân mật.

Chỉ có Lữ Bố lúng túng nhìn về mặt tò mò quan sát mình tiểu la ly Thái Diễm cười khổ. Không nghĩ tới một cái không chú ý là hơn liễu cá con dâu cùng nhạc phụ liễu ~

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chí Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Tiên Ti vây thành

Ở ngày đó đích khánh công yến thượng. Cao Thuận, Trương Liêu, Trương Phi, kinh ngạc phát hiện Lữ Bố mang đến một vị trung niên, đối với hấn thật là cung kính. Cái này cũng chưa tính cái gì chủ yếu nhất thị huynh đệ ba người phát hiện dĩ vãng vẫn đối với bản thân rất nghiêm nghị đại ca không chỉ có hướng về phía trung niên nhân khuôn mặt tươi cười nhan khai còn mặt biệt khuất xưng kỳ nhạc phụ!

"Oa! Đại ca mới đi ra ngoài một hồi là hơn liễu một cái nhạc phụ? Thật sự là thật lợi hại a!" Trương Phi hưng phấn hét lớn. "Ta liền nói đại ca làm sao sẽ liên khánh công yến cũng chưa tới, nguyên lai là đi cho chúng ta tìm chị dâu liễu a. Ha ha ha." Trương Phi lần đầu tiên thấy đại ca như vậy biệt khuất thật sự là thật là vui.

"Oh, người rất vui về sao? Dực Đức?" Một loại phảng phất từ nghiêm đông trung truyền tới thanh âm để cho đang vui về cười to đích Trương Phi trong nháy mắt định cách ở.

"Ách! Đại ca, người tới rồi, cái đó ta còn có việc tìm Tam ca ta đi trước a." Trương Phi xoay người chạy đích vô ảnh vô tung.

"Thiết, tiểu tử này." Lữ Bố thấy một bên Cao Thuận có chút nụ cười đáng về bất đắc dĩ thở dài nói "Ai, bá cấp muốn cười thì cứ việc cười đi. Nài nài muốn ta Lữ Bố võ nghệ siêu quần lại bị một cái tay trời gà không chặt đích lão đầu mạnh mẽ thu làm con rể. Thật để cho người ta buồn bực a."

Cao Thuận khẽ cười nói: "Chỉ sợ kia lão nhi đích nữ nhi để cho đại ca thực tại không bỏ được đi, nếu không ai có thể cưỡng bách đại ca làm con rể? Lời nói lão nhi này thị thần thánh phương nào?"

"Hắc hắc, nói nhạc phụ ta a, ai, người đừng cười. Nói nhạc phụ ta a hẳn chính là đại nho Thái Ung Thái Bá Dê thị cũng." Lữ Bố sáng khoái nói. "Lần này nếu không phải là ta đáp ứng giúp cả nhà bọn họ giải trừ lưu đầy Sóc Phương chi khổ, cái này Thái gia con rể cũng không phải là tốt như vậy làm a. Bất quá ta chịu làm con rể của hắn trừ bởi vì hắn nữ nhi xác thực thông minh hiền thực ngoại trọng yếu nhất thị ta xem nặng hắn ở Nho Gia đích danh vọng. Có sự hiện hữu của hắn sau này chúng ta ở chính cho đòi một ít Sĩ Nhân lúc trở lực chỉ biết tiểu không ít. Một điểm này đối với chúng ta phát triển sau này hết sức trọng yếu. Cho nên loại này một hôn đá hạ hai con chim đích chuyện tốt ta làm sao sẽ cự tuyệt đâu?"

"Đại ca thâm mưu viễn虑 thật sự là lệnh tiểu đệ bội phục." Cao Thuận thấy đại ca rất đắc ý không nặn không lạt cung duy nói.

"Tốt lắm, cái này cũng không giống như người bình thời đáng về a, làm giống như những thứ kia chua văn nhân vậy. Đi, chúng ta đi đi uống rượu, oh đúng rồi ta quên người không biết uống rượu. Bất quá không quan hệ lấy trà thay rượu cũng giống vậy có thể a." Lữ Bố kéo lại Cao Thuận đi về phía bữa tiệc, lần này đại chiến nghiêm trọng đã kích Tiên Ti tinh thần, Cửu Nguyên thành trăm họ tự phát đích thẩu ra một ít khao lao đại quân rượu dê bỏ tới. Các tướng sĩ tinh thần dâng cao cùng dân cùng nhạc.

Đầu thu đích sáng sớm để cho người ta ngủ được rất thoải mái, Thành Thủ trong phủ Lữ Bố đang ngáy khò khò. "Phu quân, phu quân." Một trận mềm mại khả ái thanh âm trong Lữ Bố đánh thức.

"Ừ? Diễm nhi? Không phải đã nói rồi sao, chúng ta còn không có thành thân người bây giờ không cần kêu ta phu quân, ta còn là thích người kêu ta Phụng Tiên ca ca. Ha ha có chuyện gì không?" Lữ Bố ngày hôm qua cùng mấy vị huynh đệ cùng với Tào Tĩnh, Thái Ung uống cá thiên hôn địa ẩm. Nhưng là Lữ Bố bất kể là kiếp trước hay là kiếp này đều là ngàn lý không say, trừ giọt rượu không dính Cao Thuận ngoại những người còn lại toàn bộ ngã xuống đất. Cuối cùng Lữ Bố để cho Cao Thuận phái người đưa mấy người còn lại về nhà, bản thân công Thái Ung trở lại Thành Thủ phủ. Dĩ nhiên mình cũng không có ở ban đêm làm Quái Thúc Thúc đẩy tới Tiểu La Ly ly đích sự tình. Chẳng qua là cùng tò mò Thái Diễm trò chuyện mấy canh giờ sau ở Thái Diễm đăng ra chủ trong phòng an tâm ngủ.

"ừ , Phụng Tiên ca ca, bên ngoài phủ một vị tên là Cao Thuận đích tráng sĩ nói có chuyện gấp muốn cùng đại ca thương nghị. Nhìn bộ dáng của hắn rất nóng nảy cho nên diễm nhi liền vội vàng đánh thức Phụng Tiên ca ca liễu." Thái Diễm tiểu la ly đối 'Phụng Tiên ca ca' cái danh xưng này đích yêu thích rõ ràng vượt qua 'Phu quân' cái danh hiệu này.

"Cao Thuận? Không tốt nhất định là có đại sự gì, diễm nhi ta có việc đi ra ngoài trước trở lại nữa cùng người nói chuyện phiếm." Nói xong cấp tốc mặc vào quần áo vọt ra Thành Thủ phủ.

"Phụng Tiên ca ca người phải cẩn thận a!" Tiểu la ly lo lắng ở Lữ Bố sau lưng hô lớn.

"Bá cấp có chuyện gì xảy ra?" Lữ Bố cùng Cao Thuận vừa đuổi hướng quân doanh vừa nói.

"Đại ca, ta hôm nay phái ra thám báo truyền về tin tức, Tiên Ti đại quân lại tới gần hai vạn nhân mã, hơn nữa mấu chốt chính là bọn hắn ở đại doanh đích cờ xí trung phát hiện Tiên Ti Đại vương đích Kim Ưng đại kỳ. Điều này nói rõ đồng bộ Tiên Ti Đại vương đích bốn bộ tinh nhuệ tới Cửu Nguyên liễu lần này sự tình phiền toái a." Cao Thuận bình thời một mực giữ vững bình tĩnh kia Trương Soái mặt hôm nay lại hiếm thấy hiện đầy buồn vân.

"Đồng bộ Tiên Ti đích Đại vương cũng tới? Ta nhớ bọn họ đồng bộ Tiên Ti đích Đại vương gọi là Bộ Độ Căn đi, tại sao lại ở chỗ này? Chẳng lẽ đây là con bướm hiệu ứng?" Lữ Bố bách tư bất đắc kỳ giải, trong lịch sử căn bản không có ghi lại Đồng Hán năm cuối Bộ Độ Căn đại cử tấn công Hán Triều a.

Hai người đi tới trong thành trong quân doanh, chỉ có Trương Liêu một người đang chỉ huy các binh lính sửa sang lại trang bị, Lữ Bố nhìn chung quanh một lần sau hỏi "Dực Đức đâu? Chẳng lẽ còn không đứng lên?"

Trương Liêu thấy Lữ Bố tới vội vàng kéo quá một tên tiểu tốt thấp giọng nói mấy câu sau, đi tới Lữ Bố trước mặt "Đại ca, Từ đệ hắn ngày hôm qua uống nhiều rồi. Người cũng biết những ngày qua đích cấm tửu lệnh để cho hắn biệt phối, khó khăn lắm mới đợi cơ hội có thể không nhiều uống vài chén sao. Ta đã phái người đi gọi tỉnh hắn."

"ừ , tỉnh không nói hắn, bây giờ quân tình như thế nào?"

"Đại ca, hiện giờ Tiên Ti đại quân gần bốn vạn binh vây Cửu Nguyên. Ra khỏi cửa nam không có phát hiện địch Binh trở ra Đông Môn Tây Môn các có

mấy ngàn nhân mã, bất quá cái này mấy ngàn người chẳng qua là một ít Tiên Ti dân du mục tạo thành tạp quân. Tiên Ti đích chủ lực nhân mã toàn bộ ở bắc môn tụ tập, ta mới vừa thấy Tiên Ti trong quân còn xuất hiện mấy chục chiếc Vân Thê, xem ra là cái đó Tiên Ti Đại vương mang đến nhân trung có sẽ chế tạo khí giới công thành đích người Hán công tượng." Trương Liêu sắc mặt có chút khó coi. Vốn là lấy Tiên Ti nếu như muốn phá thành căn bản là phải dựa vào nhân mạng chất đống. Nhưng là có đầu hàng đi qua người Hán công tượng vì bọn họ chế tạo khí giới công thành số người của bọn họ ưu thế là trở thành Cửu Nguyên thành đích vấn đề khó khăn.

"Còn có một cái vấn đề, cái này Tiên Ti đại quân gần đây bốn vạn đại quân ở chỗ này người ăn mã nhai đích, lương thảo của bọn họ giải quyết như thế nào đích?" Lữ Bố dù sao đối với Tiên Ti người tập quán không rõ lắm cho nên liền hỏi hướng Cao Thuận bọn họ.

"Đại ca, những thứ này Tiên Ti người không phải giống như chúng ta dựa vào nhân lực vận dụng lương thảo, bọn họ là tùy thân mang theo bộ lạc đích dê bò, dê bò trên người buộc chặt cái này cắt đi đích thảo liệu. Người ăn dê bò, chiến mã ăn cỏ liệu. Về phần dê bò là dựa vào mục nhân cửa ở phụ cận thả nuôi. Ta nhớ thám báo đặc biệt điều tra sau hồi báo kia dê bò mang mang nhiên một mảnh có ít nhất mấy chục vạn đầu không chỉ, bọn họ ăn sạch liễu hảo mấy miếng cỏ trắng a." Cao Thuận biết mình đại ca từ nhỏ ở trong núi học nghệ đối với phương diện này không hiểu lắm, cho nên cẩn thận giải thích cấp Lữ Bố nghe.

"Phóng mục? Các ngươi là ý nói bọn họ lương thực nguồn gốc toàn dựa vào dê bò, mà bọn họ dê bò lại toàn bộ cũng dựa vào ở phụ cận đây đích thủy thảo nuôi sống?" Lữ Bố như có điều suy nghĩ hỏi, ở lấy được Cao Thuận đích khẳng định sau suy tư sau một lúc khóe miệng lộ ra một tia cười đều. Trương Liêu cùng mới vừa chạy tới Trương Phi hai người thấy cái này quen thuộc cười đều sau liếc nhìn nhau biết bên ngoài thành diệu võ dương oai Tiên Ti đại quân muốn gặp nạn.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Hãm trận chi uy

"Ô ô ~" thê lương đích hào giác thanh truyền khắp Cửu Nguyên thành, đây là Tiên Ti người bắt đầu tiến quân đích tín hiệu. Gần ba vạn Tiên Ti người phần lớn xuống ngựa Bộ Chiến, bọn họ phân làm mấy cái tập đoàn. Một nhóm người mang theo Vân Thê giờ da trâu lá chắn xông về thành tường, mà một nhóm người là hợp thành Cung Tiễn Thủ bộ đội, bắt đầu đối trên tường thành đích Hán Quân xạ thủ tiến hành hỏa lực áp chế. Mặc dù bọn họ không có Hán Quân đích thành tường ưu thế, nhưng là bọn họ bằng vào tinh chuẩn bắn cùng vượt xa quá Hán Quân đích số lượng ưu thế đem Hán Quân áp đích không ngừng đầu lên được.

"Thuần Bài Thủ! Bảo vệ Cung Tiễn Thủ! Nhất định phải đánh trả, không thể để cho Tiên Ti Cầu thuận lợi như vậy đích leo lên thành tường! Chớ bầm loạn đội ngũ tới! Bắn!" Tào Tĩnh đang chỉ huy trừ tổng số đặt tới vạn người Cửu Nguyên thành quân dân đánh trả.

Bởi vì quan hệ đến khắp thành đích an nguy, lên tới sáu mươi tuổi lão ông, xuống đến bảy tám tuổi Ngoan Đồng. Chỉ cần có thể động đích đều bị Lữ Bố phân phát một cái nhiệm vụ. Biết một chút bắn tên bị gia nhập vào Cung Tiễn Thủ hàng ngũ, lực lượng khá lớn đích bị phái đến Đào Thuần Bình hàng ngũ, mà lão nhân đưa trẻ thì bị phái đi đốt Kim Thủy cùng phí thang. Về phần phụ nữ thì bị Lữ Bố truyền thụ đơn giản một chút y hộ băng bó sau phái đi cứu viện thu thương đích quân dân.

Tiên Ti đích công kích phương hướng chính là bắc môn, còn lại hai môn đích bộ đội chẳng qua là hư chiêu. Lữ Bố ở bao gồm không có phát hiện đích nhân cửa nam cũng mỗi người phái đi liễu mấy trăm quân dân phòng thủ. Lữ Bố là toàn lực phòng thủ bắc môn. Trên tường thành đích chủ lực thị gần vạn Cửu Nguyên quân dân. Lữ Bố là dẫn bốn bộ tinh nhuệ cùng Cao Thuận đích Hãm Trận Doanh sung làm đội cứu hỏa đích nhân vật. Bên kia tuyên cáo cấp báo Lữ Bố sẽ gặp suất lĩnh mọi người đánh về phía bờ lên Tiên Ti người. Kia dừng mãnh vô cùng đích màu lửa đỏ bóng người để cho trên tường thành khổ khổ kiên thủ quân dân tinh thần đại chấn.

"Mau! Mau! Đào Kim Thủy! Phí thang chuẩn bị." Lữ Bố vừa phân dũng giết địch vừa chỉ huy Cửu Nguyên thủ quân phòng thủ.

Kim Thủy cũng không phải là hoàng kim hòa tan đích nước, nó lại được gọi là xưng là kim tráp, thị một môn cũng ít khi thấy thủ thành 'Lợi khí' nói nó không thường gặp là bởi vì nó tài liệu. Kim tráp chủ yếu tạo thành tài liệu nhưng thật ra là nhân hòa súc sinh đích phản liên. Ở một hóp nồi lớn trung tăng thêm gần nửa nước cùng phản liên sau dùng hỏa hoạn đốt nấu, chờ toàn bộ hi lạp sau trực tiếp hướng Thành Lâu hạ đảo. Trung đạo kim tráp đích địch nhân không chỉ có sẽ bị kéo dài phòng sẽ còn vết thương cảm nhiễm hội lạn, nếu như không có lấy được kịp thời chữa trị cơ bản ở lúc ấy chính là hẳn phải chết đích kết quả. Nhưng là bình thường xung phong hãm trận đích đều là một ít tiểu tốt mà thôi, lại tại sao có thể có đặc biệt đích thầy thuốc vì bọn họ chữa trị đâu?

Kim tráp không chỉ có có những thứ này mình đích chỗ dùng còn có ảnh giấu đích chỗ dùng. Ở kim tráp sở khuynh đảo đích phương viên mấy chục thước bên trong sẽ có một loại không cách nào kể lễ đích mùi hôi thối! Vậy người tấn công khi nhìn đến trước mặt những thứ kia người bị hại sau người được loại này mùi hôi thối thường thường chỉ biết tránh đoạn này đích thành tường. Cái này sẽ vì thủ thành người tiết kiệm binh lực phòng thủ. Nhưng là loại vật này vậy thủ thành chiến trung cũng không thường gặp, bởi vì đồ chơi này đích mùi vị thật sự là một thanh kiếm hai lưỡi, thủ thành nhất phương nữa

nấu loại vật này thời điểm tinh thần cũng sẽ đại phúc độ hạ xuống. Đây cũng chính là ở thực lực sai biệt tương đối lớn thời điểm, hoặc là đến sinh tử tồn vong đích thời điểm mới có thể bị người dùng đến.

Dĩ nhiên, những thứ đồ này làm Man Di đích Tiên Ti người cũng không biết. Nhưng là làm nóng bỏng đích kim tráp đồ xuống sau, nhìn phát ra kêu thê lương thảm thiết đích đồng bạn đều không khỏi rất đúng loại này tản ra mùi hôi thối đích không rõ chất lỏng tâm tồn sợ hãi.

"Lữ Tướng Quân, góc đông bắc đích một bộ thành tường bị một đám Hoàng Tu Tiên Ti người công chiếm liễu tào tướng quân đang ngăn trở quân địch mời đại nhân hòa tặc phái viện quân tới cứu viện." Một vị máu me đầy mặt đích Tiểu Giáo mặt hướng Lữ Bố bẩm báo nói.

"Hoàng Tu Tiên Ti người? Nghe nói Tiên Ti người có tương đối số lượng đích người da trắng không nghĩ tới Bộ Độ Căn đem bọn họ tập trung lại sử dụng. Bá cấp! Suất lĩnh Hãm Trận Doanh đi cứu viện tào Lý tướng quân đi." Lữ Bố một kích đem một cái mới vừa leo lên thành tường còn không có đứng vững đích Tiên Ti người chém làm hai đoạn sau, vuốt mặt một cái thượng đích máu tươi nói.

"Tốt đại ca, ta đi. Hãm Trận Doanh! Theo ta đi!" Cao Thuận thuận tay lấy tay trung Thất Sát thương đâm vào một cái bị thương chưa chết Tiên Ti lòng của người ta bắn sau, cao giọng hô to mang theo tám trăm Hãm Trận Doanh hướng hướng đông bắc giac.

"Giết a!"

"Đang! Đang!"

"Thương!"

"Tào tướng quân đối diện những Hoàng Tu đó quái nhân thực tại quá mạnh mẽ, người người thân cao tám thước toàn thân Hoàng Tu lực đại vô cùng chúng ta mau không chịu nổi.

"một cái nguyên là Cửu Nguyên thành thợ săn đích tiểu tốt cả người thị máu đích kêu lên.

"Giết! Cho ta chống nổi a, Lữ đại nhân đích cứu binh lập tức tới ngay nữa chống đỡ một hồi a!" Tào Tĩnh một thương đâm chết một người lâm vào quân dân vây quanh Hoàng Tu Tiên Ti sau hô lớn.

"Oa ha ha ha, Hoàng Tu Thiết Kỵ đích các dũng sĩ Đại vương nói, công phá Cửu Nguyên sau trước hết để cho chúng ta hưởng thụ a! Thêm đi kính, người Hán không nhanh được! Hướng a!" Một cái sử tử trứ tuyệt lượng Loan Đao đích Hoàng Tu tướng lĩnh hét lớn. Đồng đao đã leo lên thành tường đích Hoàng Tu Tiên Ti nghe được cái đó tướng lĩnh đích hồng khiêu sau, trở nên càng thêm cuồng dã.

Một cái giết mù quảng đích Hoàng Tu Tiên Ti một tay bắt lại một cái tuổi chừng chỉ có hơn mười tuổi thiếu niên Hán Quân, đem hán giơ lên chuẩn bị dùng một chút man lực bắt hán cho xé xác. Đang lúc người thiếu niên kia phát ra tuyệt vọng kêu thảm thiết lúc, một thanh toàn thân mực đen đích trường thương giống như một con giao long vậy từ cái đó Hoàng Tu Tiên Ti đích Tả Nhân trung xuyên qua, trực tiếp thọt mặc đầu của hán.

"Tần Dương Cao Thuận, Cao bá cấp ở chỗ này! Hãm Trận Doanh xung phong đem Tiên Ti Cầu đuổi xuống!" Thời khắc máu chột Cao Thuận xuất thủ cứu liễu thiếu niên.

"Nặc! Hãm trận chỉ chỉ, có ta vô địch! Giết! Giết! Giết!" Tám trăm Hãm Trận Doanh người người mặc từ Tĩnh Thiết chế tạo sang trọng chiến giáp cầm một thanh sắc bén dây bối Đại Khâm Đao cùng một mặt hình tam giác đích đại Thiết Thuần. Đạp kiên định xác thật quân bước xông về đối diện càng ngày càng nhiều Hoàng Tu Tiên Ti.

"Hán chó đi tìm chết đi!" Một cái Hoàng Tu Tiên Ti dùng sức đem Loan Đao vung hướng một thành viên hãm trận quân sĩ. Kia viên hãm trận quân sĩ không né không cần dùng trên tay phải đích Đại Khâm Đao tiến lên đón liễu cái đó Hoàng Tu Tiên Ti người.

"Đang!"

"Phốc!" Hoàng Tu Tiên Ti đích đao bị bên cạnh một cái hãm trận quân sĩ dùng tẩm thuẫn nhận xuống, mà chính hán lại bị mới vừa công kích hãm trận quân sĩ một đao hai đoạn! Lúc sắp chết hán thấy được một đôi lạnh lùng vô tình cặp mắt.

Hãm Trận Doanh, vốn là ở trong lịch sử hách hách nổi danh một chỉ đặc biệt bộ đội tác chiến. Trang bị sang trọng hoàn bị, người người hung mãnh không sợ. Bởi vì đàn cá trang bị đích giá trị vượt qua mấy cái kỵ binh đích tổng cộng, thật sự là quá mức đắt giá. Cho nên vẫn luôn là nhân số không nhiều. Nhưng là chính là đây chỉ có chỉ có mấy trăm đích bộ đội lại đã đánh bại bao gồm Lưu Bị Tam huynh đệ đích rất nhiều địch nhân. Ở trong lịch sử được xưng thị Vô Kiên Bất Tội, công không khởi phá. Nhưng là ở Hãm Trận Doanh đích thống lĩnh Cao Thuận bị điều ly sau, Hãm Trận Doanh liền dần dần bị suy yếu. Cuối cùng ở trong lịch sử Cao Thuận bị Tào Tháo giết sau, Hãm Trận Doanh càng là thối lui ra khỏi lịch sử vô đài.

Mà hôm nay ở Ngô Quận chuyển kiếp đến Tam Quốc trở thành Lữ Bố sau đích hôm nay. Ở Tào Tĩnh cùng một đám Cửu Nguyên quân dân không cách nào tin dưới con mắt, Cao Thuận mang theo tám trăm Hãm Trận Doanh dùng một loại thẳng tiến không lùi đích hướng thế từng điểm từng điểm ăn hết tiêu diệt đang bị người xem ra cũng như Mạnh Quỷ đích Hoàng Tu Tiên Ti tinh nhuệ! Mỗi lần Hoàng Tu Tiên Ti công hướng một cái Hãm Trận Doanh quân sĩ lúc, bị công kích quân sĩ cũng sẽ không phòng thủ mà là dùng lấy mạng đổi mạng đích khí thế công hướng địch nhân, mà địch nhân công hướng đao của mình kiểm lại từ theo sát chiến hữu của mình để ngăn cản. Loại này lối đánh để cho những thứ kia trước kia phách lối không thể một đời đích Hoàng Tu Tiên Ti thương vong thảm trọng.

Đây chỉ là từ mấy người tạo thành tiểu chúng Hợp Kích Chi Thuật, làm mấy trăm Hãm Trận Doanh đích bọn quân sĩ ở chung một chỗ lúc bọn họ còn có càng huyền diệu đại chúng Hợp Kích Chi Thuật. Hãm Trận Doanh đích mấy trăm quân sĩ mỗi công kích một lần cũng sẽ đề xuống một loại đặc định bước

chân chuyển đổi vị trí, bảo đảm mỗi một cái ở phía trước phương công kích quân sĩ đều có thể một kích tức đi không làm dừng lại, mà toàn bộ trận thế còn lấy một loại hằng định đích tốc độ đẩy về phía trước phương. Ở nơi này từ mấy trăm người tạo thành trận thế trước mặt phẳng phát không có bất kỳ vật gì có thể ngăn trở bọn họ.

Hoàng Tu bạch diện đích Tiên Ti tinh nhuệ cửa dùng các loại cổ găng, rỗng giện cũng được, liễu mạng cũng được ngược lại cũng không có cách nào có thể ngăn trở Hãm Trận Doanh đích đi tới. Cuối cùng bọn họ thậm chí không có dừng khí đi cùng đối diện từ từ ép tới gần đích Hãm Trận Doanh đối chiến đích dừng khí, bị Cao Thuận bọn họ lấy xua đuổi gà vịt bình thường từng cái một buộc từ đếm thước cao trên tường thành nhảy xuống.

Người cuối cùng còn sót lại ở thành tường đích Hoàng Tu Tiên Ti tướng quân che cụt tay dùng không quá quen luyện tiếng Hán hỏi: "Dùng cảm người Hán, mời đại phát từ bi đích nói cho ta biết, các người những người này là cái gì quân đội? Tại sao mạnh như vậy?"

Cao Thuận từ từ đi về phía cái đó Tiên Ti người, tương Thất Sát thương cầm vào một cái chưa chết Tiên Ti đích lồng ngực, hấn rút ra bội kiếm chậm rãi giờ lên sau lạnh nhạt nói: "Đến các người cái đó Trường Sinh Thiên nhìn thấy người của những Hoàng Mao đó Tiên Ti Hậu Kỳ phải nói cho bọn hấn biết giết các người chính là Đại Hán quân nhân! !" Nói xong ở đó cá Hoàng Tu Tiên Ti tuyệt vọng cùng ánh mắt sợ hãi trung chặt xuống liễu sọ đầu của hấn.

"Hồng! Đại Hán uy vũ! Đại Hán vạn tuế!" Từ lý đào sanh Cửu Nguyên quân dân lớn tiếng hoan hô lên, đối diện Tiên Ti bốn trận trung thấy Hoàng Tu tinh nhuệ Tiên Ti tổn thất thảm trọng sau, bất chấp khác vội vàng ăn nổi lên rút quân quân số.

"Hô, Tiên Ti thế nào rút lui? Văn Viễn người đi tra nhìn một chút quân dân cùng chúng ta tổn thất tình huống, Dục Đức người và ta nhìn người một chút nhị ca đi. Nếu như ta đoán không sai lần này Tiên Ti đại quân rút lui nhất định cùng người nhị ca có liên quan. Ha ha, đi!" Lữ Bố một cước đem một cụ không đầu Tiên Ti thi thể đá xuống liễu thành tường sau đối Trương Liêu cùng Trương Phi cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Chém đầu hành động

Lại nói Cửu Nguyên thành thượng Hãm Trận Doanh đại phát thần uy, đánh bại Tiên Ti người tinh nhuệ Hoàng Tu Tiên Ti. Khiến cho Tiên Ti đích Đại vương Bộ Độ Căn cùng Mộ Dung bộ lạc tộc trưởng Mộ Dung Bác không thể không thu binh trở về doanh.

"Mộ Dung Bác! Người không phải nói Cửu Nguyên thành thượng chỉ có mấy ngàn già yếu sao? Hôm nay ta Hoàng Tu tinh nhuệ đều bị giết mười không còn một người lại nói bọn họ là già yếu? Ta liền nói người sao đột nhiên yếu ta cộng phá Cửu Nguyên nguyên lai là bản thân gặm không dưới tới muốn kéo ta xuống nước! Hừ!" Đại tướng trung Bộ Độ Căn đem một cái làm bằng vàng ròng ly rượu hung hăng đập hướng Mộ Dung Bác trước mặt.

"Đại vương bớt giận, Đại vương bớt giận. Thần cũng không ngờ rằng Cửu Nguyên trong thành có như vậy một chi tinh binh đích tồn tại. Đại vương lúc tới ta chỉ biết là có một con mấy ngàn người đích kỵ binh vào Cửu Nguyên trong thành, cầm đầu mấy người cũng là có Vạn Phu Bất Đương Chi Dũng. Sao liêu. . . Ai. Thực tại không được Đại vương chúng ta trước sẽ thảo nguyên đi chờ sau này có cơ hội trở lại tuyết nhục này." Mộ Dung Bác mình Mộ Dung bộ lạc ở trận đánh này bên trong cũng tổn thất mấy ngàn người mã trong lòng cũng là rất là cảm tức, nhưng là chủ mình chính là đông bộ Tiên Ti Đại vương, bản thân không thể làm gì khác hơn là chịu đựng. Lần này đại chiến để cho Mộ Dung Bác nhìn thấu Cửu Nguyên ngăn ngại bên trong không cách nào công chiếm xong tới thực tế, thật phải ở chỗ này cùng người Hán chết đập đầu sẽ để cho Mộ Dung bộ lạc đích thực lực đại giảm. Đây đối với trên thảo nguyên người mạnh là vua đích pháp tắc mà nói, đại biểu Mộ Dung bộ lạc sẽ bị khác bộ lạc tóm đầu.

"Không được! Không thể cứ như vậy rút quân! Hôm nay ta lần đầu tiên cùng người Hán đích đại chiến giống như này hồng bát vậy ta Đại vương đích uy phong, mặt mũi toàn bộ cũng bị mất! Điều này làm cho ta sau này thế nào thống lĩnh bộ tộc? Hừ! Nhất định phải công phá Cửu Nguyên thành! Bây đầu, suy nghĩ Tuukka đạt bộ lạc cùng tất lúc đó bộ lạc truyền ta Kim Ưng lệnh. Để cho bọn họ ở ba ngày bên trong ít nhất suất mấy vạn đại quân tới Cửu Nguyên dưới thành bái kiến ta!" Bộ Độ Căn thật sự là không cam lòng cứ như vậy trở về thảo nguyên, phát ra Kim Ưng lệnh triệu tập trên thảo nguyên hai Đại Bộ Lạc tới trước chuẩn bị cộng phá Cửu Nguyên thành.

Cửu Nguyên Thành Thủ phủ đích trong đại sảnh, Lữ Bố quý ngồi ở chủ vị đang cùng Thái Ung Tào Tính cùng với một đám huynh đệ thương thảo phá địch chi sách.

"Lữ Tướng Quân, lần này Tiên Ti đích Đại vương ở nơi này Cửu Nguyên dưới thành xuất hiện, có phải hay không đại biểu đông bộ Tiên Ti người lớn hơn giờ công kích Cửu Nguyên thành? Nếu như mấy ngày nữa bọn họ ở tăng Bình lời của chúng ta cũng chưa có binh lực phòng thủ liễu a." Tào Tính có chút bận tâm hỏi.

"ừ , tào tướng quân lo âu cũng là lão phu suy nghĩ, cái này đông bộ Tiên Ti Đại vương Bộ Độ Căn thị nguyên lai sở hữu Tiên Ti đích Đại vương Đàn Thạch Hộc đích hậu duệ. Hấn thị gần đây mấy năm này mới vừa lấy được Đại vương vị đích, hấn ở Cửu Nguyên thành bị như vậy một lần thất bại chiến

tranh sau, nhất định sẽ không cam lòng thất bại mà triệu tập còn lại Tiên Ti bộ lạc đích. Chúng ta Cửu Nguyên thành trải qua hôm nay đánh một trận hậu quân dân chết hơn phân nửa, mà Phụng Tiên đích bốn bộ tổn thất gần ngàn người, hoàn hảo Cao Tướng Quân đích Hâm Trận Doanh đại triển thần uy nếu không chỉ sợ hôm nay Cửu Nguyên sẽ gặp bị ngập đầu tai ương. Nhưng là coi như Hâm Trận Doanh dũng mãnh đi nữa vô cùng cũng không có cách nào ở gấp mấy lần thậm chí còn mấy chục lần đích địch nhân vậy công hạ thủ hạ Cửu Nguyên đích." Thái Ung giống vậy tương đối lo âu.

"Đại ca, thực tại không được chúng ta tuôn ra thành đi xem ta Trương Phi thọt cái đó cái gì chó má Tiên Ti Đại vương Bộ Độ Căn mấy trăm trong suốt lỗ thủng." Trương Phi mặc dù ở Lữ Bố hơn năm dạy hạ một ít thói xấu có chút thu liễm, nhưng là cái đó nóng nảy đích tính khí lại có phải hay không sẽ bùng nổ một cái.

"Dục Đức không nên nói vậy, đại ca tự có phân tặc." Cao Thuận ở một bên mắng.

Đang khổ tư phá địch chỉ sách đích Lữ Bố nghe Trương Phi một phen thoại sau cặp mắt sáng lên, đúng vậy, chỉ cần đem cái đó Bộ Độ Căn giết đi Tiên Ti người chỉ biết như rắn không đầu mà vậy thành cử chỉ cũng liền không đánh tự thua liễu. Bản thân cũng là suy nghĩ nhiều, lấy mình võ nghệ muốn ám sát Bộ Độ Căn thì ở thị quá đơn giản a.

"Đại ca nghĩ đến cái gì phá địch hay sách liễu sao?" Trương Liêu thấy đại ca của mình thần sắc chột một trận dễ dàng liền vội vàng hỏi. Hẳn cái này vừa hỏi để cho mấy người còn lại cũng tò mò nhìn về phía Lữ Bố, mọi người đã thương lượng đã lâu nhưng chỉ là càng nghĩ càng nhức đầu, Lữ Bố sẽ nghĩ ra cái gì phá địch diệu kế sao?

"ừ ,

Nguyên lai ta thị kế hoạch từ Tiên Ti đại quân khẩu lương, cũng chính là những thứ kia để bỏ thượng làm văn chương. Nhưng là nghe các người nói cái đó Bộ Độ Căn sẽ ở ngay gần đây triệu tập càng nhiều hơn Tiên Ti đại quân cho nên cái biện pháp này trị ngọn không trị gốc. Mới vừa ta nghe Dục Đức nói sau, ta đột phát kỳ tưởng nếu như ta đem đông bộ Tiên Ti đích Đại vương Bộ Độ Căn chém giết thoại có hậu quả gì không? Ta muốn nhất định sẽ để cho Tiên Ti đích quyền lợi cấp bậc xuất hiện một cái trống không, mà những thứ kia vốn chính là mặt cùng tâm không hợp các bộ lạc sẽ còn có lòng tư ở chúng ta Cửu Nguyên thành bạch bạch tiêu hao thực lực sao? Bọn họ nhất định sẽ chuyên tâm tranh đoạt cái đó Đại vương đích bảo tọa! Đây chính là ta đích lui địch chỉ sách." Lữ Bố chậm rãi nói ra mình đối sách.

"Không được! Quá nguy hiểm! Tiên Ti người đại doanh mặc dù đề phòng không có ta cửa người Hán đích nghiêm cần, nhưng là bọn họ Đại vương đích doanh địa nhất định sẽ phủ đầy vệ sĩ. Ta xem cái này một kế sách mặc dù rất tinh diệu nhưng là áp dụng đích độ khó quá lớn." Thái Ung thử nhất phản đối.

"Đúng vậy, kế sách này nếu như thành công dĩ nhiên có thể đạt tới dự trừ thậm chí vượt qua dự trừ đích mục đích, nhưng là muốn ở trong vạn quân đâm giết đại vương của bọn họ loại chuyện như vậy cần bản không có có thể thực hiện a." Tào Tinh cũng bày tỏ phản đối.

"Đại ca, bằng không lần này ám sát liền do ta đi cho! Chỉ bằng những Tiên Ti Cầu đó còn không làm gì được ta." Trương Phi đại đại liệt liệt mời chiến đạo.

"Không , vẫn là từ ta đi cho, Tứ đệ đích tính cách quá nóng nảy hơn nữa cũng không thông Tiên Ti ngữ. Ta từ nhỏ ở Nhạn Môn lớn lên, đối với Tiên Ti cùng Hung Nô những thứ này Ngoại Tộc đích ngôn ngữ rất quen thuộc. Ta đi nhất định có thể hoàn thành đại ca cấp nhiệm vụ của ta." Trương Liêu vội vàng tiến lên mời chiến.

"Đại ca. Nếu như đi đích người quá ít chỉ sợ coi như ám sát thành công cũng không có mạng sống trở lại. Hay là ta mang Hâm Trận Doanh đánh lên Tiên Ti Quân Trưởng thừa dịp đâm loạn giết Bộ Độ Căn đem." Cao Thuận cũng đứng dậy.

"Tốt lắm, cũng không nên tranh cãi. Liên quan tới lần này ám sát kế hoạch ta đã có tính toán. Cao Thuận Trương Phi nghe lệnh! Lệnh hai người người suất Hâm Trận Doanh cùng ta bốn bộ kỵ binh với tới nay canh hai lúc mai phục với Tiên Ti đại quân phụ cận, nhiều thiết cò xí chiêng trống. Với vào lúc canh ba lớn tiếng cổ võ ra dùng tên lửa đánh lên Tiên Ti đại doanh. Trương Liêu nghe lệnh! Người đi ở mới vừa công thành Tiên Ti người trong thị thể tìm hai bộ quân phục tới, ta thị trạng tương đối lớn người đi bọn họ Hoàng Tu Tiên Ti trung tìm quân phục. Buổi tối canh hai người cùng ta cùng nhau giả trang Tiên Ti quân giả vào Tiên Ti đại doanh trung tìm thêm đến Bộ Độ Căn Vương Trưởng sau trước không nên động thủ, chờ canh ba Cao Thuận bọn họ tập doanh ở thừa dịp đâm loạn giết Bộ Độ Căn! Nhạc phụ đại nhân cùng tào tướng quân chỉ cần cố thủ thành trì coi như một cái công lớn. Hảo liền an bài như vậy mọi người đi mỗi người chuẩn bị đi!" Lữ Bố nhanh chóng đem nhiệm vụ phân phối đi xuống.

"Nặc!" Mọi người đối Lữ Bố đích mệnh lệnh cùng kêu lên xung nặc.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Lén vào đại doanh

Ngày đó ban đêm canh hai lúc, một đám mây ngàn tinh binh từ cửa nam lặng lẽ ra khỏi thành. Vòng đường xa đuổi hướng Tiên Ti đại doanh, dọc theo đường đi người hăm mai, nã khóa vó. Ở vòng qua mấy chục tới lui tuần tra ở Tiên Ti đại doanh phụ cận Tiên Ti thám báo sau một nhóm người đi tới đi một lần Tiên Ti đại doanh mười dặm tả hữu một khối trên cỏ.

"Bá cấp người và Dục Đức muốn bảo đảm nơi này đại quân ở canh ba trước không bị Tiên Ti người phát hiện, nếu như có Tiên Ti thám báo tới đây điều tra, các người có thể trực tiếp chém giết. Chỉ cần có thể chống được canh ba sau các người sẽ phải ngược lại, nhiều chế tạo thanh thế. Tốt nhất có thể bài làm ra một bộ mây vạn đại quân thanh thế tới, đa dụng tên lửa tập kích Tiên Ti đại doanh, các người chế tạo ảnh hưởng càng lớn chúng ta ám sát Bộ Độ Căn sau chạy trốn đích hy vọng càng lại càng lớn. Hào, trừ người liên giao cho người bá cấp. Văn Viễn chúng ta đi." Lữ Bố người mặc Tiên Ti quân trang cùng giống như vậy đích Trương Liêu đi bộ đi về phía Tiên Ti đại doanh.

"Đại ca, cẩn thận a! Trờ lại ta đây còn phải cùng người so tài đâu!" Trương Phi có chút ngạnh yết đích nhỏ giọng hô.

"Được rồi Dục Đức, đại ca cùng Văn Viễn võ nghệ cao cường tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện đích. Chúng ta chỉ phải làm cho tốt nhiệm vụ của mình chính là đối đại ca tốt nhất trợ giúp!" Cao Thuận kéo qua Trương Phi chuẩn bị bố trí mấy ngàn đại quân kế tiếp an bài sự nghi.

"... . ." Một tên dẫn mấy cái Tiên Ti người tuần tra đích Tiên Ti Tiểu Giáo thấy hai cái cộng Đại Cung đích Tiên Ti người cầm một con chết đích dê cao chuẩn bị ở đồng lửa nướng, đi lên trước hướng cái đó tương đối đồng bạn của hân hơi có vẻ tương đối gây yêu đích Tiên Ti người đá một cước sau mắng một câu.

"... . . . !" Bị đá cái đó Tiên Ti người không cam lòng yếu thế đích xoay người lại mắng lên, mắng xong còn chỉ chỉ bên cạnh đối Tiên Ti Tiểu Giáo không để ý tới không thái đích đại cá Tiên Ti người.

"... . ." Tuần Tra Đội Tiểu Giáo lại mắng một câu sau mang theo tiểu đội Tiên Ti người đi.

"Văn Viễn, mới vừa người và cái đó Tiên Ti người nói cái gì?" Hai cái ở nướng dê cao đích Tiên Ti nhân trung vóc dáng tương đối cao người hỏi. Không sai hai người bọn họ chính thức lên vào Tiên Ti đại doanh đích Lữ Bố cùng Trương Liêu.

"A a, mới vừa cái đó Tiên Ti Cầu thấy chúng ta ở nướng tiểu dương cao nói chúng ta không nên giết dê cao." Trương Liêu cười một tiếng sau đạo "Ta nói cho hân biết, người thị trên thảo nguyên đừng sĩ, nếu như lời không phục người sẽ giết chết hân. Sau đó hân mắng chúng ta không nói lý liền đi."

"Hắc, lần này làm phiền Văn Viễn a. Đúng rồi sẽ để cho vi huynh tự tay nướng một lần nướng nhũ dê cho người ném thử một chút tiền, ha ha." Lữ Bố vừa động thủ bắt đầu lật nướng nhũ dê một vừa cười nói.

"Vây tiểu đệ liền không khách khí a, bất quá đại ca nhất định phải đuổi ở canh ba trước nga, nếu không tiểu đệ coi như không lần này lộc ăn, a a." Trương Liêu vừa cấp Lữ Bố hạ thủ vừa nói.

Lữ Bố cùng Trương Liêu ở lên vào Tiên Ti đại doanh sau bắt một cái ôm tiểu dương cao ngủ tuổi trẻ Tiên Ti quân sĩ. Ở Lữ Bố dùng một chút thủ đoạn sau hai người mang theo chiến lợi phẩm cũng chính là tiểu dương cao đi tới Bộ Độ Căn đại trưởng phụ cận một cái đồng lửa giải đất, làm bộ như chưa ăn bữa nửa đêm đối bụng khó nhịn đứng lên đi ra ăn cái gì đích Tiên Ti người. Về phần cái đó trẻ tuổi Tiên Ti người dĩ nhiên bị Lữ Bố nhỏ cổ tận gốc chôn ở hân ngủ bên trong lều liêu.

Hai người ở đốt hảo nhũ dê sau vừa gặm mỹ vị đích thịt dê vừa lẳng lặng chờ đợi canh ba đến. Thật ăn đâu chợt đại doanh nam phương truyền tới một trận tiếng chém giết, không một lát nữa liền dậy lên trùng thiên thế lửa.

"Thật tốt quá, nhị ca Tử đệ bọn họ đắc thủ, đại ca chúng ta thế nào áp dụng kế hoạch?" Trương Liêu nuốt vào Lữ Bố sở nướng đích nhũ thịt dê sau hỏi.

"A a, không kịp không kịp, còn không có đạt tới hỏa hầu đâu. Tới, tiếp tục ăn thịt dê, " Lữ Bố nhìn chăm chăm Bộ Độ Căn đích đại trưởng không kịp không nóng nảy nói.

"Nặc!"

Lại nói Bộ Độ Căn ở buổi sáng bởi vì tổn thất số lớn Hoàng Tu tinh nhuệ Tiên Ti sau buồn bực không thôi, ở buổi tối ăn một chút sau thật sớm liền ngủ, trong giấc mộng Bộ Độ Căn mộng thấy bản thân đem Cửu Nguyên thành công phá sau tru diệt lược đoạt khoái ý vô cùng.

Mà mình cũng bởi vì lần này đại chiến uy danh tăng mạnh sau đó lại thống nhất Tiên Ti toàn tộc. Mang theo mấy chục vạn khổng huyền chi sĩ công về phía Trung Nguyên cả vùng đất. Đang lúc mình ở đại sát tứ phương lúc đột nhiên ngủ thấy một cô phi thường tốt vô cùng người hơn nữa lại mùi vị quen thuộc. Ừ, đây là nướng thịt dê đích mùi vị a, là ai ở nướng thịt dê? Thực tại quá thơm, nhất định sẽ tốt vô cùng ăn. Ừ? Thế nào còn có đốt trại đích mùi vị cùng tiếng la giết?

"Báo! ! Họa chuyện! Họa chuyện! Đại vương họa chuyện a!" Một tên Tiên Ti tướng lĩnh kinh hoàng thất thố vọt vào Bộ Độ Căn đích đại trưởng báo cáo.

"Thế nào? Nói!" Bộ Độ Căn trầm nghĩ chẳng lẽ là Cửu Nguyên thành đích quân địch đánh lên? Bọn họ không phải là người viên không nhiều sao?

"Bẩm báo Đại vương! Cửa nam phát hiện mấy vạn Hán Quân, Tiên Doanh đích Mộ Dung quân đã bị đốt phá, quân địch đang hướng trong chúng ta quân ép tới gần a! Đại vương chúng ta đi nhanh đi." Tiên Ti tướng lĩnh hiển nhiên là bị dọa sợ.

"Thối lắm! Cừu Nguyên thành chỉ có mấy ngàn địch kỵ quân làm sao sẽ biến thành mấy vạn? Mau theo ta đi ra ngoài tụ tập Chúng Quân, người đi trước đem Mộ Dung Bác cho ta tìm tới! Nhanh đi!" Bộ Độ Căn mặc xong trang bị sau cầm lên đông bộ Tiên Ti Trấn Tộc Chi Bảo —— Phi Tướng Thần Cung! Tương truyền năm đó Lý Quảng bằng cung này ngang dọc thiên hạ không người nào có thể ngăn cản, sau đó ở Lý Quảng sau khi chết hãn cung bị trên thảo nguyên người cướp lấy, trải qua nhiều lần chuyển nhượng trở lại cho tới bây giờ lưu truyền đến Tiên Ti nhân thủ trung. Cung này vì tám Thạch Cường cung, ở lúc ấy có chừng chín trăm cân đổi thành bây giờ đơn vị đại khái là hai trăm kí lô tạ hữu. Nói cách khác hai cánh tay nhất định phải có hai trăm kí lô tạ hữu thần lực tài năng đem cái thanh này cung kéo viên mãn! Mà Bộ Độ Căn căn bản kéo không ra cái thanh này cung đây là đem nó làm một cái tượng trưng.

"Đi ra! Văn Viễn chúng ta chuẩn bị xong, đợi lát nữa người và ta trước đến gần cái đó ở trung ương phát hiệu lệnh địch người, hãn đại khái chính là Bộ Độ Căn. Đang đến gần sau người trước dùng Tiên Ti ngữ thử dò xét một cái hãn tăng thêm xác nhận, liền nói Đại vương chúng ta bị Hán Quân tập kích những lời này. Nếu như hãn chính là Bộ Độ Căn lời của người đem tay trái bôi tó, ta đi ngay giết hãn người yểm hộ ta là được. Nếu như không phải vậy thoại chúng ta liền giết vào đại tướng đi!" Lữ Bố cầm trong tay dê cốt ném qua một bên đem chiến thuật nói cho Trương Liêu.

"A tư hướng người đi hậu quân triệu tập quân sĩ tới trung quân. Ba cây tư người đi trung quân triệu tập quân sĩ. A Cổ Đạt một người mang mấy ngàn người đi thu hẹp tiền quân địch các dũng sĩ, nhất định phải để cho bọn họ tinh táo lại, địch nhân bất quá chỉ có mấy ngàn mà thôi, lui đến trung quân tới chúng ta tập trung binh lực vì giết bọn hãn." Bộ Độ Căn cũng là có một chút tài năng chỉ huy, cái này cùng hãn yêu thích nhìn người Hán binh pháp có liên quan.

Làm mấy cái tượng linh mỗi người đi cả quân sau Bộ Độ Căn thấy hai cái lẫn nhau trợ giúp mà đến Tiên Ti người. "Các người là từ trước doanh tới sao." Bộ Độ Căn không có suy nghĩ nhiều thuận miệng dùng Tiên Ti ngữ hỏi. "Đúng vậy Đại vương chúng ta bị Hán Quân địch công kích." Một người dùng Tiên Ti ngữ trở lại. "Nghe không quan hệ, Bản vương đã phái mấy cái tướng quân đi thu hẹp đại quân. Địch nhân chẳng qua là đánh lên mà thôi, chờ đại quân tụ tập lại bọn họ hãn phải chết không thể nghi ngờ. Cừu Nguyên thành ít đi đám này tinh binh ngày mai là tốt rồi phá , ừ, ta đi trong trường nghỉ ngơi một hồi, chờ đại quân tụ họp hảo trở lại kêu ta." Bộ Độ Căn nói xong chuẩn bị đi tướng trung tiểu hơi thở một hồi.

Nhưng là Bộ Độ Căn thế nào cũng không nghĩ tới sẽ ở Tiên Ti trung quân đại tướng trước mặt đột nhiên truyền tới một câu tiếng Hán: "Bộ Độ Căn mau mau nhận lấy cái chết! !"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Đại phá Tiên Ti, thiên hạ khiếp sợ

Lại nói Bộ Độ Căn lại chia xứng hoàn nhiệm vụ sau muốn trở về tướng trung tiểu hơi thở một hồi lúc, đột nhiên từ phía sau lưng truyền tới một tiếng dùng tiếng Hán kêu lên đích quát chói tai: "Tiên Ti Bộ Độ Căn nhận lấy cái chết! !"

Ở Bộ Độ Căn quay đầu sau thấy cuối cùng một màn thị một thanh tuyết lượng đích Loan Dao từ trên đầu của mình đánh xuống. Hãn cuối cùng chỉ có một ý niệm 'Thật là nhanh đích đích đao a.'

"Phốc xuy" một tiếng, ở mười mấy tên hộ vệ kinh hãi muốn chết trong ánh mắt của Bộ Độ Căn bị đánh lên cái đó người Hán từ đầu đến chân chém thành hai đoạn!

"Đại, Đại vương, Đại vương chết! Đại vương bị người Hán giết chết! Trời ạ! Hoàng kim huyết mạch hậu duệ đích Bộ Độ Căn Đại vương bị người Hán giết chết a! Giết hãn! Mau giết hãn!" Một đám hộ vệ toàn bộ hai mắt đỏ ngầu rút đao xông về nguy trang thành Tiên Ti người Lữ Bố cùng Trương Liêu hai người.

"Hừ! Tập toái!" Lữ Bố mặc dù trong tay không có Phương Thiên Họa Kích nhưng là chỉ bằng trong tay cái này một thanh Loan Dao thì không phải là từ mười mấy tên hộ vệ có thể chống lại, cộng thêm một bên Trương Liêu, những vệ sĩ này cuối cùng không có chống nổi một thời gian uống cạn chung trà.

"Văn Viễn, cái này Bộ Độ Căn thật đúng là cho chúng ta tỉnh sợ a, chúng ta vừa mới chuẩn bị động thủ hãn liền lập tức đem bên người Đại tướng toàn bộ phái đi ra ngoài. Nếu không chúng ta cũng sẽ không thoải mái như vậy liền giải quyết rồi hãn. Ân, nhìn một chút người này có thứ tốt gì. Một thanh độ kim đích Loan Dao một thanh, một cái vàng ròng đích ưng trang lệnh bài một món, còn có một đem . . . Oa đây là, đây là Lý Quảng đích bảo điều cung? ! Ha ha lần này kiếm, tới Văn Viễn người tới kéo kéo nhìn cái này cung." Lữ Bố ở Bộ Độ Căn đích thi thể trung tìm được Lý Quảng cung.

"Hắc! ! Ai nha! Cái này bảo điều cung ít nhất cũng có chín trăm cân a, ta chỉ có thể mở ra hơn một nửa một chút đầu. Đại ca người đi thử một chút đi." Trương Liêu đối Lý Quảng cung làm đề cho cũng có nghe thấy, thử lại đi ra bú sữa mẹ kính sau phát hiện mình căn bản là không có biện pháp kéo ra cái thanh này nổi danh Cường Cung.

"Để cho ta tới thử một chút. Hô, khai! !" Lữ Bố dĩ nhiên biết Hán Triều đích sức nặng cùng mình khi đó không giống nhau, chín trăm cân hán cân đại khái chính là mình thời đại đó gần bốn trăm cân tả hữu. Lữ Bố nhận lấy cung sau trước hít sâu một cái hút sau hết lớn một tiếng vận lên nội lực đi mở kia bảo điều cung, kia bảo điều cung ứng tiếng mà tạo thành một cái đầy thảng!

"Ha ha đại ca thật là thần lực a, cái này Lý Quảng đích bảo điều cung xem ra sau này lại phải lần nữa xuất hiện ở đây trong mắt thế nhân liễu. Ân, đại ca chúng ta bây giờ nhanh đi tìm được binh khí sau đó đi tìm nhị ca bọn họ sẽ cùng đi đi." Trương Liêu đối Lữ Bố đích thần lực thật sự là bội phục.

"Oa nha nha nha Yển Nhân Trương Dực Đức ở chỗ này! Cản ta người chết, tị ta người sinh! Giết!" Trương Phi ở Tiên Ti đại doanh trung quơ múa Trung Bát Xà Mâu, thật là đụng sẽ chết, đẩy liền thương.

"Dực Đức, đừng để ý hai bên phái hội quân toàn lực giết hướng trung quân! Đại ca cùng Tam đệ bọn họ nói không chừng cần muốn tiếp viện của chúng ta mau!" Cao Thuận lấy Hâm Trần Doanh vì đầu mũi tên suất lĩnh đại quân hết tốc lực xông về Tiên Ti đại doanh đích trung quân đại tướng.

"Hô, nhị ca, cái này Tiên Ti Cầu đích người thật đúng là nhiều a, càng đi trung quân người thì càng nhiều hơn nữa ta phát hiện Tiên Ti Cầu giống như dần dần trấn tĩnh lại liễu, nếu như bọn họ phát hiện quân ta chân thật số lượng chỉ sợ chúng ta sẽ càng thêm gian nan a." Đừng xem Trương Phi bề ngoài thô lỗ nhưng là ở Lữ Bố đích dạy hạ nhìn sự vật càng phát cẩn thận. Hắn đã phát hiện những thứ kia hỗn loạn Tiên Ti người đang một ít tướng lĩnh cao cấp đích năng lực dần dần trấn định lại.

Liên Trương Phi cũng phát hiện vấn đề Cao Thuận dĩ nhiên cũng phát hiện, bây giờ cái này mấy ngàn đại quân sinh tử tồn vong chỉ có nhìn Lữ Bố cùng Trương Liêu hai người có thể thành công hay không đích ám sát Bộ Độ Căn liễu.

"Mộ Dung tộc trưởng, Đại vương có lệnh để cho ngươi mau dẫn tiền quân đi trước trung quân chuẩn bị cùng trung quân hậu quân cùng nhau công giết đánh lén người Hán." Một vị Tiên Ti tướng lĩnh khoái mã chạy tới Mộ Dung Bác trước người của truyền lệnh đạo.

"Tiền quân? Còn có cái gì tiền quân? Ngươi nhìn ta một chút đích tiền quân, những thứ này vốn là Mộ Dung bộ lạc đích các dũng sĩ, bây giờ là chết chết thoát được trốn. Nếu không phải là A Cổ Đạt Mộc tướng quân mang đến mấy ngàn trung quân giúp một tay chỉ sợ của chính ta đầu người cũng không biết ở đâu cá hán chó trên tay! Ô ô ô. . ." Mộ Dung Bác cũng là bị từ tâm tới,

Lần này mình vốn là muốn suất lĩnh trong tộc thanh tráng tới Cửu Nguyên đánh một chút gió thu. Không nghĩ tới lần này lương thực không có được một viên không nói, mình mấy vị ở trên thảo nguyên đứng hàng đích thượng hào dũng sĩ cùng hơn phân nửa đích bộ tộc thanh tráng lại muốn táng ở nơi này Cửu Nguyên dưới thành. Không có dũng sĩ cùng bộ tộc mình Mộ Dung bộ lạc tương lai không chừng sẽ bị khác bộ lạc tóm thâu, nghĩ tới đây Mộ Dung Bác lại sinh ra cái chết chi đích tâm tình.

"Mộ Dung tộc trưởng, ta bất kể ngươi còn có bao nhiêu bộ tộc, ngược lại Đại vương đích yêu cầu là để cho ngươi dẫn tiền quân lui về trung quân đi." Cái đó Tiên Ti tướng lĩnh cũng không tâm tư nhìn Mộ Dung Bác diễn ra bi tình kịch.

Mộ Dung Bác vừa muốn nộ xích cái này Bộ Độ Căn đích tâm phúc tướng lĩnh lúc, đột nhiên nghe được một cái để cho mình trí nhớ như mới tiếng hét lớn: "Tặc tù Bộ Độ Căn thủ cấp ở chỗ này! Còn có ai?"

"Cái gì? Đại vương chết?"

"A! Thị Đại vương đích đầu a, còn có chúng ta đích Thần Cung cũng bị cái đó người Hán cướp đi! !"

"Làm sao bây giờ? Đại vương đều chết hết!"

"Mau chạy đi!"

Trong lúc nhất thời bất kể là mới vừa mới trấn định lại đích bại tốt hay là từ trung quân chạy tới tiếp viện đích sĩ tốt, toàn bộ cũng lòng người đại loạn. Còn có rất ít người không nói hai lời quay đầu ngựa lại giống như bắc phương bỏ chạy.

"Ha ha, thị đại ca cùng Tam ca a. Nhị ca chúng ta nhanh đi tiếp ứng bọn họ." Trương Phi nhìn người tới sau rống to.

"Tặc tù đã chết, toàn quân đột kích!" Cao Thuận lại từ Lữ Bố lời của trung đánh hơi được chiến đấu chuyển chiết điểm, lập tức chỉ huy toàn quân đột kích.

"Hồng! Giết a!"

"Xong rồi, toàn xong rồi. Ha ha ha. . . Thua thiệt cái đó Bộ Độ Căn hay là đồng bộ Tiên Ti đích Đại vương đầu, liên đầu của mình cũng không gánh nổi. Thật sự là quá buồn cười ha ha ha ha. . ." Mộ Dung Bác cười nước mắt tất cả đi ra liễu.

"Thiệt, lão tặc còn dám cười! Nhìn mau!" Trương Phi vừa đứng giết tới, thấy một người mặc hoa lệ đích Tiên Ti người muốn tựa như điên vậy ở cười to chuẩn bị thọt thượng cá trong suốt lỗ thủng.

"Từ đệ! Lưu hán một cái mạng, bất quá là bại quân chi tương mà thôi." Cao Thuận cản lại Trương Phi đích Xà Mâu, cái này Tiên Ti cao quan hay là còn sống so với chết hảo. Cũng Hứa Đại Ca sẽ có ích lợi gì chỗ đâu.

"Được rồi, tiện nghi cái này Tiên Ti Cầu liễu. Hắc hắc từ tội có thể miễn tội sống khó thoát, ta tên là người cười!" Trương Phi có chút không cam lòng dừng lại Xà Mâu, nhưng là lại dùng Xà Mâu đích phần đuôi thọt vào Mộ Dung Bác đích miệng rộng trong, chờ rút ra lúc Mộ Dung Bác miệng đầy nha cơ

bản bề xong rồi ~ chỉ thấy Mộ Dung Bác đầu đích giống như con chó vậy đầy đất lẫn lộn.

"Ha ha ha ha. Không hổ là Tiên Ti Cầu a." Trương Phi lần này sáng, Cao Thuận bắt đắc đi lắc đầu một cái.

Ở giết tán quân địch sau này Lữ Bố một mặt phái người bắt tù binh, một mặt tìm được Tiên Ti đại quân dê bò bầy, thu được đếm lấy mười vạn nhơ dê bò, Lữ Bố để cho Cửu Nguyên đích thủ quân đem dê bò toàn bộ chạy về Cửu Nguyên sau đó phân phát một nửa cho trong thành đích có công dân cùng quân sĩ, dân chúng cùng quân sĩ cũng nhảy cẫng hoan hô không dứt. Còn lại gần nửa đích dê bò Lữ Bố giao cho Thái Ung tới quản lý, ngược lại có Tiên Ti bị bộ đích dân du mục trợ giúp ít nhất những thứ này dê bò sẽ không chết chính là ~

Đến Tiên Ti chiến mã bản thân chọn lựa hai vạn tốt nhất tuần mã tồn ở lại Cửu Nguyên còn dư lại chuẩn bị hiến tặng cho triều đình, dù sao một trận đại chiến xuống thế nào cũng phải đòi triều đình bày tỏ một cái. Về phần Tinh Châu Đình Nguyên sao, hẳn cũng đừng nghĩ đến một chút chỗ tốt. Hẳn lần này đại chiến trung đích không làm để cho thanh danh của hắn đại phôi, ít nhất Cửu Nguyên thành đích quân dân chỉ nhận Lữ Bố. Minh ở lần này đại chiến trung không khỏi lấy được Cửu Nguyên thành quân dân đích ủng ái, liên đại biểu Cửu Nguyên thành quân đội Tào Tinh cũng bày tỏ nguyện ý phục tùng Lữ Bố đích quân lý. Cửu Nguyên, không, có thể nói Ngũ Nguyên Quận trên căn bản cũng coi như là Lữ Bố đích thiên hạ.

Mấy ngày sau, ở lưu lại Tào Tinh cùng Thái Ung sau mới dẫn năm ngàn (từ Cửu Nguyên thành đích thủ quân trung chọn lựa hai ngàn) tinh nhuệ mang theo tù binh cùng ngựa đuổi hướng Lạc Dương.

Công Nguyên 183 năm quang cùng sáu năm tháng mười một năm ngày đêm, hán Tháo Khấu tướng quân thay vì Tam đệ hôn mạo đại hiềm ám sát Tiên Ti tặc tù Bộ Độ Căn với kỳ trưởng trước. Thay vì tiếp ứng Nhị đệ Tử đệ thừa dịp loạn đại phá Tiên Ti. Chiến dịch này cộng chém đầu hơn vạn, tù binh tám hơn ngàn, trong đó chém tướng mười mấy người, bắt sống lần này xâm lược Cửu Nguyên đứng đầu mưu Mộ Dung Bác. Khác phải chiến mã mấy vạn dê bò mấy chục vạn, vàng bạc vô số. Tám ngày Tháo Khấu tướng quân tự mình dẫn thứ ba vị huynh đệ dẫn năm Thiên Kỵ quân dật (sau cuộc chiến chọn Cửu Nguyên quân tinh nhuệ) toàn bộ tù binh cùng hai vạn chiến mã, đồng bộ Tiên Ti Vương Tọa, Bội Đạo, đi trước Lạc Dương hiến phu.

Tin tức truyền ra hậu thiên hạ khiếp sợ. Trong triều đình bởi vì Lữ Bố đích Tháo Khấu tướng quân chỉ chức thị Thập Thường Thị đứng đầu Trương Nhưượng tiến cử cấp Linh Đế đích, cho nên Thập Thường Thị trận doanh mặt mũi có ánh sáng tinh thần tăng mạnh. Ngược lại, đại tướng quân Hà Tiến bọn họ nhất phái cùng sĩ lâm nhất phái yếu viên cửa sắc mặt phức tạp khó coi. Theo Linh Đế cái này Lữ Bố thật sự là thật là đáng yêu, lần này thắng lợi thị Linh Đế thượng vị sau ít có đích một lần đối ngoại tộc chiến tranh đích thắng lợi, đặc biệt là Lữ Bố chuẩn bị tự mình đến Lạc Dương hiến phu điều này làm cho chỉ biết là hưởng nhạc đích Linh Đế bội cảm có mặt mũi.

Bất kể triều đình thượng những người đó mỗi người đích tâm tư, thiên hạ tất cả văn nhân võ tướng lại lần đầu tiên nhớ Tháo Khấu tướng quân Lữ Bố Lữ Phụng Tiên đích danh hiệu.

Lạc Dương một cái trong tửu lâu "Mạnh Đức, người định thế nào cái này Lữ Phụng Tiên?" Một cái sanh mặt tuấn uy vũ thanh niên hướng về phía một cái hơi đen lùn lại mặt mang uy nghiêm thanh niên hỏi.

"Hắc! Bản Sơ, cái này Lữ Phụng Tiên chân hào kiệt cũng! Hẳn làm xong rồi ta vẫn muốn làm lại không làm được sự tình. Ta tào mỗ bây giờ hận không được lập tức gặp một lần vị dũng sĩ này." Hắc lùn thanh niên mặt kính nề cùng hàm mộ nói.

Ký Châu Điền gia đại trong nhà "Nguyên Hạo người nghe nói không? Năm đó cùng chúng ta đàm luận thiên hạ đại sự cái đó Lữ tính thiếu niên hôm nay nhưng là xong ra một phen thành tựu a. Mà chúng ta vẫn còn ở nơi này Ký Châu một chuyện vô thành lần sau gặp lại sau thật không biết bọn ta có mặt mũi nào thay vì luận đàm thiên hạ a." Một người trung niên vuốt râu cảm thán đứng lên.

Đối diện một cái mặt mũi gầy gò đích trung niên văn sĩ một chén rượu tiếp theo một ly uống, nghe được hữu nhân phía sau mang không thích nói: "Hừ, nếu không phải là Hàn Phức cái này có mắt không trông đích xuẩn tài không biết bọn ta tài như thế nào như vậy? Ta xem cái này hán nhà thiên hạ khí số tương hết. Công Dữ ta xem chúng ta hay là quy ẩn sơn lâm làm phú gia ông đi, cái này muốn lại tới đích loạn thế ta thị không có muốn những tay tâm tư." Nói xong cầm trong tay đồng quang hung hăng đập xuống đất.

Tây Lương một cái bay 'Đồng' chữ đại kỳ đích trung quân đại tướng trung "Văn Ưu a, cái này Lữ Bố thật đúng là một cái mãnh tướng a, chỉ mấy ngàn người lại đánh bại mười mấy lần cùng mình đích Tiên Ti người! Nghe nói liên Tiên Ti công nhận Đệ Nhất Dũng Sĩ chốt tư kim cũng chết ở liễu hán Phương Thiên Họa Kích dưới a. Hắc chúng ta chính là thích dũng sĩ, có cơ hội chúng ta nhất định gặp một chút cái này Lữ tính tiểu tử."

"Nhạc phụ, ta nhìn cái này Lữ Bố có thể không phải chúng ta một đảng đâu. Ngài nhìn a, chúng ta núi dựa là ai? Đại tướng quân Hà Tiến a. Lữ Bố tiểu tử này đâu? Hẳn cái này Tháo Khấu tướng quân hay là Thập Thường Thị cho hắn đòi phải tới đâu, hẳn không muốn làm Yên Đàng phe cũng không được a. Cho nên phải thị nhạc phụ đại nhân thích tương lai phải dùng trọng lợi mới có thể đem hắn thu về dưới trướng a. Chúng ta. . ." Được gọi là Văn Ưu đích một cái Văn Nhục thư sinh nhìn thấy nhạc phụ mình thích cái này Lữ Bố vội vàng cấp Đồng Trác bày mưu tính kế đứng lên.

Một tòa mây mù phiêu miểu đích vô danh Tiên Sơn trung ba cái lão giả đang vui vẻ sướng uống, một người trong đó xuyên làm bạch đạo bào đích lão giả mở miệng trước: "Ta nói Nam Hoa lão quý a, người lần này thu quan môn đệ tử gần đây nhưng là tên truyền Hoa Hạ a, không tới song thập niên hoa liên lập được lớn như vậy công tiền đồ bất khả hạn lượng đâu."

Bên cạnh mặc màu đen đạo bào đích lão giả dương dương đắc ý vuốt râu cười nói: "Hắc hắc Tà Từ lão quý người ghen tỵ? Năm đó còn nói gì không có thể tùy ý thu thế tục người làm đệ tử, bây giờ liên nhật xác cho người đích người cũng không có hối hận đi? Ha ha ha."

"Nam Hoa đạo hữu người đệ tử này sau này con đường nhưng là kinh hiểm dị thường đâu, chẳng lẽ người liền một chút không lo lắng?" Người mặc đạo bào màu xanh đích lão giả có chút lo lắng hỏi.

"A a, Vu Cát đạo hữu nói đúng, nhưng là lấy ta bổn nhi lời của nói chính là nguy hiểm sau lưng chính là kỳ ngộ, hơn nữa ta đã gần đến đem ta có thể cho

đích đưa hết cho những thứ khác liền nhìn chính hần." Nam Hoa Lão Tiên đứng lên nhìn về phía chân núi phảng phất có thể nhìn thấy cái đó một mực rất nghịch ngợm đồ nhi."Bồ nhi, người những năm này trời qua có khỏe không? Có hay không muốn sư phó đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Kinh sư Lạc Dương

"Đi mau a không có nghe nói cái đó chém giết mấy vạn Tiên Ti người Thảo Khẩu tướng quân Lữ Bố muốn tới Lạc Dương hiến phu liễu, Hoàng Đế cùng trăm quan đã dựa theo cổ lễ ra khỏi thành mười dặm nghênh đón, nhanh đi xem nào nhiệt đi a." Thành Lạc Dương trong một cái bán hàng đích tiểu phiên hưng phấn hô lớn.

"Nga? Chính là cái đó truyền thuyết thị Hoắc Phiêu Kỵ chuyển thế đích Lữ Bố Lữ Phụng Tiên tướng quân sao? Kia có thể không thể bỏ qua a, vân vân ta đây a, cùng đi cùng đi."

Thành Lạc Dương ngoại mười dặm chỗ Linh Đế mang theo trăm quan đang chờ Lữ Bố đích hiến phu nghi thức, vốn là Linh Đế phải không nghĩ đến, hơn nữa luôn luôn đối với mình nhất cử nhất động yêu cầu rất mình những đại thần kia cửa lần này hiếm thấy không có nhiều quyền. Ngược lại trước kia một mực ủng hộ bản thân vui đùa 'Đề cho phụ' hôm nay lại một thái độ khác thường đích khuyến bản thân muốn coi trọng Lữ Bố đích lần này hiến phu, tự mình nghĩ liễu hồi lâu sau, mới vốn không đề cho những thứ kia trước kia lão thị cùng mình đối nghịch đích đại thần thoải mái ý tưởng quyết định nghe 'Đề cho phụ' đề nghị.

Hà Tiến cùng một đám đại thần, dĩ nhiên không muốn tham gia cái này có thể nói là tăng mạnh Yêm Đảng khí diễm đích hiến phu nghi thức. Nhưng là ở Linh Đế lấy thân làm là sau một đám người lại không có biện pháp đi theo tới. Lúc này Hà Tiến đã đem cái đó Lữ Bố mắng gần chết, người nói người muốn mua quan tìm ta chẳng lẽ không được sao? Nếu như người tìm ta chỉ cần giả tiền thích hợp một cái nho nhỏ Thảo Khẩu tướng quân bản thân còn chưa phải là liền hai câu đích sự tình sao, hôm nay cái này Lữ Bố đầu dựa vào vào Yêm Đảng trong bản thân liền phi thường bị động liễu. Xem ra chờ tiểu tử này tới Lạc Dương sau này bản thân muốn tìm cá thời cơ đi nhìn thử một chút có thể nói hay không dùng hần khí ám đầu mình liễu.

Không nói đại tướng quân Hà Tiến ở nơi nào một người loạn tướng, chỉ nói mọi người đợi gần hai canh giờ sau đột nhiên từ đằng xa xuất hiện một mảnh bụi đất tung bay đích tình cảnh tới."Tới, chánh chủ tới." Một đám trăm họ có chút kích động kêu lên. Phụ trách phòng vệ Hoàng Đế cùng trăm quan đích Ngự Lâm Quân cùng Lạc Dương thủ quân chỉnh sửa một chút đội hình phòng ngừa hết ý phát sinh.

Mọi người chờ đối diện tới quân đuôi gần sau rốt cuộc thấy được cái đó truyền đích thần hồ kỳ thần Thảo Khẩu tướng quân Lữ Bố Lữ Phụng Tiên liễu.

Lại thấy trước một người cười ngựa cười một thất thần tuần vô cùng thuần bạch tọa kỵ, kia võ tướng thân cao gần trượng, sống khí vũ hiên ngang, uy phong lẫm lẫm, lưng hùm vai gấu. Đầu đội Tam Xoa buộc tóc tử kim quan, thể treo Tây Xuyên hồng cầm bách hoa bào, người khoác thú mặt nuốt đầu liền hoàn khái, yêu hệ lạc giáp là lột sư rất mang, dưới chân một đôi Hồ Trảo đằng vân giày. Bên hông treo năm đó đệ nhất thiên hạ Thần Xạ Phi Tướng Quân Lý Quảng chỉ cung cộng thêm trong tay một cây Kim Long Vọng Nguyệt Phượng Thiên Họa Kích, trực để cho người ta cảm thấy người này phảng phất Thiên Thần bình thường làm cho không người nào có thể nhìn thẳng.

"Hảo một thành viên Trung Quốc thượng tướng, thật là nhân trung chi tuyệt a." Hán Linh Đế mặc dù ngu ngốc nhưng vẫn đang bị Lữ Bố đích tướng mạo trấn trụ.

"Oa, đây chính là cái đó Thảo Khẩu tướng quân Lữ Bố a, thật là uy vũ a."

"Đúng vậy, quả nhiên là không phải người thường cũng, không hổ là có thể đại phá mấy vạn Tiên Ti đích nhân vật anh hùng a."

"Hắc, nhìn thấy chưa Bản Sư, thật là một thành viên Thần Tướng a. Năm đó Hoắc Phiêu Kỵ chỉ sợ cũng không có người này uy vũ đi, đại khái chỉ có năm đó Lực Bạt Sơn Hề Khí Cái Thế đích Sở Bá Vương Hạng Vũ tài năng cùng hần sánh bằng đem." Trong đám người một cái có một chút hắc lùn đích thanh niên đứng ở một cái người ở trên lưng của nhìn Lữ Bố cảm khái nói.

"ừ , người này cũng là sinh một bộ hảo túi da. Chẳng qua là không biết võ nghệ có hay không bên ngoài truyền đích như vậy thần hồ kỳ thần." Bên cạnh một vị anh tuấn tiêu sái thanh niên không làm phủ nhận gật đầu nói.

"Hừ! Bất quá là một cái Yêm Đảng mà thôi có gì đặc biệt hơn người." Một cái mặt mang cuồng ngạo công tử ca đứng ở hai người sau lưng mang theo cực độ ghen tỵ giọng nói nói.

"Công lộ !" Hắc lùn thanh niên đối công tử ca phần nộ quát, cái này hắc lùn thanh niên tố phụ Tào Đảng cũng là một cái Yêm Nhân, công tử kia ca đích một câu Yêm Đảng đề cho hắc lùn thanh niên đối với hần tức giận hoành sanh.

"Thiết, bất quá là một cái nê chân từ mà thôi. Tính ta đi về." Công tử ca phát hiện bao gồm hán đường ca ở bên trong, chung quanh tất cả mọi người cũng đối với mình mặt mang tức giận cùng khinh bỉ cảm giác rất nhàm chán liền quay đầu hướng Lạc Dương đi tới.

Trong đám người có một chiếc hương xa vén lên liễu màn xe, một đôi sáng ngời thủy linh đích mắt to phác nhanh chóng phác tránh nhìn phía xa đi về phía hoàng đế Lữ Bố, chờ Lữ Bố như có cảm ứng nhìn về phía nơi này lúc cửa sổ xe đích màn xe lại bị trong xe chủ nhân để xuống.

Lữ Bố xa xa thấy một đám đại thần phụng bồi Hoàng Đế ra mười dặm chào đón, vội vàng mang theo ba cái huynh đệ cùng nhau tại chỗ chạy tới. Cách Hoàng Đế còn có mấy chục thước chỗ không cần mấy cái chuẩn bị đi tới chặn lại đích kỵ sĩ động thủ, đi trước xuống ngựa bỏ lại liễu binh khí đi về phía Hoàng Đế.

"Thần, Thảo Khẩu tướng quân Lữ Bố dất kết nghĩa huynh đệ cộng bốn nhân sâm thấy hoàng thượng." Lữ Bố trước quỳ xuống hành đại lễ tham kiến Hoàng Đế cũng ý bảo phía sau ba người làm theo.

"Thần Cao Thuận, Trương Liêu, Trương Phi, tham kiến hoàng thượng!" Cao Thuận, Trương Liêu, Trương Phi thấy Lữ Bố ánh mắt sau vội vàng ngã quỵ hành lễ.

"Tới Lữ ái khanh xin đứng lên, để cho trẫm xem thật kỹ một chút người . Ừ, quả nhiên nhất biểu nhân tài a. A a tới ta cấp Ái Khanh giới thiệu một chút các vị Đại Hán đồng lương, vị này là trẫm đích nghĩa phụ Trương Nhượng, người Thảo Khẩu tướng quân vị chính là để cho phụ tiến cử đích. Tới, vị này là đại tướng quân Hà Tiến, vị này là... ." Hán Linh Đế lời kéo Lữ Bố nhất nhất giới thiệu liễu mấy vị trọng yếu quan viên, Lữ Bố ai cá hành lễ, đặc biệt là người thứ nhất Trương Nhượng càng là đặc biệt cung kính.

"Hiển phu nghi thức chính thức bắt đầu! Thứ nhất vật: Tiên Ti tặc tù Bộ Độ Căn đứng đầu! Kiện thứ hai: Tiên Ti bộ lạc Tù Trưởng Mộ Dung Bác! Thứ ba kiện: Tiên Ti hoàng kim Vương Tọa một cái! Thứ tư kiện: Tiên Ti Đại vương hoàng kim Bội Đao một chuôi! Thứ năm kiện! Tiên Ti Đại vương thiếp thân lệnh bài một quả! Thứ sáu kiện... ." "Phụ trách báo kêu Lữ Bố sở hiển vật kiện đích tiểu thái giám ở Trương Nhượng đích phân phó hạ dùng hết lực khí toàn thân lớn tiếng từng cái từng cái hô.

Trải qua nửa canh giờ cái này hiển phu nghi thức mới chánh thức đích kết thúc, dựa theo Lữ Bố đích đề nghị trừ Mộ Dung Bác đích sở hữu tù binh toàn bộ bị khắc thượng nô lệ ấn sau bị đẩy đi Cửu Nguyên thành vì Cửu Nguyên tu trúc thành tường. Còn lại vật giao cho Trương Nhượng quản lý, Bộ Độ Căn đứng đầu bị giết với bắc môn. Còn Mộ Dung Bác thì bị nhốt ở Lạc Dương chết tù trung chuẩn bị ba ngày sau với nháo thị trung chém đầu răn chúng.

Lữ Bố bị Hán Linh Đế phong làm thứ tứ phẩm Phấn Uy Tướng Quân vị, phụ trách phòng thủ Ngũ Nguyên Quận có liên quan Tiên Ti phương diện. Đây là Trương Nhượng đề ra, mà Hà Tiến vì lời kéo Lữ Bố cũng không có nhiều hơn quấy nhiễu. Cho nên Lữ Bố đích cái này chức quan rất nhanh liền thông qua quyết nghị, Lữ Bố đích kết nghĩa huynh đệ Cao Thuận bị phong làm Chiết Trùng Giáo Úy, Trương Liêu bị phong làm Phấn Vũ Giáo Úy, Trương Phi bị phong làm Phấn Uy Giáo Úy. Khác Lữ Bố biểu tâu nguyên bị đẩy đi Sóc Phương đích tội nhân Thái Ung lần này đại chiến trung có công lớn, Hán Linh Đế suy tư sau một lúc lâu đáp ứng tiêu trừ Thái Ung đích tội lỗi, nhưng là bởi vì Hán Linh Đế thực tại không muốn nhìn thấy cái này cương trực đạo hữu điểm cổ hủ văn nhân, liền thuận tiện phát lệnh để cho hấn cứ mặc cho Ngũ Nguyên Quận thủ.

Ở tất cả mọi chuyện cũng kết thúc sau này, Hán Linh Đế cùng trăm quan môn lên xe trở về cung, phụ cận xem náo nhiệt trăm tin cũng dần dần tản đi. Trương Nhượng lúc gần đi nói với Lữ Bố bản thân cho hấn chuẩn bị một cái đại trạch, bên trong nô bộc quân gia cũng một ứng đều đủ. Lữ Bố biết Trương Nhượng đang hướng về mình tốt như thế đồng thời cũng đối với mình tăng thêm giám thị, nhưng là mình cũng không có cách nào cự tuyệt cũng chỉ hảo ứng thừa xuống.

Lữ Bố bị Hán Linh Đế yêu cầu đem quân đội trú đóng ở bên ngoài thành, trước tiên ở Lạc Dương qua mùa xuân năm nay giai ngày. Lữ Bố vừa đứng muốn phát triển mình chút đích mạng giao thiệp sẽ để cho một thành viên Tiểu Giáo dẫn năm ngàn Tinh Kỵ đi chọn một chỗ trú đóng, bản thân mang cùng Cao Thuận bọn họ đi Trương Nhượng sở đưa cho mình đích cái đó đại trạch trung, cái này Lạc Dương lại xa xa so với Cửu Nguyên cái này khổ hàn đất muốn phồn vinh hơn, nhìn ven đường những thứ kia vì sinh kế lớn tiếng tiếng rao hàng đích tiểu phiên cửa, để cho Lữ Bố nghĩ tới mình nguyên lai cái thế giới kia đích tình cảnh. Bất tri bất giác mình đã ở cái thế giới này sinh sống hơn mười năm a.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chí Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 13: Bái kiến Hà Tiến

"Cung nghênh chủ nhân trở về phủ ~" một đám người ở ở quân gia dưới sự hướng dẫn đối Lữ Bố cùng kêu lên cung nghênh đạo. Đây chính là Trương Nhượng đưa cho Lữ Bố đích trong phủ đích nhân viên, Lữ Bố dám khẳng định trong này thì có không người kế tiếp đích Gian Tề, chỉ cần mình len lén ở trong phủ nhận gặp người nào, ngày thứ hai tất cả trải qua nhất định sẽ xuất hiện ở Trương Nhượng đích trước mắt.

"Đại ca, hôm nay ta đây Trương Phi rút cuộc trường kiến thức a. Cái này Lạc Dương thật mụ nội nó hùng vĩ, ta trước kia còn tưởng rằng Lạc Dương bất quá cùng U Châu Trĩ Sở Kế Huyền không sai biệt lắm đâu, xem ra ta đây ban đêm lang tợ đại a. Hắc hắc không biết Lạc Dương có không có cao thủ gì, những ngày qua lên đường ta đây rồi rành trướng đau a." Trong phủ đích trong đại sảnh Trương Phi lại bắt đầu hoạt động.

"Khụ khụ, Tứ đệ ngươi không nói lời nào không ai coi ngươi là cam. Mấy ngày nay lên đường cũng cực khổ sớm đi rửa mặt một cái ăn một bữa cơm chúng ta Tứ huynh đệ cùng tịch mà miễn." Lữ Bố đối Trương Phi nháy mắt ý bảo phải chú ý ở một bên hầu hạ mấy người quân gia.

"Đúng đúng, đại ca nói đúng, mấy ngày nay đích lặc lư chỉ khổ thật dễ cho người thống khổ khổ ta a, chúng ta mau chút dọn cơm sau đó nghỉ ngơi đi có chuyện gì ngày mai lại nói." Trương Liêu thấy Lữ Bố đích ánh mắt sau lập tức phản ứng đạo.

"Các vị đại nhân không nên gấp, thức ăn đã chuẩn bị xong, nô tài cái này đi để cho bọn họ mang thức ăn lên." Quân gia nhìn thấy mấy vị chủ tử cũng muốn trừ ăn cơm, âm thầm khinh bỉ một phen sau mặt không đổi sắc đích nói.

Một phen gió cuốn tàn vân sau."Tam đệ, ngươi nhiều chú ý một chút cửa đề phòng. Dực Đức bây giờ bắt đầu ngươi muốn thu thấp giọng phía dưới nói chuyện ta cũng không muốn bị người khác biết." Lữ Bố mang theo huynh đệ mấy người vào phòng ngủ chính thất.

"Đại ca, làm gì như vậy thận trọng a, nơi này bây giờ là của chúng ta phủ đệ. Chẳng lẽ sẽ tai vách mạch rừng sao?" Mặc dù có chút nghi ngờ nhưng là Trương Phi hay là thấp xuống thanh âm hỏi.

"Ngủ giấc. Chẳng lẽ ngươi quên cái này trong phủ đích người giúp việc toàn là người khác phái tới đích? Còn có nơi này là Lạc Dương, ngươi sau này một lời một hành động không chỉ có đại biểu một mình ngươi, còn đại biểu chúng ta. Sau này tốt nhất chớ hồ ngôn loạn ngữ nếu không bị một ít có lòng người nghe, chúng ta Tứ huynh đệ sẽ phải đầu người rơi xuống đất! Biết không?" Lữ Bố thấp giọng mắng.

"Biết đại ca, sau này ở bên ngoài ta tận lực không nói lời nào liên thị. Đứng rồi đại ca ngươi nói hữu tâm nhân là ai a? Chúng ta cũng không có ở Lạc Dương đắc tội người nào a." Trương Phi có chút không hiểu.

"Dực Đức, chẳng lẽ ngươi quên đại ca nguyên lai Thảo Khẩu tướng quân là ai cho sao? Đối chính là Thập Thường Thị, ở Lạc Dương Thập Thường Thị nhưng là thụ địch rất nhiều a. Xa đích không nói cái này đại tướng quân Hà Tiến liền cùng Thập Thường Thị Thủy Hòa Bất Dung, nếu như bị Hà Tiến nghe được ngươi hồ ngôn loạn ngữ nói không chừng chỉ biết hủy chúng ta mấy người tánh mạng. Cái này Lạc Dương cũng là một cái so với chiến trường còn địa phương nguy hiểm, nó phồn vinh bất quá là một cái bệnh hoạn đích biểu tượng. Ở đó hoa lệ đích áo khoác phía dưới là chất đồng như núi đích bạch cốt!" Một mực tương đối trầm mặc Cao Thuận hiếm thấy thờ dài nói.

"Mấy ngày nay vì huynh chuẩn bị đi báỉ kiến mấy vị triều đình yếu viên, bọn họ cho là chúng ta thị Yêm Đảng nhất phái chắc chắn sẽ không có cái gì tốt sắc mặt nhìn, vì huynh cũng không dẫn ngươi cùng đi bị tức giận. Nhị đệ ta đi ra thời điểm ngươi mang Văn Viễn cùng Dực Đức du chơi một chút Lạc Dương đi, dù sao năm đó ngươi Cao gia cũng từng ở Lạc Dương ở qua nơi này ngươi so với mấy người chúng ta quen thuộc sao." Lữ Bố hướng về phía Cao Thuận phân phó, "Đứng rồi ngươi nếu coi trọng Dực Đức đừng để cho hắn cho ta gây chuyện hắc, nơi này chính là Đế Đô nước nhưng là sâu không thấy đáy a."

"Đại ca yên tâm, Văn Viễn cùng Dực Đức liền đóng cá ta đi."

Ngày kế, Lữ Bố một mình cưỡi ngựa người mặc nho bào mang theo báỉ thiếp đi tới Đại Tướng Quân Phủ."Làm phiền Tiểu Ca vì mỗ đưa lên báỉ thiếp, liền nói Ngũ Nguyên Lữ Bố tới trước cầu kiến." Lữ Bố hướng về phía cửa người ở nhẹ giọng nói.

"Cái gì? Lữ Bố tới? ! Ừ, nhanh đi đem hắn nghênh đi vào." Hà Tiến rất là kinh ngạc cái này bản thân cho rằng là Yêm Đảng đích Lữ Bố trở về đến mình cái này Đại Tướng Quân Phủ thượng cầu kiến.

"Mặt học hậu sinh Lữ Bố báỉ kiến đại tướng quân đại nhân."

"Lữ Bố một thân nho bào tao nhã lễ độ thi lễ hướng Hà Tiến."

"U ~ đây không phải là hôm qua đại ra danh tiếng Lữ Bố Lữ đại nhân sao? Làm sao mặc thành như vậy a, còn ngươi nữa làm sao sẽ tới ta trong phủ, nếu không phải là nhìn ở Hoàng Đế đối với ngươi sùng ái đích phân thượng ta cũng sẽ không tiếp kiến ngươi cái này Yêm Đảng." Hà Tiến mặc dù có chiêu mộ Lữ Bố đích ý tưởng, nhưng là lại cố ý bãi làm ra một bộ cao ngạo đáng vẻ.

"Đại nhân lời ấy hà ra? Bỏ mặc dù thông qua Thập Thường Thị mua quan lại không nhất định chính là Yêm Nhân một đảng. Bỏ vốn định thông qua đi đại tướng quân con đường này, lại sợ mình mới học nông cạn không vào được đại tướng quân đại nhân pháp nhãn. Hôm nay bỏ đi ngang qua Cửu Nguyên nhất dịch cũng là phương dám đến vì đại tướng quân hiệu lực, sở dĩ còn không có thoát khỏi Yêm Đảng, chỉ là muốn giúp tướng quân dò xét tin tức của bọn họ. Nếu như đại tướng quân không tin ta nguyện công khai tuyên bố cùng những Yêm Nhân đó là địch lấy này mới hiện lộ ra ta gốc rễ tâm." Lữ Bố giả bộ một loại Hạo Nhiên Chính Khí vẻ, lại tâm lý hiểu cái này đồ heo xuất thân đại tướng quân tất nhiên sẽ không làm như vậy.

Quả nhiên không ra Lữ Bố đoán "Ha ha ha, Phụng Tiên không cần như vậy. Mau mau xin đứng lên, không đối gạt Phụng Tiên ta sớm đã có chiêu mộ Phụng Tiên ý, lại lo lắng Phụng Tiên sẽ chết tâm đi theo Yêm Đảng. Hôm nay nghe được Phụng Tiên một tịch thoại mới biết Phụng Tiên lòng." Hà Tiến lại bị Lữ Bố đích biểu hiện làm cho mê hoặc, dù sao Hà Tiến vốn chỉ là cá đồ heo hạng người toàn dựa vào muội muội mình xinh đẹp như trước tiên lấy lòng liễu Hán Linh Đế, mới vừa làm tới cái này đại tướng quân vị.

Lữ Bố cùng Hà Tiến tiến vào đại sảnh sau nói chuyện tiểu mấy canh giờ, Lữ Bố trước là có thể lấy lòng Hà Tiến bỏ đi Hà Tiến đích nghi ngờ, tiếp theo vừa cẩn thận trong Cửu Nguyên cuộc chiến đầu đuôi nói cho Hà Tiến. Lấy Lữ Bố đích tài ăn nói đem Hà Tiến nghe giống như người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, trong đó gian hiểm chỗ bị dọa sợ đến Hà Tiến sắc mặt trắng bệch. Cuối cùng Lữ Bố lại đem mình đánh vào Yêm Đảng vì sao vào thăm thính tin tức

kế hoạch nói ra. Hà Tiến ngửi vào vui mừng quá đổi.

"Phụng Tiên a, ngày mai ta chuẩn bị vì ngươi đặc biệt thiết một yến. Ta chuẩn bị vì ngươi giới thiệu mấy cái triều đình yếu viên để cho các ngươi gặp mặt một lần, cũng tốt vì ngươi rửa sạch Yêm Đảng tên, ngươi xem coi thế nào?" Lữ Bố chuẩn bị lúc rời đi Hà Tiến đột nhiên hỏi.

Lữ Bố sắc mặt hơi đỏ, vội vàng cười một cái nói: "Ta ơn đại nhân thương yêu, chẳng qua là hôm nay ta còn mới vừa tiến vào Yêm Đảng trong, còn không có hơi lớn người lập được công lao. Nếu như lần này yến hội mọi người biết thân phận chân thật của ta rồi, khó tránh khỏi sẽ tiết lộ tiếng gió. Ta xem không bằng chờ ta thám thính đến một ít thực tế vật sau ở công bố thân phận của ta, đại nhân thấy thế nào?"

Hà Tiến lại không có nói gì chẳng qua là gật đầu một cái sau đưa Lữ Bố rời đi. Làm Lữ Bố sau khi đi Hà Tiến trở lại mới vừa hai người nói chuyện đại sảnh, từ sau tâm bình phong mặt lại đi ra một cái văn sĩ. "Tử Viễn như thế nào nhìn cái này Lữ Bố?" Hà Tiến không có đối với bây giờ có một chút kinh ngạc, cái này bây giờ họ hứa tên du chữ Tử Viễn cũng là Hà Tiến đích mặc liêu.

"Đại nhân, cái này Lữ Bố mặc dù ngoài miệng nói xinh đẹp nhưng là lại không có một chút thực tế vật, nhưng là hắn nói những thứ này chúng ta lại không biết thật giả. Y theo hứa mỗ nhìn không bằng trước hết chờ một chút nhìn, quá đoạn lúc Hậu đại nhân nữa kêu hắn tới hỏi hắn có cái gì tình báo, nếu như không có một chút tiến triển, nhất định là Yêm Đảng phái tới đích Gian Tể, thừa dịp sớm tìm cái lý do như vậy. . . ." Hứa Du làm cá chém đầu đích động tác.

"ừ , nhìn làm đi." Hà Tiến uống rượu ngon thuận miệng đáp một tiếng.

"Thị."

Không nói Hà Tiến ở Hứa Du đích khuyên cũng không có tin tưởng Lữ Bố theo như lời nói, lại nói Lữ Bố rời đi Đại Tướng Quân Phủ sau cũng không có lo lắng Hà Tiến có nghe hay không tin lời của mình, trực tiếp giục ngựa hướng Trương Nhượng đích Hào Phủ chạy tới. Bởi vì mình có nắm chắc cuối cùng để cho Hà Tiến tin tưởng lời của mình, hắn biết Thập Thường Thị một cái phi thường trọng đại bí mật. Nhưng là Lữ Bố cũng không phải là từ tâm thấp địa muốn dựa vào Hà Tiến, hắn thấy Hà Tiến cùng Trương Nhượng cái này hai thế lực lớn cũng không có cần thiết đắc tội cùng gia nhập. Bản thân chỉ có đem hai cái thế lực trung gian cũng lợi dụng mới phù hợp nhất lợi ích của mình, loại này ở người bình thường xem ra tuyệt không khả năng đích sự tình, bản thân nhưng lại một cái thành thực kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chí Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Hội kiến Trương Nhượng

Lời nói Lữ Bố ở bá kiến liêu Hà Tiến sau này, lập tức giục ngựa chạy tới Trương Nhượng đích phủ đệ. Vốn là thái giám thị chỉ có thể chết già cùng trong hoàng cung, nhưng là trương đề cho bọn họ Thập Thường Thị lại đều có mỗi người đích phủ đệ, đặc biệt là Thập Thường Thị đứng đầu Trương Nhượng. Hắn không chỉ có có mình phủ đệ, hơn nữa hắn còn đem phủ đệ cái đắc so với hoàng cung cao hơn! Trương Nhượng sợ bị Hoàng Đế sau khi biết giáng tội cho mình, liền lừa gạt Hán Linh Đế "Thiên tử không thể đăng cao, đăng cao ắt gặp đại họa." Mà Hán Linh Đế cái này hôn quân lại tin chắc liêu Trương Nhượng lời của, còn khẩu khẩu thanh thanh xưng Trương Nhượng là cha. Cái này cũng khó trách Hán Linh Đế ngu ngốc, Hán Linh Đế đích rất nhiều hưởng nhạc đích vật đều là Trương Nhượng Giáo sư đích, giống như thiết lập "Bốn vườn bán quan sở", công khai bán quan liêm tài. Lại đang Hán Triều hoàng cung Tây Uyển trong thiết nhớ "Trần du quán", chuyên cung Linh Đế âm nhạc, dự được Linh Đế hi mím cười nói khai. Linh Đế đối Trương Nhượng đích tín nhiệm dĩ nhiên cũng liền dọc theo đường đi dương.

"Người kia dừng bước! Nơi này là địa phương nào ngươi biết không? Mau mau hãy xưng tên ra, nếu không liền theo như thích khách loạn xử!" Ở trương cửa phủ Lữ Bố còn chưa mở miệng liền bị một cái rõ ràng cho thấy thái giám già sai vật dùng bèn nhọn thanh âm khiển trách một trận.

Lữ Bố cũng là cá có thành phủ nhân vật cũng không có nổi giận, chẳng qua là thầm nghĩ 'Quả nhiên là nếu so với Hà Tiến ngư đích nhân vật a, chính là cái này giữ cửa già sai vật cũng phải so với Hà Tiến nhà hiệu trương bặt hổ.' Lữ Bố móc ra bá thiếp cho già sai vật kia, lại cũng không có nói hơn một câu.

Kia giữ cửa già sai vật nhìn mở đầu danh hiệu liền lập tức trở nên nể nang ti cung đứng lên: "Ai nha, thị Phán Uy Tướng Quân a, a a tiểu nhân có mắt không biết còn xin nhiều thêm thông cảm. Hầu gia đã sớm phân phó nhỏ ở chỗ này chờ tướng quân. Tới Lữ Tướng Quân mời vào bên trong."

Lữ Bố cũng không cùng loại này tiểu nhân bình thường kiến thức, đi theo già sai vật sau lưng đi tới một tòa trong hoa viên. Trong hoa viên có mấy chục đứa trẻ đang nô đùa, để cho Lữ Bố rất là buồn bực. 'Cái này Yêm Nhân Trương Nhượng đích phủ tại sao có thể có Tiểu Đồng? Chẳng lẽ là hắn thân thích đích hài tử?' Lữ Bố không nghĩ ra liền hỏi dẫn đường đích già sai vật "Vị tiểu ca này, không biết cái này trong vườn đích hài đồng là ai người ta hài tử a. Tại sao lại ở chỗ này chơi đùa?"

"Ai nha Lữ Tướng Quân, những thứ này thật ra thì không phải là người rồi. A a Lữ Tướng Quân không muốn giật mình, nhỏ ý tứ thị chỉ những hài đồng

này không phải tầm thường hài đồng, bọn họ nhưng thật ra là Hầu gia đích môn ăn người đầu. Chính là rau củ đích môn ăn, Hầu gia cách mỗi mười ngày chỉ biết ăn hết một cái môn ăn người, nghe nói là một cái giang hồ đạo sĩ nói như vậy có thể để cho giống chúng ta ở đây không trọn vẹn người, lần nữa dài ra nam cây đầu." Người nọ mặt mang hi ký đích nói

"Cái gì? Ăn thịt người? Những đứa bé này tất cả đều là làm heo vậy quyền đường? Cái này, cái này. . . " Lữ Bố lúc ấy liền hoảng sợ trợn mắt hốc mồm, trong lúc nhất thời cũng nói không ra lời.

"A a, Lữ Tướng Quân thật sự là quá đại kinh tiểu quái. Nói ăn thịt người cái này có cái gì tốt lý kỳ, ở một vài chỗ hai gia phụ mẫu thường thường sẽ giao dịch mình hôn sanh con cấp đổi phương. Sau đó sẽ đem trao đổi hài đồng liền ăn hết. Hơn nữa Hầu gia cũng không có thiếu cấp những hài tử kia cha mẹ lương tiền, lúc ấy nhưng là có thật nhiều người muốn cướp bán đầu." Kia gã sai vật thấy Lữ Bố đích thất thố có chút khinh bỉ nói.

Lữ Bố trầm mặc, mình cũng đã có chút quên được chỗ ở mình đích niên đại, ăn thịt người tại nguyên bản đích cái đó niên đại đương nhiên là bất khả tư nghị. Nhưng là ở nơi này tàn khốc niên đại, rất nhiều gia đình sẽ bị cuộc sống vội vã không thể không ăn thịt người. Thật muốn trách cũng phải quái người đang nắm quyền đích ngu ngốc, tham lam. Nghĩ tới đây Lữ Bố đối sự phó ở bản thân xuống núi lúc những lời đó có sâu hơn đích hiểu, người mình sanh mục tiêu cũng càng thêm rõ ràng.

Lữ Bố nhắm mắt lại điều chỉnh một cái tâm tính sau để cho gã sai vật kia tiếp tục dẫn đường, mình bây giờ còn không có gì năng lực có thể sửa đổi cái này muốn xuất hiện loạn thế, duy nhất muốn làm chính là tích lũy thực lực sớm kết thúc cái loạn thế này. Mà phải làm đến một điểm này bản thân đầu tiên sẽ phải học được nhẫn nại!

Ở lại trải qua rất xa đích một đoạn đường sau Lữ Bố rốt cuộc gặp được cái đó quyền nghiêng triều dã đích Đại Thái Giám Trương Nhượng trưng Hầu gia.

"Mặt tướng Lữ Bố tham kiến Hầu gia." Lữ Bố cúi đầu xuống giấu thiếu chút nữa để lộ ra đích sát cơ.

"Đứng lên đi, thật là một cái tuấn ca nhi a. Thế nào trẻ như vậy mới đến thấy ta?" Trương Nhượng vừa sửa chữa cái này móng tay vừa mạn bất kinh tâm nói.

"Mặt tướng lại đầu tiên là đi đại tướng quân Hà Tiến chi phủ." Lữ Bố không hề giấu diếm nói với Trương Nhượng ra khỏi bản thân tới chậm đích nguyên nhân.

"Ừ? Lớn mặt! ! Lữ Bố ngươi có biết ngươi cái này tướng quân vị thị Bản Hầu gia vì ngươi cầu tới? Hảo oa, ngươi bây giờ ngu khí đúng không? Dám đi đầu dựa vào Hà Tiến cái đó thất phu? Bây đầu a. . . " Trương Nhượng sừng sốt một chút sau đột nhiên nổi khùng đích gọi mắng lên.

Lữ Bố lại không có chút nào khiếp đảm, hần dùng lạnh nhạt ánh mắt nhìn Trương Nhượng nói một câu nói, nói Trương Nhượng sắc mặt đại biến.

"Hầu gia có biết Từ Kỳ gần hay không?"

Trương Nhượng sợ hết hồn, lúc này Trương Nhượng mới nhớ tới truyền thuyết Lữ Bố đích võ nghệ đã thần quỷ nan địch, liên thảo nguyên những Man Nhân đó thứ nhất võ tướng cũng chết tại đây cá chủ đích trong tay, hơn nữa người này đã làm xong cô quân xâm nhập, ám sát địch tù đích tráng cử. Mình bây giờ cách hần không tới hai bước, lấy mình tiểu thân bản có thể gánh phải hạ hần mấy chiêu?

"Ngươi, ngươi cũng không nên làm loạn a. Bản Hầu gia nhưng là Hoàng Đế bên người hồng nhân, nếu là ngươi dám động Bản Hầu gia một sợi lông, Hoàng Đế nhất định sẽ diệt ngươi ba tộc!" Trương Nhượng rất không có phản kích uy hiếp Lữ Bố.

"Ha ha ha, Hầu gia hiểu lầm tại hạ, tại hạ nói Hầu gia to lớn họa cũng không phải mặt tướng đích ám sát. Mặt tướng hôm nay tới là đặc biệt vì cứu Hầu gia, cũng không phải tới ám sát đích." Lữ Bố ngạo nghễ nói.

Trương Nhượng vừa nghe Lữ Bố không phải tới giết bản thân, rốt cuộc trường hô một cái khí, Trương Nhượng ngồi ở trên giường có chút lười biếng hỏi: "Nếu ngươi không phải tới ám sát Bản Hầu gia đích, vậy ta tại sao có thể có đại họa buông xuống, hơn nữa còn lớn như sẽ để cho ta chết?" Hiển nhiên Trương Nhượng cho là người trẻ tuổi này ở nguy ngôn tung thính hù dọa bản thân.

"Hầu gia có thể nhận biết Trương Giác?"

"Ừ? Nhưng là cái đó Hoàng Cân dạy đích thủ lĩnh Trương Giác? Nói thoại trường, hần cùng với ta giao dịch đến thị thường xuyên đích rất a. Nói đến ngươi nguyên lai cái đó Thảo Khẩu tướng quân chỗ ngồi chính là hần bỏ ra số tiền lớn giúp ngươi mua đầu. Thế nào?"

"A a, vấn đề nằm ở chỗ nơi này, ta vốn là thích kết giao giang hồ đạo sĩ, cùng cái đó Trương Giác vốn là cũng tính bằng hữu. Nhưng là ngày gần đây ta lại phát hiện trương giác ngoài mặt khắp nơi truyền đạo nhưng là trong tối lại cất giấu binh khí chuẩn bị khởi binh tạo phản, theo ta giải trương giác khắp thiên hạ có giáo đồ mấy chục vạn chỉ chúng. Ta còn nghe nói đại tướng quân trong tối thu mua Trương Giác đích một tên đồ đệ, hần đã vào lấy được tất liễu Hầu gia cùng Trương Giác đích một ít giao dịch chứng cớ. Hà Tiến đang chuẩn bị muốn ở mấy tháng sau phải cái này người đang Trương Giác khởi chuyện lúc nhìn về phía đến Lạc Dương tới làm nhân chứng, lấy này tới thêm tội Hầu gia, đến lúc đó mặc cho Hầu gia nói như thế nào từ, chờ Hoàng Cân khởi nghĩa sau đều là một cái thông đồng mưu phản đích tội danh, y theo luật làm chém. Ta hôm nay đặc biệt đi Hà Tiến trong phủ thám thính hư thật, ở ta làm bộ biểu lộ trung thành tiết lộ một ít hần đã sớm biết đích sự tình sau, biết cẩn thận kế hoạch sau vội vàng tới bẩm báo Hầu gia. Lại không nghĩ rằng. . ." Lữ Bố mạn điều tư lý nói ra những lời này sau, Trương Nhượng lúc này liền mồ hôi chảy đầy mặt.

Trương Nhượng suy đi nghĩ lại một phen sau cảm giác cũng không có kế sách ứng đối, vội vàng cầu kế với Lữ Bố: "Ha ha ha Phụng Tiên lão đệ, mới vừa rồi ca ca chào hỏi không chu toàn mời lão đệ có nhiều đàm đãi. Còn mời lão đệ nhìn đang vì huynh đối với ngươi coi như không tệ đích phân thượng giúp

huynh đệ một lần. Chỉ cần có thể tránh được kiếp này ta Trương Nhượng nguyện thế sẽ không bạc đãi lão đệ, sau này chúng ta chính là tình như huynh đệ a."

Lữ Bố thấy hỏa hầu đã đến cũng không đang tiếp tục trang đáng vẽ: "Hầu gia đây là nói chỗ nào thoải, mặt tướng lần này tới chính là đặc biệt cứu sau cũng thoát khỏi kiếp này, lấy này để báo đáp Hầu gia đối mặt tướng đích ân đức. Thật ra thì chuyện này bây giờ giải quyết cũng không khó, Hà Tiến bọn họ còn cần thời gian để hoàn thành đối Hầu gia đích bố cục, thời gian đại khái là sang năm đầu mùa xuân tả hữu. Nghe nói ngẩng đầu lên công kích Hầu gia đích người gọi Trương Quân, Hầu gia khoảng thời gian này có thể tìm được trước một ít có phân lượng dễ thế tội, chờ đến lúc đó chúng ta cướp ở Hà Tiến trước bắt Lạc Dương đích đông đảo Hoàng Cân sau đó có thể cần ngược một cái Hà Tiến đối Lạc Dương an toàn quân chế không nghiêm, mặc dù chúng ta như cũ thoát khỏi không được tội lỗi nhưng là ít nhất trách nhiệm sẽ ít một chút, lúc này Hầu gia ở vãi ra dễ thế tội để che tội. Hầu gia bản thân dĩ nhiên là bình yên không lo. Còn có Hầu gia có thể trong tối thu hẹp một ít Trương Quân người này tội chứng, ta cũng không tin hẳn thật liền chưa bao giờ đã làm thua thiệt tâm sự. Đến lúc đó Hầu gia tại triều đường thượng đem tội của hắn chứng đầu lộ ra, trảng này nhằm vào Hầu gia đích công kích liền sẽ trở thành một trận nháo kịch. Hầu gia thậm chí có thể nhân cơ hội chém rụng một ít Hà Tiến đích đảng vũ a."

Trương Nhượng suy tư một lát sau cười to: "Ta có Phụng Tiên vô ưu vậy, ha ha ha ha."

Lữ Bố nhìn Trương Nhượng buồn vẫn lui tán cũng mặt mỉm cười, lại thầm nghĩ 'Cười đi, cười đi. Mấy năm sau Lạc Dương đại biến chính là người cái này ăn thịt người súc sinh chân chính Từ Kỳ. Đến lúc đó nếu là rơi vào trong tay ta, hừ hừ!'

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chí Lữ Bố Tân Truyện* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Tào Tháo, Viên Thiệu

Lời nói tự hôm đó Lữ Bố đi bái kiến liễu Hà Tiến cùng Trương Nhượng sau này ngay cả tiếp theo mấy ngày không ra phủ đệ, ngày hôm đó Lữ Bố đang cùng ba vị Nghĩa Đệ ở trong đại viện luyện võ. Ngoài cửa quân gia báo lại bên ngoài phủ có hai cái tự xưng là gọi Tào Tháo cùng Viên Thiệu đích thanh niên cầu kiến.

"Tào Tháo? Viên Thiệu? Mau mau cho mời. Xin mời bọn họ tới nơi này tốt lắm." Lữ Bố cố ý để cho quân gia đi đi Tào Tháo cùng Viên Thiệu mang tới trong đại viện, mặc dù có chút mong đợi tương muốn gặp được hai cái Tam Quốc thế giới trọng lượng cấp nhân vật, nhưng là đi ngang qua ít năm như vậy đích rèn luyện lại không có lộ ra nội tâm kích động. Dù sao mình nhưng là liên hoàng đế đều đã gặp người.

"Đại ca, ở chỗ này hội kiến khách nhân có nhiều không ổn đâu." Cao Thuận có chút lo âu.

"Không quan hệ, tới hai người đều không phải là phạm phu tục tử. Còn nữa mà nói chúng ta vốn là ở đó chút con em thế gia trong mắt liền là tới từ biên quan đích nô chân tử mà thôi, như thế nào đi nữa xu viêm phụ thể ra sức lấy lòng cũng sẽ không thay đổi. Cho nên vì huynh cũng liền suất tính đề." Lữ Bố buông xuống Phụng Thiên Họa Kích lấy ra bảo điều cung hướng về phía một bên thảo nhân bản ra tính chuẩn một mũi tên, không chỉ có chính giữa thảo nhân đầu, kia có đầu người còn bị mũi tên đích trùng kích lực nổ tản ra tới, nếu như đối thành người con chỉ sợ cũng muốn mở ra một đóa Hồng Bạch chi tổn.

"Tài bắn cung thật giỏi! Lữ Tướng Quân không hổ là ta Đại Hán đích nổi danh võ tướng đại." Kêu lên chính là một vị hắc lùn thanh niên, "Tào Tháo cùng có người Viên Thiệu bái kiến Phấn Uy Tướng Quân đại nhân."

"Bái kiến Phấn Uy Tướng Quân đại nhân." Bên cạnh một vị sanh mặt tuấn uy vũ thanh niên cũng cùng nhau bái kiến.

"Ha ha ha, bổ cùng mấy vị huynh đệ đều là biên quan thô nhân. Chiều đãi không chu toàn chỗ xin hãy tha lỗi, không biết hai vị khách quý tới đây có cái gì chuyện quan trọng sao?" Lữ Bố thu hồi Bảo Cung mang theo Cao Thuận, Trương Liêu, Trương Phi mấy người cùng nhau chào đón người.

"Hôm nay tới chơi cũng là thảo đối tượng quân đại phá Tiên Ti Tặc Quân chuyện lòng mang kính nể, muốn làm mặt chiêm ngưỡng một cái tướng quân thần uy, cho nên cũng không mời từ tới." Tào Tháo mặt mang kính nể cung kính trà lời.

"Ha ha ha, nguyên lai bộ dáng như vậy, mỗ bắt quá là làm một cái Đại Hán quân nhân sở chuyện nên làm mà thôi, có cái gì tốt lấy le." Lữ Bố khiêm tốn đứng lên.

Tào Tháo cùng Viên Thiệu thấy cái này Phấn Uy Tướng Quân rất dễ nói chuyện, hai người cũng liền buông ra. "Tướng quân không thể nói như vậy, thiên hạ Hán Quân số đâu chỉ trăm vạn, tướng lĩnh cũng đếm lấy ngàn nhớ. Nhưng là lại có mấy cái giống như tướng quân vậy lập này kỳ công? Xa đích không nói liền nói kia Tịnh Châu Thứ Sử Đinh Nguyên, tọa ứng mấy vạn Biên Quân ở Tiên Ti tới phạm lúc nhưng có kiến thụ? Thao thiết vị to lớn hẳn chỉ sì, trong quân hèn nhất nhĩ. Nhìn lại tướng quân, Bình bắt quá mấy ngàn, tương bắt quá mấy người. Nhưng là liên nghĩa vô phản cố tri viên Cừ Nguyên thành, hơn nữa còn lớn hơn phá mấy vạn Tiên Ti quân, chấn ta Đại Hán quân uy, dương ta Đại Hán uy nghiêm. Chẳng lẽ cái này còn không đáng giá thảo

Kính nể sao? Không nói nhiều nói, Lữ Tướng Quân xin nhận Tào Tháo một xá!" Tào Tháo nói chỗ kích động lại hướng về phía Lữ Bố đại lễ tương lại.

Một bên Viên Thiệu vốn là chẳng qua là đi cùng Tào Tháo tới, Tào Tháo đích một tịch thoại để cho hắn cũng không khỏi tâm như lửa đốt, sắc mặt triều hồng. Theo Tào Tháo cũng lớn Lễ Tướng lại.

Cao Thuận chờ người nguyên lai cho là bây đầu thân là con em thế gia tất nhiên tâm so với trời cao, sẽ ngạo khí lăng nhâm. Cho nên cũng không có chuẩn bị có sắc mặt tốt cho bọn hắn, không nghĩ tới cái này Tào Tháo thị như vậy sùng bái đại ca của mình. Cái này để cho trong lòng bọn họ khoái hoạt đích không được, hơn nữa nghe kia Tào Tháo một phen thoại sau không khỏi cảm thấy mình đại ca thật sự là quá vĩ đại liễu, mà thân là hán Nghĩa Đệ cũng trên mặt có quang. Đối Tào Tháo cùng một người khác mặt trắng nhỏ sắc mặt của cũng liền hòa hoãn rất nhiều.

Lữ Bố yên lặng đỡ dậy Tào Tháo cùng Viên Thiệu, tâm lý biết lời nói này thị Tào Tháo đích phế phủ nói như vậy, Tào Tháo ở trong lịch sử có ghi lại hán nguyên lai mơ mộng chính là noi theo Hoắc Phiêu Kỵ khu trừ Hồ Lỗ. Chẳng qua là thiên hạ này rất nhanh liền trở thành loạn thế, giấc mộng của hắn dĩ nhiên cũng sẽ rất khó thực hiện.

Đối với Viên Thiệu Lữ Bố đích tâm tình cũng rất phức tạp, thật ra thì Lữ Bố thị thật bội phục Tam Quốc một ít chư hầu, bọn họ có lẽ cũng không phải là rất anh minh. Nhưng là ở quan hệ đến dân tộc đại nghĩa đích thời điểm bọn họ tình nguyện hi sinh mình cũng tại chỗ không tiếc. Tỷ như Công Tôn Toàn, hán chính là cá yêu nước tướng lĩnh. Hắn ở tranh bá mau thất bại thời điểm nhậm nhiên cất giữ đề phòng biên quan đích mấy vạn tinh binh, mà bản thân lại mang theo cả nhà mà chết. Lại nói Viên Thiệu ở Quan Độ chỉ bại sau rõ ràng có thể tìm một mực quan hệ không tệ Ô Hằng người đến giúp một tay,

Nhưng là Viên Thiệu không chỉ có không có dẫn Ngoại Tộc người đến, còn đối đề phòng bọn họ biên quan đóng quân tăng thêm binh lực, lấy này phòng ngừa bọn họ thừa dịp cháy nhà hôi cửa. Còn có Tào Tháo cái này bắc phương bá chủ ở Xích Bích Chi Chiến thất bại sau, rõ ràng có thể vận dụng biên quan đại quân lập tức xuôi nam báo thù, nhưng là hắn làm sao? Những thứ này chư hầu đích hành động xác nhận bọn họ không hổ là hán gia tử đệ, không hổ là Viêm Hoàng con cháu, điều này cũng làm cho Lữ Bố rất là bội phục.

"Hai vị, mời theo bố tới trong đại sảnh nói chuyện." Lữ Bố lấy lễ mời Tào Tháo cùng Viên Thiệu vào đại sảnh nói chuyện. Chúng huynh đệ cùng nhau đi theo vào đại sảnh đứng ở bốn phía đuổi đi người ở cùng quân gia.

"Mạnh Đức cùng Bản Sơ đích đại danh mã đã sớm nghe nói, đặc biệt là Mạnh Đức năm đó hai mươi tuổi, được bổ nhiệm làm Lạc Dương Bắc Bộ Ủy lúc chế 'Ngũ Sắc Bông' nhậm chức mấy tháng, hoạn quan Kiển Thạc đích thúc thúc vì cấm dục hành, bị Mạnh Đức y theo luật bông giết. Thật sự là lớn mau lòng người a." Lữ Bố vui vẻ cười to.

"Cái này. . . Lữ Tướng Quân thật ra thì. . . ." Tào Tháo đang muốn giải thích.

Lữ Bố vung tay lên "Không cần như vậy, ta nói thiệt cho các ngươi biết ta mặc dù là thông qua Trương Nhưượng người này đi lên sĩ đồ, nhưng là bản tướng lại trong tới vì đại tướng quân làm việc. Không nghĩ tới dĩ. Ha ha ha qua một thời gian ngắn các ngươi tự nhiên thì sẽ biết, ta bản thân là phi thường thống hận Yêm Đảng đích."

"Lữ Tướng Quân quả nhiên anh minh, Yêm Đảng đám người kia giống như Lữ Tướng Quân như vậy hào kiệt làm sao sẽ nhìn thấy thượng?" Viên Thiệu hiển nhiên tin tưởng Lữ Bố đích theo như lời.

Tào Tháo nhíu chân mày lại: "Lữ ý của tướng quân thị muốn ở Yêm Đảng trung vì đại tướng quân Hà Tiến làm tai mắt sao?"

"Không sai, ta đã có một chút phát hiện, chuẩn bị ở chứng thật sau bẩm báo đại tướng quân đại nhân." Lữ Bố lạnh nhạt nói.

Tào Tháo nhìn Lữ Bố đã không muốn nói cái đề tài này liền đổi đề tài: "Tướng quân, người thị biên quan người, người cảm thấy gần đây trên thảo nguyên có cái gì thay đổi sao?"

Lữ Bố nghe nói như thế không khỏi thờ dãi "Mạnh Đức lời này lại nói đến lòng ta trên đầu, lấy bố chỉ khách khí tộc đích thực lực đã dần dần quật khởi, trong đó Hung Nô, Tiên Ti, yết, khương, đề, cái này năm đại Ngoại Tộc cũng đối với ta Đại Hán đích tài sản thềm thường ba thước, vọng mắt muốn xuyên. Bây giờ chúng ta Đại Hán không phải Vũ Hoàng đề thời điểm đó Đại Hán liễu, nhưng là cái này Ngũ Tộc chung vào một chỗ lại xa so với năm đó Hung Nô hùng mạnh. Nếu như bọn họ từ mấy cái phương hướng cùng đi phạm ta Đại Hán lời của hậu quả không dám nghĩ đến."

Viên Thiệu bất khả tư nghị hỏi: "Lữ Tướng Quân, thứ cho ta nói thẳng Lữ Tướng Quân lời nói này có phải hay không có chút nguy ngôn tung thính liễu? Không nói khác nhưng nói cái này Tiên Ti nhất tộc, đại vương của bọn họ đều bị tướng quân dẫn mấy ngàn chi chúng sở chém chẳng lẽ còn có cái gì tốt lo lắng sao?" Tào Tháo mặc dù không có nói chuyện, nhưng là lại cũng nhìn Lữ Bố chờ hắn giải thích.

"Hừ!" Lữ Bố hừ lạnh một tiếng, "Ngu xuẩn! Ngươi biết cái gì? Lần này Cửu Nguyên cuộc chiến có nhiều nguy hiểm ngươi biết bao nhiêu? Cái này Tiên Ti có bao nhiêu thực lực ngươi lại biết bao nhiêu? Lần này bản tướng sở dĩ đi ám sát tặc tù Bộ Độ Căn cũng là bởi vì hắn chuẩn bị phát động bộ Tiên Ti Đại vương Kim Ưng lệnh, triệu tập đại quân tới Cửu Nguyên thành. Ta chỉ có mấy ngàn chi chúng có thể nào chống lại? Cho nên không thể không hành này hiểm kế để cho bọn họ vì quyền lực tạm thời không rảnh quản chúng ta, nếu như kế hoạch của ta thất bại là Cửu Nguyên thành, Ngũ Nguyên Quận, thậm chí còn Tịnh Châu, cũng sẽ gặp phải Hồ Lỗ đích công kích. Mà cái này Bộ Độ Căn cũng chỉ là trung đông bộ Tiên Ti đích một cái thế lực mà thôi, hán chỉ là bởi vì thân là Tiên Ti Công Chủ Đàm Thạch Hồ đích hoàng kim huyết mạch mới làm tới cái này đông bộ Tiên Ti vua bản thân thế lực cũng không lớn, trừ Bộ Độ Căn ra còn có thật nhiều Tiên Ti thế lực lớn tương đối nổi danh có Kha Bì Năng. Bọn họ chung vào một chỗ mới là cả Tiên Ti đích thực lực, Ngũ Tộc trung chỉ một thị Tiên Ti nhất tộc thì có năm đó kia Hung Nô Toàn Thịnh lúc đích thực lực, hơn nữa còn lại hơi yếu đích chúng tộc người còn cho rằng là nguy ngôn tung thính sao?"

Một phen lời nói Tào Tháo Viên Thiệu cùng với Cao Thuận chờ người cũng mờ mờ như mưa hạ."Lữ Tướng Quân, nói như thế ta Đại Hán chẳng phải là muốn. . . ." Viên Thiệu thực tại không cách nào tiếp nhận loại thuyết pháp này.

Tào Tháo trầm mặc một hồi sau đột nhiên hạ lệnh: "Tướng quân nếu đối biên quan thế cục liễu như lòng bàn tay tất nhiên có phá địch chi sách, còn mời tướng quân nhìn ở Đại Hán ngàn vạn trăm họ đích phân thượng không lộn chi giáo."

Lữ Bố có chút bất đắc dĩ nói: "Muốn phá những thứ này thảo nguyên đại quân vốn là có rất nhiều biện pháp, nhưng là... Ai, hôm nay chỉ có một trí ngón không trí gốc chi sách. Chính là phân mà kích chi, chậm rãi mưu đồ. Hơn nữa muốn điều chỉnh đối bên đích chính sách, cần chi Thiết Khí chảy vào Ngoại Tộc. Không để cho bọn họ tiếp tục có thể mượn cùng chúng ta Đại Hán đích hồ thị lấy được khiếm khuyết đích Thiết Khí. Còn dư lại sẽ phải nhìn người đang nắm quyền có thể hay không có năm đó Vũ Hoàng để chi bá lực suất lĩnh hán gia tử đệ ở tới một cái 'Đan Vu đêm trốn chu' cùng 'Phong Lang Cư Tử' các loại đại chiến. Lại vừa bảo Đại Hán mấy trăm năm không có Hồ Lỗ chi ưu. A a đáng tiếc a coi như chúng ta có những ý nghĩ này nhưng là hoàng thượng không thái nạp thì có biện pháp gì đâu."

Viên Thiệu than nhẹ một tiếng, Tào Tháo lại thầm ghi nhớ Lữ Bố nói kế sách.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: phong vân khởi hê, Vân Phi Dương

Công Nguyên 184 năm, Hán Linh Đế đổi năm số vì Trung Bình Nguyên Niên. Tháng hai, "Thái Bình Đạo" thủ lĩnh Trương Giác chuẩn bị tụ đồ chúng khởi nghĩa. Lữ Bố dĩ nhiên biết chuyện này, hán ở tháng hai mở đầu đi ngay liễu Trương Nhượng phủ một lần, cùng Trương Nhượng thương nghị sau một lúc lâu mới vừa mang theo cười lạnh đi đại tướng quân Hà Tiến phủ.

"Phụng Tiên lần này tới trước, nhưng là có liên quan Yêm Đảng đích trọng yếu tình báo?" Chủ vị trên, Hà Tiến đang ôm mỹ cơ uống quá rượu ngon.

"Bố này tới xác thật sự có một cái liên quan tới Yêm Đảng đích trọng yếu mật báo. Đặc tới bẩm báo tướng quân." Lữ Bố mắt nhìn thẳng tức cho bẩm báo.

"Ngà? Không biết có gì mật báo a? Nói nghe một chút."

"Bẩm báo đại tướng quân, ngày gần đây bố cùng Yêm Đảng đứng đầu Trương Nhượng, là mặt lá trái ở lấy được tín nhiệm của hán sau lấy được một cái trọng đại tình báo. Trương Nhượng lại cùng Ký Châu đích Thái Bình Đạo thủ lĩnh Trương Giác có mật thiết cấu kết, Trương Giác chuẩn bị cùng năm nay khởi nghĩa đại nhân có thể hơi làm chuẩn bị, nghe nói Trương Giác đích Nhị Đồ Đệ Đường Chu đối Trương Giác phản bội triều đình rất bất mãn đại nhân không ngại đi cùng hán câu thông một phen a, chờ Trương Giác khởi nghĩa Hậu Tướng Quân lợi dụng hán để làm nhân chứng cáo Trương Nhượng thông đồng mưu phản. Đến lúc đó Trương Nhượng hán phải chết không thể nghi ngờ, Trương Nhượng vừa chết Yêm Đảng tất nhiên kinh hoàng thất thổ. Lấy đại tướng quân đích thực lực đánh ngã Yêm Đảng có thể nói dễ như trở bàn tay a."

"Quả thật như vậy! ! Hắc hảo a! Phụng Tiên quả nhiên là trung thành cùng ta, chỉ bằng tình báo này đủ để chứng thật thành ý của ngươi, ha ha ha. Tới, Hứa Du ngươi đi ra đi. Tới gặp một lần vị này tuổi vẫn chưa tới song thập lại trí dũng song toàn Lữ Bố Lữ Phụng Tiên." Hà Tiến vừa nghe có hy vọng đánh ngã cùng mình đối nghịch đích Yêm Đảng vui mừng quá đỗi, vì Lữ Bố giới thiệu mình mặc liễu Hứa Du.

"Ngũ Nguyên Lữ Bố ra mắt Hứa Du tiên sinh." Lữ Bố rất cung kính hành lễ. Hứa Du ở Lữ Bố đích trong lòng nhưng là không hề nhỏ địa vị. Đầu tiên hán thị Tam Quốc nhất lưu mưu sĩ, từ hán ở Quan Độ cuộc chiến đích mấy lần ra mưu liền có thể nhìn ra được, hán mưu lược mỗi lần đều có thể trực trung đích nhân yếu hại. Tiếp theo, Hứa Du thị một vị Hán gia con em. Hán cũng không phải là cái gì đại gia tộc xuất thân mưu sĩ, có thể tướng trượng được hán thời niên thiếu đại đích câu học đường tất nhiên rất gian khổ. Vậy đại khái cũng là sau đó tại sao thế nhân đều nói hán tham tiền.

Nhưng là Lữ Bố biết, hán thị một cái có đạo đức ranh giới cuối cùng đích nhân tài. Từ Quan Độ đánh một trận hán cùng với Tào Tháo tuy là thiếu niên bạn tốt, lại nhậm nhiên một lòng một ý vì Viên Thiệu bày mưu tính kế không có kỵ chút nào Tào Tháo cũng có thể thấy được tới hán ít nhất công tư rõ ràng, hơn nữa trong lịch sử mặc dù nói hán tham tiền, lại không có ai nói hán bội vì tiền mà tuần tư địch nhân, nam nhân sao thích tiền tài rất bình thường, chỉ là có chút người mặt ngoài chính nhân quân tử, trong tới lại bản thủ không chịu nổi, có vài người đối thích tiền tài biểu hiện không thêm che giấu mà thôi. So ra Hứa Du ít nhất so với người bán cầu vinh Dương Tùng phải tốt hơn nhiều. Mà ở trong lịch sử hán sở dĩ trốn tránh Viên Thiệu, cũng không phải là bởi vì Tào Tháo cho hán bao nhiêu tiền, mà là đầu tiên là Hứa Du nhiều lần hiến kế không bị Viên Thiệu thái nạp lại bị ghen tỵ mình đồng liều vu hãm đồn sử người nhà ở tù, bản thân lại mất đi liễu Viên Thiệu đích tín nhiệm. Lúc này mới bị buộc bất đắc dĩ nhìn về phía Tào Tháo lấy này báo lại phục Viên Thiệu.

Tào Tháo từ trước đến giờ lấy thức người trừ xung, hán nghe được Hứa Du đến làm ra 'Mừng rồi, không kịp tuyên lý, tiền chân ra đón' coi như là có một chút thu mua lòng người mùi vị, nhưng nếu như Hứa Du chỉ là một tham tiền tiểu nhân về phần Tào Tháo nếu như vậy làm sao? Quả nhiên, Tào Tháo khi lấy được Hứa Du sau đại phá Viên Thiệu. Cái này đủ để chứng minh Hứa Du đích tài năng.

Mà tương truyền Hứa Du ở phá Viên Thiệu sau 'Cuồng ngạo tự đại' cuối cùng bị Tào Tháo đích bộ hạ Hứa Chử giết, cái này hoàn toàn không phù hợp Hứa Du nguyên lai ở Viên Thiệu chỗ hình tượng. Lữ Bố phỏng đoán đại khái là bởi vì khi đó Hứa Du 'Cổ địa' nặng du, nhớ tới mình nguyên lai đích Chủ Công, người nhà toàn bộ cũng phi yên diệt, có lòng muốn chết đi. Tóm lại đối Lữ Bố mà nói, hán đối Hứa Du rất có ý tưởng, hán muốn đem Hứa Du thu về dưới trướng!

"Phán Uy Tướng Quân không cần như vậy, Hứa Du bất quá là đại tướng quân trướng người kế tiếp mặc liêu mà thôi. Sao dám để cho Lữ Tướng Quân hành lớn như vậy ỉ." Hứa Du lúc này còn chỉ là một vô danh văn sĩ, sao ngờ tới Lữ Bố sẽ đối với mình một cái như vậy không đủ nặng nhẹ đích tiểu nhân vật như vậy cung kính. Trong nội tâm đối Lữ Bố đích ánh giống như lập tức thẳng tắp lên cao.

"Vài vóc muốn lấy tiên sinh đại tài, một ngày nào đó sẽ nổi danh Hải Nội đích."

"Du ở chỗ này cảm ơn trước tướng quân chúc lành "

Hà Tiến nhìn hai người lẫn nhau cung duy cười to nói: "Tốt lắm hai vị,

Các người đều là toại cao cánh tay phải cánh tay trái cũng không cần khách khí như vậy liễu, bây đầu tấu nhạc thượng ca múa chuẩn bị rượu và thức ăn."

Trong lúc nhất thời chủ khách đều vui mừng không khí hòa hợp, Lữ Bố lại cùng Hứa Du, Hà Tiến tiếp tục đàm luận hồi lâu phía sau mới rời đi.

Lữ Bố đi ở trên đường cái nhìn trên bầu trời máu đỏ chiều tà không khỏi cảm thán: "Gió nổi lên a, thiên hạ này phải đổi liễu, a a loạn thế mới vừa rồi là ta Lữ Phụng Tiên sở mong đợi thời khắc sao. Ha ha ha ha" đây chính là 'Gió lớn khởi hê, Văn Phi Dương.'

Lại nói Ký Châu đích Trương thị Tam huynh đệ chuẩn bị ở năm nay khởi nghĩa, phái Nhị Đệ Đường Chu tới bí mật liên lạc Lạc Dương đích Cừ Soái Mã Nguyên Nghĩa chuẩn bị cùng nhau khởi chuyện. Không nghĩ tới cái này Đường Chu là một Phán Cốt Tử, sớm đã bị Hà Tiến phái đi đích người thu mua. Nhưng là khi hán đi tới Lạc Dương đang cùng Hà Tiến phái đi đích người đứng đầu đích thời điểm, đột nhiên Thập Thường Thị trúng chương quân binh mã đích Kiền Thạc dẫn người xuất hiện bao vây mấy người này. Nhưng là Hà Tiến đích bộ hạ chuẩn bị phản kích đích thời điểm, Đường Chu lại bị một chi Âm Tiễn kết thúc bị ai sinh mệnh. Lúc ấy Hà Tiến đích nhân hòa Kiền Thạc cũng cả kinh trợn mắt hốc mồm, mũi tên trên có khắc 'Thương Thiên Di Tử, Hoàng Thiên Đương Lập. Tuế Tại Giáp Tử, Thiên Hạ Đại Cát.'.

"Thiếu Hiệp hảo Tiễn Pháp, Mã Nguyên Nghĩa đại biểu Trương Thiên Sư cảm Tạ thiếu hiệp đích trọng nghĩa, nếu không phải là Thiếu Hiệp trước hạn chuyện này đã bẩm báo Trương Thiên Sư. Ta đem Lạc Dương trên mặt nổi đích lực lượng toàn bộ rút lui ra khỏi Lạc Dương liễu, mà ta chuẩn bị tiếp tục lưu Lạc Dương vì ta cùng Thiên Sư phải mơ mộng tấn một phần lực, dù là ta vì thế mà chết cũng ở đây không tiếc. Thiếu Hiệp sau này nhưng có phân phó chỉ cần chào hỏi một tiếng Mã Nguyên Nghĩa cùng Lạc Dương đích các huynh đệ nguyện ý vì ngài phó thang đạo hóa tại chỗ không chối từ." Ở một chỗ trên lầu cao Mã Nguyên Nghĩa hướng về phía một người vóc dáng hùng vĩ tướng mạo anh tuấn đích nam tử nói an bài của mình.

"Ta chỉ là làm ta phải làm, dù sao các người thủ lĩnh Tam huynh đệ thị sư huynh của ta. Sau này nếu như có cần ta sẽ tìm các người đích, ta đi trước tắt lại còn có rất nhiều sự tình muốn ta đi làm đâu." Nam tử thấp giọng hướng Mã Nguyên Nghĩa nói lời từ biệt.

"Hừ hừ, hảo hí muốn bắt đầu a." Không sai nam tử kia chính là Lữ Bố, Lữ Bố thông qua bản thân dưới trướng đích Hoàng cân lực sĩ liên lạc với liễu Lạc Dương đích Mã Nguyên Nghĩa, đem Đường Chu muốn phản bội tin tức thông tri cho liễu hán, bởi vì Lữ Bố hy vọng Hoàng Cân khởi nghĩa có thể kiên trì thời gian hơi lâu một chút, Lữ Bố biết Tam Quốc sau không quá bao nhiêu năm kia trảng người Hán đích ác mộng 'Ngũ Hồ Loạn Hoa' tội khôi họa thủ nhưng thật ra là đại hán này trong triều đích đông đảo thể gia hảo cường, cũng là bởi vì trong bọn họ hoa cả vùng đất nghênh đón vĩnh viễn không cách nào ma diệt đau đớn, đem lấy ngàn vạn nhớ hán gia tử đệ cuối cùng lại chỉ còn dư không tới trăm vạn! Nếu không phải là người Hán ra khỏi cá Đại Anh Hùng Nhiễm Mẫn, ban bố tên truyền thiên cô đích 'Sát Hồ Lệnh' thoại, Hoa Hạ huyết mạch cái danh từ này muốn biến mất ở lịch sử trường hà trung! Cho nên Lữ Bố muốn mượn Hoàng Cân đích tay tới đại cử rửa sạch những thể gia này hảo cường cửa, đây cũng là vì tương lai mình đích kế hoạch tiêu diệt một ít chương ngại đi. Ở Lữ Bố lực có thể cùng đích dưới tình huống Lữ Bố sẽ hết sức trợ giúp Hoàng Cân Quân, Lữ Bố cùng ảo tưởng nghĩ thông suốt quá bản thân đem cái này cỗ Họa Thủy có mục tiêu tính đích dẫn tới những thứ kia thể gia trên người, đương nhiên là có rất lớn độ khó là được.

Lữ Bố trở về đến phủ chuyện thứ nhất chính là chuẩn bị ngủ một giấc, những ngày qua Lữ Bố ở nhiều cái thể lực trung đi cương ty tuyển thực tại quá tiêu hao não lực. Về phần triều đình thượng đích sinh tử đánh nhau, đã không có quan hệ gì với tự mình liễu, Lữ Bố chỉ cần chờ đợi đến cuối cùng đi mấy cái thể lực trung thu lấy 'Trái cây' là tốt.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 17: Hoàng Cân khởi nghĩa, triều đình đấu tranh

Lời nói Trương Giác nhận được Mã Nguyên Nghĩa đích tay sách sau này cả kinh thất sắc, thậm hồ mình làm năm ở quan quân trúng mai phục một tay thị

đường nào đích sáng suốt. "Đại ca, thế nào? Lạc Dương bên kia xảy ra chuyện sao?" Trương thị Tam huynh đệ trung trừ Trương Giác trở ra chỉ có Trương Bảo còn có một chút mưu lược Trương Lương chỉ có thất phu chi dũng, Trương Bảo nhìn thấy đại ca của mình nhận được Mã Nguyên Nghĩa đích tay sách sau cả kinh thất sắc vội vàng muốn hỏi.

Trương Giác trầm tư một lúc sau quả quyết phát lệnh: "Nhị đệ, người mau phái đi Tín Sứ cấp các phe Cừ Soái, kế hoạch đã định muốn có chút sửa đổi. Đường Chu đã phản bội chúng ta, triều đình đã nhận được tin tức, chúng ta muốn lập tức khởi nghĩa. Thông báo bọn họ khởi nghĩa đích thời điểm muốn Hoàng Cân khóa ngách, sau này chúng ta chính là Hoàng Thiên đích con dân liễu, cái này ngu ngốc đích thương ngày đã chết, Hoàng Thiên phải làm tạo dựng lên. Thiên hạ này cũng phải đổi người chủ nhân liễu!"

"Tuân lệnh! Nhưng là tiểu đệ có cá nghi vấn, nếu Đường Chu tên khốn kiếp này phản bội chúng ta, theo lý thuyết Mã Nguyên Nghĩa bọn họ Lạc Dương cừ phải thứ nhất tao ương a làm sao sẽ còn có thời gian viết tay sách? Hơn nữa đại ca một mực không có nói bọn họ gặp phải Hán Triều đích trả thù, chẳng lẽ?" Trương Bảo rất là nghi ngờ.

"A a a, cái này còn phải cảm ơn tiểu sư đệ của chúng ta a. Nhớ năm đó cái đó tới tìm chúng ta nhờ giúp đỡ tiểu tử sao? Lần này làm phiền hán cấp sớm phát hiện Đường Chu phản bội chúng ta, đầu dựa vào Hà Tiến. Hán báo cho Mã Nguyên Nghĩa không nói, còn một mũi tên bắn giết phản đồ Đường Chu. Lạc Dương cừ bộ chính là hán một tay cứu được đích, quả nhiên hán vẫn có kỳ đến chúng ta tình sư huynh đệ a. Sau này chúng ta phải thật tốt báo đáp hán." Trương Giác không thắng hí hục.

Công Nguyên 184 năm tháng hai, bởi vì Trương Giác đồ đệ Đường Chu đích phản bội để cho Hán Triều cao nhất đương cục có đề phòng. Thật may là có Lữ Bố thăm giúp Lạc Dương Cừ Soái Mã Nguyên Nghĩa, giết Đường Chu. Nếu không Lạc Dương cừ bị ngập đầu tai ương. Trương Giác biết sự tình tiết lộ sau này Tinh Dạ thông báo sở chúc ba mươi sáu phương Cừ Soái, trong lúc nhất thời câu khởi, quân khởi nghĩa tất cả lấy Hoàng Cân dây dưa đầu, lúc người xưng là "Hoàng Cân Quân", Trương Giác tự xưng "Thiên Công Tướng Quân". Đệ Trương Bảo xưng "Địa Công Tướng Quân", Trương Lương xưng "Nhân Công Tướng Quân". Hoàng Cân các bộ tấn công quận huyện, đốt cháy quan phủ, Hán Đình quan địa phương rồi rít chạy thực mạng. Tuần nguyệt giữa, thiên hạ khắp nơi hưởng ứng, kinh sư Lạc Dương chấn động.

"Hoàng thượng! Đại sự không xong a! Kia Ký Châu đích Trương Giác khởi binh tạo phản! Thiên hạ Các Châu rồi rít hưởng ứng Trương Giác, đã có mấy chục Đại Hán quan viên thăm tao sát hại, còn có thật nhiều Châu Quận đã thất thủ cùng tặc liễu a bệ hạ!" Ngày hôm đó tảo triều một cái Tiểu Hoàng Môn kinh hoảng thất thổ báo lại.

"Cái gì! ! Kia Trương Giác tạo phản?" Hán Linh Đế cả kinh chén rượu trong tay cũng rơi xuống đất.

Hoàng Đế giật mình, nhưng là đứng bên cạnh đích Trương Nhượng một đám lại biểu hiện rất bình tĩnh. Dưới đáy Hà Tiến cười lạnh một tiếng, hướng về phía văn thần trung đích Trương Quân sử một cái ánh mắt. Trương Quân nhận được sau gạt đầu một cái đi ra hàng ban khái tấu.

"Bệ hạ! Thần có vốn muốn tấu. Kia Trương Giác mặc dù có thể lớn lên thành hôm nay ngút trời cự nghiệt tất cả đều là triều đình trên có gian nhân! Theo ta được biết kia Trương Giác một mực với Yêm Đãng đứng đầu Trương Nhượng liên lạc mật thiết, thậm chí còn lấy Trương Nhượng làm huynh đệ! Hơn nữa Trương Nhượng một đảng nhiều đề phụ huynh, con em, cưới tông, tân khách diễn theo Châu Quận, cô xác tài lợi, xâm lược trăm họ, trăm họ chỉ oán không chỗ nào nói cho, cổ mưu nghị bất chính, tự vì 'Đạo tặc' bệ hạ nếu như không chém người này, không chỉ có trăm họ lửa giận nan diệt, nói không chừng tương lai người này cùng Trương Giác ngoài dậm tiếp ứng hư ta Đại Hán giang sơn a. Cho nên thần cầu mời chém Trương Nhượng!"

Dưới đáy một đám đại thần cùng kêu lên hô: "Cầu bệ hạ chém Trương Nhượng thủ cấp!"

Linh Đế quay đầu nhìn về phía Trương Nhượng, Trương Nhượng không hoảng hốt không vội vàng quỳ xuống tấu nói: "Khải bẩm bệ hạ, nô tài không phục!"

"Nga? Đề cho phụ nhưng là có oan khuất? Mau mau nói tới trăm vì người làm chủ." Hán Linh Đế vẫn đối với Trương Nhượng tín nhiệm có thừa, hán không tin Trương Nhượng sẽ phản bội bản thân.

"Nô tài tuy nhận biết kia Trương Giác, nhưng là Trương Giác cấp nô tài đích tiền tài giấy tính tiền bệ hạ đều là biết. Nói nô tài cùng kia Trương Giác thông đồng mưu phản càng là buồn cười, người nào không biết nô tài đích quyền thế thị bệ hạ ban cho, làm sao sẽ bỏ vốn trực mật? Hơn nữa nói đến thăm mưu tạo phản lời của nô tài đến lúc đó biết một người." Trương Nhượng trong lòng cười thầm quả nhiên là cái này Trương Quân, hừ hừ, mặc dù không có lấy được cái đó Đường Chu nhưng là ta cũng phải người Hà Tiến ăn người cảm thua thiệt!

"Đề cho phụ mau mau nói tới,

Là người phương nào dám thăm mưu phản?" Linh Đế một hạ hứng thú. Điều này làm cho dưới đáy đích Hà Tiến thăm hô không tốt, lần này không có trọng yếu nhất nhận chứng muốn đầu đảo Trương Nhượng biến thành một chiêu hiểm kỳ, chỉ là không có nghĩ đến Linh Đế đối tượng đề cho lại như vậy tín nhiệm, Trương Nhượng xem ra muốn cán ngược một cái liễu! Hoàn hảo Lữ Bố lại day ta một chiêu.

"Hảo muốn bệ hạ biết nô tài đích trung thành, nô tài một mực giám thị các đại thần đích thăm cử động. Phát hiện trương quân trong tới thăm tạo Hoàng Bảo, ý đồ muốn phản hán tự lập, thần đã biết hán Hoàng Bảo chỗ, mời bệ hạ tri hán mưu phản tội lớn!" Trương đề cho đang nghe lấy Lữ Bố nói như vậy sau cố gắng tìm Trương Quân đích cái đuôi, nhưng là cơ bản cũng là một ít thượng không tới thai diện đích tiểu quá. Vì vậy ác độc Trương Nhượng trực tiếp tạo một món Hoàng Bảo phái cao thủ cất giấu đến Trương Quân trong nhà, bây giờ Trương Nhượng nữa cáo đến Linh Đế nơi này đề cho Trương Quân chết không có chỗ chôn.

Trương Quân đương nhiên lớn hô oan uổng, Trương Nhượng đề cho Linh Đế phái người đi Trương Quân đích trong nhà lục soát, quả nhiên ở Trương Quân đích giường bàn hạ lục ra được một món Hoàng Bảo. Lần này Linh Đế lập tức đề cho người ta đem Trương Quân đánh vào chết tù trong. Hà Tiến thấy bản thân cái này nhất phái bị thua thiệt nhiều, lập tức lấy ra Lữ Bố phái tự Mã Nguyên Nghĩa đích tướng vốn, tướng vốn thượng ghi lại Trương

Nhượng một đảng tự mình thu lấy Hoàng Cân đích chứng cứ. Một chiều này đánh Trương Nhượng ứng phó không kịp, nhưng là dù sao cũng là lão gian cự hoạt, lập tức đem Lữ Bố đề nghị chuẩn bị người chết thế: Phong Tư. Đẩy đi ra. Tràng này hướng sẽ vốn là thương nghị như thế nào đối phó Hoàng Cân đích, cuối cùng lại trở thành triều đình hai thế lực lớn lẫn nhau yết đề, hủy đi thai. Thật là một trận nháo kịch.

Cuối cùng không chỉ có là Hán Linh Đế nhìn không được, liên một đám đại thần cũng nhìn không được, các vị đại thần trung đi ra một người rút cuộc tấu mời xử lý như thế nào Hoàng Cân một chuyện, mọi người và Linh Đế định thần nhìn lại cũng là lúc nhậm Bắc Địa Thái Thú đích Hoàng Phủ Tung.

"Ái Khanh nhưng có diệu kế vì trăm phân ưu?" Linh Đế một mặt hi ký đích nhìn về phía Hoàng Phủ Tung.

"Trở về bệ hạ, phá địch chỉ sách tạm thời còn không có, nhưng là thần muốn tấu mời bệ hạ hai chuyện: Vừa mời bệ hạ xá miễn đảng người chi tội giải trừ đối làm người trừng phạt để tránh sanh biến. Hai mời bệ hạ ra trong hoàng cung kim tiền tới làm lần này đánh dẹp Hoàng Cân đích lương tiền quân lương." Hoàng Phủ Tung lớn tiếng mời tấu

Linh Đế cùng trương đề cho bọn họ thương lượng một chút, Trương Nhượng cũng không muốn Hoàng Cân thật lật đổ Hán Triều, lực chủ khuyên còn có chút không tha Linh Đế đáp ứng Hoàng Phủ Tung đích hai cái đề nghị.

Linh Đế ở đáp ứng Hoàng Phủ Tung đích hai cái thỉnh cầu sau, truy hỏi như thế nào phá tặc, các vị đại thần đề cử Hoàng Phủ Tung cùng Chu Tuấn, Lô Thực vì ba đường phá tặc chủ tướng. Đang lúc Hán Linh Đế chuẩn bị bổ nhiệm đích thời điểm, đột nhiên Hà Tiến cùng Trương Nhượng miệng đồng thanh tấu mời nói: "Bệ hạ thần đề cử Phấn Uy Tướng Quân Lữ Bố!" Cả kinh Linh Đế cùng các vị đại thần tròn mắt hốc mồm! Hai cái này oan gia thế nào như vậy ăn ý?

Mà đang trong phủ cùng mấy vị huynh đệ nói chuyện phiếm đích Lữ Bố đột nhiên liên đánh mấy cái nhảy mũi, Lữ Bố thầm nghĩ 'Lại là kia mỹ nữ ở nói thăm ta đây à? Chẳng lẽ là diễm nhi?' nếu là hẳn biết nhớ hẳn đích hai người một là râu ria xồm xoàm một là không hề từ không biết có cảm tưởng gì đâu ~

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Lữ Bố làm tướng, đánh dẹp Nam Dương

"Thuận Thiên thừa vận, Hoàng Đế chiếu viết: Phấn Uy Tướng Quân Lữ Bố tự Tịnh Châu phá tặc tới nay, chuyên cần luyện võ nghệ, muốn Bảo Quốc An Dân, trăm người vào trong lòng rất an ủi. Kim Hoàng Cân tặc khấu nổi lên bốn phía, nhiễu loạn thiên hạ trăm họ. Đặc mệnh Lữ Bố vì Nam Lộ phá tặc Đại tướng, dẫn mấy vạn Đại Hán Hồ Bì tấn công Nam Dương Hoàng Cân tặc khấu, vọng Ái Khanh phần dũng giết tặc công thành ngày trăm tất đại thưởng không lận! Khâm Thứ!" Tiểu Hoàng Môn tuyên chỉ xong vội vàng rời đi, nếu là cấp những người khác tuyên chỉ, không có được hảo xử phí Tiểu Hoàng Môn cũng sẽ không tốt như vậy nói chuyện, nhưng là coi như cấp Tiểu Hoàng Môn mười lá gan hẳn cũng không dám hướng Lữ Bố phái tiền. Cái này Lữ Bố nhưng là không được nhân vật a. Nghe ngày đó ở đại điện trực đích bằng hữu nói, cái này Lữ Bố nhưng là lấy được Hà Tiến cùng Trương Nhượng hai cái Đại Hán siêu cấp thế lực đầu lĩnh cùng nhau hướng Linh Đế đề cử làm Nam Dương đánh dẹp đại quân chủ tướng! Cái này còn cao đến đâu? Hà Tiến cùng Trương Nhượng từ trước đến giờ thị Thủy Hòa Bất Dung a, hơn nữa nghe nói hai người ở chuyện sau đều là mặt mỉm cười, cái này Lữ Bố rút cuộc dùng biện pháp gì lấy được hai người này đồng thời đích tin nhiệm đâu? Không có ai biết, chính là Hán Linh Đế cũng thật tò mò.

"Bá cấp, đi thu thập một chút, sau đó đi triệu tập chúng ta năm ngàn Tinh Kỵ. Văn Viễn Dục Đức, các người cùng ta đi mang theo Binh Phù đi chọn lựa mấy vạn tinh binh. Ngày mai chúng ta liền lên đường!" Lữ Bố thu hồi thánh chỉ chuẩn bị rời đi Lạc Dương. Lần này mình sở dĩ muốn đại trương kỳ cổ tới Lạc Dương trừ nỗi danh trở ra có hai cái mục đích: Một thành lập cùng Hà Tiến Trương Nhượng đích hữu quan hệ tốt, hai lấy được lần này Hoàng Cân khởi nghĩa trung xuất lĩnh một bộ Hán Quân tinh anh chinh phạt Hoàng Cân đích quyền lợi. Cái này mấy giờ đã toàn bộ hoàn thành, về phần cùng Vương Công Đại Thần cửa đích lui tới bản thân chuẩn bị ở sau này từ từ hoàn thành.

"Đại ca, chúng ta rút cuộc có thể rời đi cái địa phương quỷ quái này liễu. Ha ha, mấy ngày nay cũng làm ta Trương Phi nín chết liễu." Trương Phi vừa nghe có thể rời đi Lạc Dương, cao hứng không được. Hai ngày này đan thị nhìn đại ca ở các cái thế lực trung chu toàn sẽ để cho hắn cái này hăm hăm bị dọa sợ đến không nhẹ, đối với hắn mà nói Lạc Dương thực tại quá đáng sợ.

"Tứ đệ, chúng ta mấy năm sau này sẽ lấy một loại khác tư thế trở về. Đến lúc đó nơi này cái gì Hà Tiến, Trương Nhượng cũng sẽ trở thành tro bụi vậy." Lữ Bố nói ra lệnh còn lại ba người khiếp sợ hào ngôn tráng ngữ.

Trung Bình Nguyên Niên tháng hai, Hoàng Cân khởi nghĩa bùng nổ, tuần nguyệt giữa, cả nước hưởng ứng. Lúc Hoàng Cân Quân chủ lực hoạt động với Ký Châu, Nam Dương, Toánh Xuyên chờ ba cái chủ yếu địa khu. Tháng ba, Hán Đình phát thiên hạ tinh binh, mệnh bắc Trung Lang Tướng Lô Thực suất quân tấn công Ký Châu địa khu Trương Giác sở bộ Hoàng Cân Quân, Tả Trung Lang Tướng Hoàng Phủ Tung, Hữu Trung Lang Tướng Chu Tuấn. Kỵ Đô Ủy Tào Tháo suất binh tấn công Toánh Xuyên Ba Tả sở bộ cùng Hoàng Cân Quân. Lệnh Phấn Uy Tướng Quân Lữ Bố tấn công Nam Dương.

Lô Thực cùng Trương Giác ở Ký Châu đại chiến đêm trăng hồ có thắng bại, Lô Thực thắng ở binh sĩ tinh nhuệ, chiến pháp xuất kỳ, đặc biệt còn có hai viên Đại tướng tương trợ. Một tên họ Lưu tên bị chữ Huyền Đức sử Song Cổ Kiếm, một tên họ quan tên vũ chữ Văn Trường thị một thanh Thanh Long Yển Nguyệt Dao. Trước một cái mưu kế xuất chúng, sau một cái có Vạn Phu Bất Đương Chi Dũng. Mà Trương Giác mặc dù có thể cùng Lô Thực chống đỡ được chủ yếu bởi vì hai giờ. Một nhiều lính. Trương Giác ở Ký Châu kinh doanh thời gian dài nhất, Ký Châu đích thế gia đối trăm họ đích khi dễ cũng liên hồi Trương Giác thế lực bành trướng đích tốc độ. Cho nên Trương Giác ở Ký Châu có hơn bốn mươi vạn Hoàng Cân giáo đồ, mặc dù trang bị không nhiều nhưng là một ít loại địa dũng sử đầu hay là có thật nhiều. Điểm thứ hai chính là Trương Giác đích Yêu Thuật. Trương Giác sư từ Nam Hoa Lão Tiên. Cùng Lữ Bố bất đồng thị hần chủ công Thái Bình Yêu Thuật, mà Lữ Bố là chủ học võ nghệ. Trương Giác đối Thái Bình Yêu Thuật trung đích Thiên Quyền hiểu không thấp hơn Nam Hoa Lão Tiên, trong đó rất nhiều Yêu Thuật Trương Giác đều có thể thi triển ra, mỗi khi Hoàng Cân Quân thuộc về yếu thế Trương Giác chỉ biết thi triển các loại Yêu Thuật tới đã kích Hân Quân. Dựa vào hai điểm này Trương Giác cùng Hân Quân chủ lực Lô Thực bộ liều mạng cá kỳ cô tương đối.

Mà Toánh Xuyên trên chiến trường Hoàng Phủ Tung cùng Chu Tuấn lại gặp phải phiền toái, Toánh Xuyên đích Hoàng Cân thống lĩnh Ba Tài thị Hoàng Cân Quân một người trong ít có đích trí mưu chỉ sĩ. Hoàng Phủ cao cùng Chu Tuấn là ở Ba Tài đại chiến mấy lần sau, hao binh tổn tướng không nói, còn bị tui vây ở Trường Xã trong thành. Sau đó ở Tào Tháo đích theo đề nghị ở một đêm đi đánh lên Ba Tài đại doanh,

Vốn là muốn lấy Hòa Công chi. Không nghĩ tới Ba Tài ở Lữ Bố đích nhắc nhở hạ đã sớm bố trí mật mờ nhiều thám báo, ở Hoàng Phủ Tung một đám Hân Quân mới vừa vừa ra thành liền bị Ba Tài quân phát hiện. Hoàng Phủ Tung đánh lên sao ngược lại bị mai phục, đại quân tổn thất gần nửa, bắt đặc dĩ chi có quy sức ở Trường Xã trong thành không dám ra tới.

Lại nói Lữ Bố chỗ ở Nam Dương chiến trường, Lữ Bố lại một đường thế như chẻ tre, lên trên mặt nhìn qua hình như là mấy đại trong chiến trường nhất có chiến tích một cái. Thật ra thì đây là Lữ Bố cùng Nam Dương tổng Cừ Soái Thần Sử Trương Mạn Thành diễn đích vừa ra hí, Lữ Bố trừ bắt đầu đại chiến mấy lần sau cũng chỉ ở dọc theo đường đi chém giết một ít bất cóc đích Hoàng Cân thứ bại hoại, căn bản không có công giết Hoàng Cân chủ lực liễu, đây là bởi vì Lữ Bố cùng Trương Mạn Thành quyết định liễu một cái Bá Vương điều ước. Loại này Bá Vương điều ước thị Lữ Bố dùng hần Vũ Dũng đánh đi ra ngoài. Trương Mạn Thành bắt đầu còn tương đối ngồng cuồng, cho là mình có Bình hơn mười vạn mà Lữ Bố chỉ có kỵ quân bất mãn một vạn kỵ, Bộ Quân bất quá ba vạn người, coi như Lữ Bố lúc Thiên Công Tướng Quân Sư Đệ nhưng có phải thế không đối thủ mình. Nhưng là Lữ Bố ở mấy lần đại chiến trung sẽ dùng áp đảo tính đích thực lực đánh phục hần. Ở nơi này mấy lần đại chiến trung Lữ Bố mang theo huynh đệ của hần như vào chỗ không người. Mỗi lần cũng một cái đường thẳng giết hướng Trương Mạn Thành, bắt lại dễ, nữa bắt nữa dễ. Hơn nữa Nam Dương đích Hoàng Cân Quân ở Lữ Bố thống lĩnh hạ đích Thiết Kỵ xung phong hạ giống như vài rách binh thường 'Một xuyên liền lạn'. Thông qua mấy lần đích hao binh tổn tướng sau Trương Mạn Thành lúc này mới chịu phục.

Sau đó hai người gặp mặt một lần ký xuống 'Điều ước bất bình đẳng': Đầu tiên Hoàng Cân Quân không thể ở Nam Dương phát triển, bởi vì bảo vệ Nam Dương thị Hoàng Đế hoạch định cấp Lữ Bố đích nhiệm vụ. Ở cái tiền đề này hạ Lữ Bố không phản đối Hoàng Cân phát triển thực lực. Thậm chí chỉ ra một con đường, từ Nam Dương đến Tương Dương, rồi đến Giang Lăng cuối cùng đến Kinh Châu nam bộ hoặc qua sông đi Giang Đông phát triển. Dĩ nhiên ở đi Kinh Châu đích trên đường đầu tiên không cho phép giết binh dân bách tính. Hoàng Cân không thể công chiếm thành trì, chỉ có thể công chiếm bên ngoài thành thế gia hào cường đích trạch viện. Ở công lấy một ít thế gia hào cường đích trạch viện sau tiền tài chỉ có thể lấy được bảy thành lại không thể giết phụ nữ và trẻ con, còn lại ba thành nhất định phải cấp Lữ Bố. Hơn nữa chỉ cần thấy được Lữ Bố cờ xí muốn đi. Chỉ cần bị Lữ Bố phát hiện không tuân theo liễu quy định. Kia Lữ Bố chỉ biết đại khai sát giới.

Mà Hoàng Cân lấy được tiền tài có thể cùng Lữ Bố đổi lấy một ít thiếu hụt điểm tư nguyên, tỷ như mầm móng, vũ khí. Ngược lại Lữ Bố có thể quang minh chánh đại ở các Châu Quận trung lấy chiến đấu kịch liệt vũ khí không trọn vẹn tới bắt lấy Vũ Khố trung đích vũ khí. Cái hiệp nghị này theo Trương Mạn Thành trừ bị một ít ước thúc trở ra căn bản là trăm lợi không một hại, chẳng qua là đổi cả địa phương phát triển mà thôi. Đặc biệt là có thể hướng Lữ Bố quân mua vũ khí điều này Trương Mạn Thành phi thường đồng ý. Mà Lữ Bố ở cái hiệp nghị này trung lấy được cái gì chứ?

Đầu tiên là lợi. Lữ Bố có thể mượn Hoàng Cân tay đại cừu thu hẹp Nam Dương đích thế gia đích lương tiền, mặc dù một ít Đại Thế Gia núp ở trong thành nhưng là chính là những thứ này trung Tiểu Thế Gia mới là lần áp binh thường trăm họ đích nguyên hung, hôm nay bọn họ bị Hoàng Cân huyết tẩy cùng là bởi vì quả báo ứng dĩ.

Tiếp theo thị tên. Đừng xem Lữ Bố giống như không có chặt xuống bao nhiêu Hoàng Cân tặc thủ, nhưng là mỗi lần những thứ kia thế gia hào cường bị tập kích sau chỉ cần có người truyền tin cầu cứu Lữ Bố chỉ biết tới trước cứu viện, đuổi đi Hoàng Cân Quân. Cái này Lữ Bố lấy được danh tiếng tự nhiên không ít, mà khi địa Châu Quận đích quan viên khi lấy được những thứ này trung Tiểu Thế Gia bẩm báo sau tự nhiên đem Lữ Bố đích công tích báo lên Lạc Dương, báo lên đích nội dung chính là Lữ Bố đánh bại Nam Dương Hoàng Cân, Hoàng Cân tàn bộ chạy trốn Kinh Châu. Lữ Bố đích đánh bại Nam Dương Hoàng Cân đích công tích so sánh bây giờ Lô Thực cùng Hoàng Phủ Tung bọn họ thật sự là quá chói mắt.

Danh lợi đều có, nhưng là Lữ Bố còn bỏ vào một cái chỗ tốt. Chính là hần mượn Hoàng Cân tay tương Nam Dương một dây đích gần nửa thế gia cũng nghiêm trọng đã kích một lần, hơn nữa còn đem Trương Mạn Thành đích Nam Dương Hoàng Cân dẫn tới liễu Kinh Châu. Kinh Châu đích hào cường thế gia nổi danh hùng mạnh a, để cho bọn họ công kích lẫn nhau đi dĩ.

"Đại ca, lần này Nam Dương chuyển đi thật sự là bất quá ản a. Liền đánh mấy lần tiểu trượng, còn đánh biệt tay biệt chân. Đại ca tại sao phải đối những Hoàng Cân đó Tặc Tử như vậy tha thứ? Chẳng lẽ liền thị bởi vì bọn họ thủ lĩnh thị đại ca sư huynh của người?" Trương Phi cái này hiểu chiến phân tử lại đang hướng Lữ Bố oán trách.

"Đừng vậy đại ca, coi như người thật tương trợ Hoàng Cân một đảng, nhưng là chúng ta ở Nam Dương có thể như vậy. Nếu là Hoàng Đế điều chúng ta đi Toánh Xuyên đâu? Thậm chí là Ký Châu đâu? Dù sao Nam Dương Hoàng Cân đã bị đại ca 'Đánh bại' liễu, điều chúng ta đi khác chiến trường bất quá là vấn đề thời gian. Đặc biệt là trước đó vài ngày Nam Dương Quận Thủ Tàn Hiệt đối đại ca luôn là tìm hần phải tiền lương Bình giáp rất bất mãn, thượng biểu tấu mời triều đình sớm ngày điều đi đại ca đâu." Cao Thuận cũng đứng Lữ Bố đưa ra nghi vấn.

"Ai nói Nam Dương đích Hoàng Cân toàn bộ bị đánh bại liễu? Hôm qua ta cùng với kia Trương Mạn Thành thương nghị một cái, quyết định để cho hần cách đi Nam Dương lúc sẽ giúp ta một chuyện." Lữ Bố ngực thành công trực đích chấp tay nói."Ta đã để cho hần ở tới nay đánh lên Nam Dương, giết

chết Tàn Hiệt! Cứ như vậy Uyển Thành cùng với Nam Dương cũng vì lâm vào trong khủng hoảng, mà ta chỉ biết tẩu lên Hoàng Đế tạm thời đại lý Nam Dương. Hừ hừ, vốn là Tàn Hiệt cái này Toan Nho không chọc đến ta ta cũng không chuẩn bị động hấn, nhưng là hôm nay xem ra hấn thị muốn tìm chết, kia liền chó có trách ta liêu."

Cao Thuận cùng Trương Liêu Trương Phi nhìn nhau, Cao Thuận tiến lên hỏi: "Đại ca, ngươi muốn lấy Nam Dương vì ngươi sau này đại nghiệp căn cơ sao?" Lữ Bố từ đề hạ thường thường muốn mấy vị huynh đệ đàm luận thiên hạ đại sự, đối Hán Vương Triều đích suy bại cùng muốn đến đích loạn thế cũng đối với bọn họ nói qua. Mà bản thân muốn thành tựu một phen sự nghiệp chí hướng mấy vị huynh đệ cũng đều biết, cho nên Cao Thuận mới có hỏi lên như vậy.

"Ta cũng không phải là không có nghĩ tới ở Nam Dương cái này giàu có đất thành lập chúng ta hùng đồ đại nghiệp. Nhưng là Nam Dương thị cái đó Tứ Thế Tam Công đích Viên gia đích đại bản doanh, giống như Viên gia đại gia tộc như thế đích ân giáu thực lực có thể không phải chúng ta bây giờ có thể chống lại. Ta đây cả Hán gia con em căn bản không có hy vọng ở chỗ này đặt chân, ta chẳng qua là muốn ở chỗ này trước lớn mạnh thực lực của chúng ta. Văn Viễn, còn nhớ ta gần đây để cho ngươi tại triều đình cấp đại quân của chúng ta trung chọn lựa tinh binh sao?"

"ừ , đại ca phân phó tiểu đệ dĩ nhiên khắc trong tâm khảm. Liêu đã đang hướng đình cho chúng ta đích ba vạn năm ngàn đại quân trung cẩn thận chọn một nhóm dũng mãnh chi sĩ, trong đó kỵ binh chừng ba ngàn người, Bộ Quân tám ngàn người tả hữu." Trương Liêu tiến lên báo ra mình thành quả.

"Xem ra Lạc Dương đích cận vệ kỵ quân đích tố chất rất cao a, Văn Viễn ngươi từ Hoàng Cân cho ta 'Chiến lợi phẩm' trung lấy ra một nửa tới, cần phải tương những người này toàn bộ thu mua lại, để cho bọn họ nguyện ý gia nhập chúng ta Tư Quân trung. Đến lúc đó ta liền hướng Hà Tiến trưng đề cho bọn họ đòi muốn những người này, nhiệm vụ của ngươi chính là để cho bọn họ đối với ta Lữ Bố Lữ Phụng Tiên thần phục! Bá cấp, đội lạt nữa ngươi và Văn Viễn đi nhìn một chút những thứ này tinh binh, ngươi Hãm Trận Doanh cũng phải khuếch trương biên. Tám trăm thực tại quá ít, sau này một ít đại chiến động triệu mấy vạn mấy chục vạn người Hãm Trận Doanh có thể là của ta công kích nhơn Binh đâu."

"Nặc!" Cao Thuận cùng Trương Liêu cùng kêu lên lên tiếng.

"Ai, đại ca còn có ta đâu. Nhị ca cùng Tam ca đều có nhiệm vụ, vậy ta đâu?" Trương Phi không cam lòng tịch mịch nhảy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 19: Tàn Hiệt tổn mệnh, kiến Thiết Phù Đồ.

Đêm, tháng ba đích đêm vẫn là hết sức giá rét đích. Nam Dương Trị Sở Uyển Thành đích cửa nam cương tiểu chỗ, mấy cái bị an bài tới trực đêm đích sĩ tốt đang tụ chung một chỗ nướng đồng lửa sưởi ấm."Trương ban đầu, cũng canh ba ngày, nên Triệu hai bọn họ để đổi cương liễu đi, thế nào mấy người bọn hấn còn chưa tới?" Một cái sĩ tốt mặc đơn bạc quân y đậm chân oán giận nói.

Bên cạnh một cái râu ria xồm xoàm lính già uống một hớp tự mang đích rượu sau rất bình thường nói: "Triệu hai lão tiểu tử kia khẳng định còn nằm ở hấn bà nương trên bụng của đâu, nhin một chút đi, ai bảo hấn thị Thái Thú đại nhân muội phu đâu."

"Thiết, muội muội nàng cũng bắt quá thị một cái tiểu thiếp mà thôi, nghe nói là mộng lớn bị Thái Thú nhìn trúng, cưới trở về cho mình sinh nhi tử đi. Hắc hắc." Lính già bên cạnh một người lính bỉ mặt 'Rạo rục ' nói.

Lính già mới vừa muốn nói chuyện, đột nhiên mặt liền biến sắc hết lớn: "Có địch tình! Đi kéo, ách!"

Cũng là lính già bị một mũi tên xuyên qua yết hầu!

"Giết a! !" Cửa nam đột nhiên lao ra đám chỉ vô tận đích Hoàng Cân loạn quân, trước hai tương chính là Trương Mạn Thành dưới trướng Đại tướng, hà nghị Hà Mạn hai huynh đệ. Uyển Thành đích gần vạn thủ quân căn bản không có ngờ tới đã 'Chạy trốn' đến Kinh Châu đích Hoàng Cân Quân sẽ giết cả Hồi Mã Thương, không giết trở tay không kịp. Ở hơi làm chống cự sau liền bị Hoàng Cân đích chiến thuật biến người bao phủ.

"Tàn đại nhân! Tàn đại nhân! Uyển Thành thất thủ, mau mau theo mặt tướng chạy thoát thân đi đi!" Thái Thú trong phủ một thành viên tuổi trẻ tiểu tướng vọt vào.

"Phe ừng hộ, ta đã biết. Ngươi đi trước đi, thân ta vì Uyển Thành Thái Thú sao có thể vào lúc này lâm trận bỏ chạy? Uyển Thành vui lấp trong tặc tay, quả thật ta chỉ quá cũng. Nếu không phải là ta đem Lữ Tướng Quân đích mấy vạn đại quân đuổi đi hôm nay thì như thế nào sẽ như vậy?" Tàn Hiệt đối với mình mấy ngày trước đây tẩu lên chương đuổi đi Lữ Bố đích hành vi hối hận không kịp.

"Đại nhân đến bây giờ còn cho là kia Phấn Uy Tướng Quân Lữ Bố thì thật tâm tới Nam Dương phá tặc sao?" Thanh niên tướng lĩnh đối Tàn Hiệt đến bây

giờ còn trong ngực đọc Lữ Bố rất là bất mãn.

"Lý Nghiêm Lý Chính Phuong! Ngươi biết ngươi bây giờ đang nói cái gì sao? Phấn Uy Tướng Quân Lữ Bố nhưng là triều đình bổ nhiệm đích Nam Dương đòi tặc Tổng Thống Lĩnh! Ngươi bây giờ lại dám không tiếc lời! Ngươi, ngươi. . . Ai, đi nhanh đi nhìn ở phụ thân ngươi cùng ta thị chí giao bạn tốt đích phân thượng ta không trị tội ngươi."

"Đại nhân! Kia Lữ Bố kể từ tới Nam Dương lớn nhỏ mấy chục chiến, nhưng là hắn có bao nhiêu chém đầu? Bất quá mấy ngàn mà thôi, Hoàng Cân chẳng lẽ mỗi lần đại chiến liền tổn thất hơn trăm người? Còn có, gần đây Hoàng Cân đích sức chiến đấu càng ngày càng lớn mạnh, mới vừa ta nhìn thấy loạn quân trung có Hoàng Cân Tặc Quân vẫn còn có Đại Hán đích đại hoàng nô! Những thứ này Quân Giới là thế nào đến nơi này chút Hoàng Cân tặc đích trong tay? Đại nhân ngươi chẳng lẽ đều không có nghĩ tới không? Còn có. . ." Lý Nghiêm hiển nhiên đã sớm đối Lữ Bố sớm có hoài nghi.

"Đủ rồi! Lý Nghiêm ta bây giờ lấy Nam Dương Quận Thủ, Uyển Thành Thái Thủ đích danh nghĩa nói cho ngươi biết! Ngươi bây giờ bị bỏ đi Đại Hán quân tịch liễu, mau rút ra khỏi thành chạy thoát thân đi đi!" Tần Hiệt đưa lưng về phía Lý Nghiêm lớn tiếng mắng.

"Đại nhân!" Lý Nghiêm thái độ đối với Tần Hiệt không cách nào tiếp nhận! Kể từ phụ thân của Lý Nghiêm chết trận với một lần cùng Sơn Tặc đích chiến đấu sau, Tần Hiệt liền thay thế phụ thân của Lý Nghiêm chiêu mộ khôi phục lúc ấy tuổi gần năm tuổi Lý Nghiêm. Ở Lý Nghiêm đích trong lòng Tần Hiệt liền thị cha của mình, mà hôm nay Tần Hiệt đối Lữ Bố đích tín nhiệm hiển nhiên vượt qua đối với mình tín nhiệm! "Được! Nếu đại nhân để cho ta rút, ta không thể làm gì khác hơn là tuân làm. Hy vọng đại nhân bảo trọng." Lý Nghiêm chặt cắn hàm răng nhin được nước mắt sai bước rời đi. Đáng tiếc Lý Nghiêm không có nhìn thấy sau lưng Tần Hiệt hai vai đích run rẩy. 'Nghiêm nhi, bất kể Lữ Bố thị gian thị trung. Bây giờ Lữ Bố đều không phải là ta ngươi có thể đối kháng, ta Tần thị nhất tộc đời bị nước ân cái này Uyển Thành chính là ta Tần thị đích chức trách chỗ. Ta chắc là sẽ không rời đi, nhưng là Nghiêm nhi ngươi bắt đầu, ngươi thị ta Tần Hiệt đích hy vọng. Lữ Bố đích Trung Gian liền do Nghiêm nhi ngươi tới chứng kiến đi.'

"Bây đầu! Vì Bản Đại Nhân đổi quan phục! Ta muốn đích thân ra trận giết địch!"

Ban đêm, Hoàng Cân tàn đảng đánh lên Uyển Thành, trên đồi nhà hào môn tập trung đích trung bộ địa khu cướp bóc liễu một phen sau cả đêm thoát đi Uyển Thành, Uyển Thành Thái Thủ Tần Hiệt suất quân liều chết chống cự không đề, bị loạn quân giết chết. Tin tức truyền tới Lạc Dương Linh Đế giận dữ, trách lệnh Phấn Uy Tướng Quân Lữ Bố tiếp tục trấn áp địa phương còn sót lại Hoàng Cân.

Uyển Thành, Lữ Bố mang theo Nghĩa Đệ Trương Phi đang đuổi hướng Uyển Thành thiên hạ nổi tiếng Quân Giới chế tạo sở.

Lúc này thân phận của Lữ Bố là mới vừa lấy được Lạc Dương bổ nhiệm đích Uyển Thành đại lý Thái Thủ, đây là dựa vào Hà Tiến cùng Trương Nhượng cái này hai thế lực lớn cố gắng lấy được. Mặc dù là đại lý, nhưng là làm một chuyện thân phận này đã đủ rồi. Tỷ như lấy Thái Thủ lệnh sử dụng Quân Giới chế tạo chế tạo binh khí quân giáp.

"Dục Đức, ngươi biết ngươi nhị ca đích Hãm Trận Doanh tại sao đối chiến bình thường Bộ Quân công không khỏi khác sao?" Lữ Bố vừa lên đường vừa hỏi Trương Phi.

"Hải, cái này người nào không biết? Nhị ca đích cái này Hãm Trận Doanh không chỉ có các nghiêm chỉnh huấn luyện, trọng yếu nhất là một cá người khoáng Tĩnh Thiết chiến giáp, bách luyện Chiến Dao, đao thông thường kiếm cơ bản đều mặc không ra bọn họ chiến giáp, địch nhân chiến là chắn có lúc đều không phải là bọn họ bách luyện Chiến Dao một đao chi địch. Điều này có thể không công không khỏi khác sao, nếu là ta đây Trương Phi cũng có bộ đội như vậy khẳng định không thế so với nhị ca kém!" Trương Phi mặt không phục.

"Ha ha ha, Dục Đức nói không sai, ngươi nhị ca đích Hãm Trận Doanh chủ yếu nhất chính là dựa vào chiến sĩ chiến đấu tố chất kinh người hảo cùng chiến giáp bảo đao không chỗ nào xứng đôi hai điểm này. Thật ra thì ta vẫn cho rằng ngươi nhị ca đích Hãm Trận Doanh cùng bình thường Bộ Quân so với chính là một là Trọng Giáp bộ binh, một là Kinh Giáp bộ binh. Ta chỉ muốn nếu như ở kỵ binh thượng cũng chia ra nặng nhẹ tới có thể hay không tạo ra được kỵ binh trung đích Hãm Trận Doanh đâu?" Lữ Bố đối Trương Phi từng bước một tuần tuần thiện dụ đạo. Mà Trương Phi đích ánh mắt cũng càng ngày càng nóng bỏng.

"Đại ca! Cái này Trọng Kỵ Binh liền đóng cá ta tới thống lĩnh đi! Ta nhất định để cho nó uy danh không rơi với nhị ca đích Hãm Trận Doanh dưới!" Trương Phi kiên định hướng Lữ Bố thỉnh cầu.

"A a, Dục Đức đừng có gấp, ta đem ngươi gọi tới ngay cả có ý đó. Cái này kỵ binh cùng bộ binh nhiều thay đổi đích trận pháp phối hợp bất đồng, chủ yếu chính là muốn dựa vào một cổ tử trùng kính! Mà Trọng Kỵ Binh thời là kỵ binh trung đích xông trận vua! Cho nên ta chỉ muốn để cho ngươi đích dũng mãnh tới suất lĩnh bọn họ xung phong, dù sao ở chúng huynh đệ trung ngươi võ nghệ chi hơi tổn với ta, cho nên cái này Trọng Kỵ Binh liền giao cho ngươi." Lữ Bố trang trọng đích tương một khối Binh Phù giao cho Trương Phi.

"Phi nhất định không cô phụ đại ca tín nhiệm!" Trương Phi sờ Binh Phù vui vẻ ra mặt.

"A a, phía dưới theo ta đi nhìn ta một chút vì ngươi đích cái này Trọng Kỵ Binh bộ đội đặc biệt thiết kế trang bị đi. Giá!" Lữ Bố cười Dạ Chiếu Ngọc Sư Từ một người cười ngửa trước đích xông về Quân Giới chế tạo sở chỗ ở Đông Môn vị trí.

"Đại ca chờ ta một chút! Giá!" Trương Phi không cam lòng yếu thế đích sách động Ô Chuy Mã đuổi hướng Lữ Bố.

Hai người đi tới Quân Giới chế tạo sở, Quân Giới chế tạo sở trung chánh nhiệt hòa triều thiên công tác. Từng tiếng đánh cực sắt đích tiếng vang bên tai không dứt. "Nơi này người nào quản sự?" Lữ Bố cao giọng hỏi.

Công tượng ở thời đó xã hội trung thân phận kỳ kém vô cùng, hai cái cao quan bộ dáng nhân mã thượng đi ra khỏi một vị khắp người phủ đầy bắp thịt trắng hân.

"Bẩm báo tướng quân, nơi này Uyển Thành Quân Giới chế tạo sở trung hai trăm tám mươi tên thợ rèn trung ta thị đầu. Không biết tướng quân có gì chỉ giáo." Tráng hán cung kính cảm lễ đạo.

"Nhìn, đây là Uyển Thành Thái Thủ lệnh. Ta có quyền chỉ điểm người chế tạo ta cần binh khí đi, nơi này là ta cần vật, cho người sáu tháng, người nhất định phải chế tạo ra không dưới ba ngàn bộ này trang bị. Đặc biệt là sau cùng vật này, người phải cho ta làm ra một vạn tới!" Lữ Bố nghiêm túc phát lệnh.

Tráng hán cẩn thận tra xét Thái Thủ lệnh sau, lại đem Lữ Bố vẽ bản vẽ nhìn một thiên. Làm nhìn mấy lần sau có chút hơi khó đích hỏi: "Vị tướng quân này, người vẽ bộ này trang bị trước mấy món ta xem giống như là người thiết giáp cùng mã đích Hung Giáp, nhưng là cái này mấy món trang bị quá mức sang trọng, nó chỉ phí thực tại quá lớn a, mỗi một bộ nhân hòa mã đích trang bị cũng đủ bình thường kỵ binh trang bị mấy chục liêu. Còn có sau cùng cái này giống như một cái trắng khuyết đích cục sắt không biết tướng quân có tác dụng gì?"

Lữ Bố lạnh lùng cười một tiếng: "Vị sư phó này, bây giờ ta nên Uyển Thành thân phận của Thái Thủ ở hướng người phát ra mệnh lệnh, người chớ xía vào muốn bao nhiêu thiết, dù là người đem Uyển Thành tất cả thiết toàn bộ đánh xong. Vật của ta muốn người đều phải theo như kỳ làm ra tới! Còn có, ta khuyên người không cần có quá nhiều lòng hiếu kỳ, ngoan ngoãn cho ta đi làm chuyện ít cho ta hỏi lung tung này kia, nếu không người cũng không có cơ hội hỏi hận! Biết không?" Lữ Bố nói xong lời cuối cùng nặng nề quát lên. Bên cạnh Trương Phi phối hợp mở to hồ nhãn, một bộ muốn ăn thịt người đích đáng về.

"Dạ dạ dạ, nhỏ đáng chết, nhỏ hồ đồ. Đại nhân yêu cầu chúng ta sẽ ưu tiên thỏa mãn, mời đại nhân yên tâm." Tráng hán thấy cảm đầu cái đó tướng quân mặt mang sát khí vội vàng quỳ xuống nhượng bộ, bản thân cũng dừng quân khác, nếu là chọc giận trước mắt hai người này, chỉ sợ ngựa mình thượng thì có huyết quang tai ương a, hai người này khí thế quá đáng sợ.

Đi ở trên đường trở về, Trương Phi có chút ngạc nhiên đích hỏi Lữ Bố: "Đại ca mới vừa kia công tượng nói là thật sao? Một bộ chuẩn bị để được với mấy chục bình thường kỵ binh đích chuẩn bị? Còn có cuối cùng món đó là lạ đồ chơi rốt cuộc có ích lợi gì chỗ a? Ta đây suy nghĩ thật lâu cũng không có nghĩ ra được đồ chơi này đích chỗ dùng, còn mời đại ca chỉ giáo."

"Đương nhiên là thật, ta thiết kế bộ này trang bị tên gọi Thiết Phù Đồ, không chỉ có kỵ sĩ có tinh xảo toàn thân bản giáp, ngựa cũng có đặc biệt thiết kế chiến giáp, kỵ sĩ đích trang bị thị một cây chiều dài không thua với người Trọng Bát Xà Mâu đích thuẫn thiết trường mâu, cùng một thanh búa ngắn cùng một mặt Đại Thuần. Bọn họ phương thức chiến đấu chính là xung phong, tuyệt đối không thể dừng lại. Liên quan tới sau cùng cái vật kia. Ừ, Dực Đức, người tính tính nhìn nếu là một cái kỵ binh mặc ta thiết kế bộ này toàn thân giáp, cộng thêm ngựa trên người thiết giáp ngựa muốn chịu đựng có chừng bao nhiêu cân?"

"Ừ, có chừng cả hơn bốn trăm cân đi. Ai nha, không tốt! Đại ca ngựa này thất nếu như chịu đựng nặng như vậy đích sức nặng rất dễ dàng rách vỏ đích a. Cái này có thể như thế nào cho phải?" Trương Phi không tính là không rõ ràng lắm, tính toán dọa cho giật mình. Cái này một thân trang bị cộng thêm kỵ sĩ tổng cộng có bốn năm trăm cân! Ngựa chở nặng như vậy đích vật sử dụng tuổi thọ sẽ thật to giảm bớt, một khi ngựa rách vỏ mã thì không thể nữa đường dài bốn ba, cũng liền ý nghĩa con ngựa này phế. Mà muốn xây dựng giống như Hãm Trận Doanh cái loại đó gắn lại bị đích tinh binh, liền nhất định phải dùng số lớn trang bị tới vũ trang kỵ binh. Cái này để cho Trương Phi lâm vào có thể từ kết trung.

"A a a, Dực Đức không cần ưu sầu, ta cái này là lạ vật, chính là đặc biệt để giải quyết liên quan tới ngựa rách vỏ đích vấn đề. Ta cái này trang bị gọi là móng sắt ngựa, danh như ý nghĩa chính là muốn đính ở vỏ ngựa thượng đích cục sắt, mã đích đề từ có hai tầng tạo thành, cùng địa tiếp xúc tầng một thị tầng một ước chừng hai tác dày cứng rắn, phía trên tầng một thị mềm. Vỏ ngựa cùng mặt đất tiếp xúc, bị mặt đất ma sát, giọt nước đích ngâm, sẽ rất nhanh tróc ra, mà nếu như bị vô cùng nặng lực lượng chèn ép cái tốc độ này sẽ tăng thêm. Đính móng sắt ngựa chủ yếu là vì trì hoãn vỏ ngựa đích mài mòn. Móng sắt ngựa đích sử dụng không chỉ có bảo vệ vỏ ngựa, còn sử dụng vỏ ngựa càng vững chắc địa bắt tù mặt đất, đối ngòi cười cùng lái xe cũng rất có lợi. Chúng ta ngựa chỉ cần có vật này liền nữa cũng sẽ không xảy ra hiện rách vỏ liễu, hơn nữa ngựa đích sử dụng tuổi thọ còn gia tăng thật lớn, thật sự là nhất cử có nhiều vật." Lữ Bố thấy Trương Phi nóng nảy vạn phần, cũng sẽ không bán quan từ. Thật ra thì Lữ Bố đã sớm muốn thay đổi lương ngựa đích trang bị, ở Hán Triều ngựa đã có mã đăng, chẳng qua là bây giờ mã đăng vẫn chỉ là đan bên đích, tương lai Lữ Bố dĩ nhiên sẽ đem nó đổi thành hai bên. Mà móng sắt ngựa thị Roma văn minh phát minh, Hán Triều dĩ nhiên sẽ không có. Cho nên Lữ Bố chuẩn bị trong quân đội đại lượng trang bị cái này ở phía sau đòi mỗi con ngựa đích tất bị đích thần kỳ vật kiện.

"Ha ha ha ha, có cái này ta đây đích Trọng Kỵ Binh thì có hy vọng liễu a. Đúng rồi đại ca người cho chúng ta đích cái này Trọng Kỵ Binh khởi một cái vang dội đích danh xưng bá." Trương Phi nhớ tới bản thân nhị ca Hãm Trận Doanh danh tự này, đột phát kỳ tưởng muốn cho đại ca hán Lữ Bố cũng cho mình đích cái này Trọng Kỵ Binh bộ đội khởi cá tên.

"A a a, liền gọi bọn hán Thiết Phù Đồ đi."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 20: Ai chết vào tay ai

Lời nói Nam Dương Hoàng Cân đang cùng Lữ Bố giao dịch mấy lần sau, tháng sáu, Nam Dương Hoàng Cân đại quân công hướng Kinh Châu, vọng đồ đánh rớt xuống Kinh Châu tới hô ứng ở Ký Châu khổ chiến đích Thiên Công Tướng Quân Trương Giác. Ở Nam Dương Hoàng Cân công vào Kinh Châu sau Trương Mạn Thành đề xuống Lữ Bố đích đề nghị chỉ giết quan viên cùng thế gia đại tộc đối bình dân bách tính thu hào chớ phạm, Kinh Châu đích trăm họ phần lớn đối Hoàng Cân Quân tâm tồn thiện niệm, thậm chí có chút bị chèn ép đi đồ không đường trăm họ tự chủ gia nhập Hoàng Cân Quân trung, Kinh Châu có bốn cái phi thường có thực lực thế gia hào cường, theo thứ tự là Thái, trương, hoàng, khoái bốn tính. Trong đó lấy Khoái Lương đích khoái nhà cùng Thái Mạo đích Thái gia có thực lực nhất. Mà tứ đại gia tộc đích chỉ nhánh thế lực ở Nam Dương Hoàng Cân Quân đích cướp sạch hạ tồn thất thảm trọng. Bất đắc dĩ, mọi người tự phát đích hợp thành gia nô liên quân, cùng Kinh Châu Thái Thủ Vương Duệ đích Kinh Châu thủ quân cùng nhau công kích Hoàng Cân Quân, nhưng là Hoàng Cân Quân có không thua với liên quân đích tinh lương trang bị cùng liên quân không cách nào so sánh không lỗ số lượng, bắt đầu mấy lần đại chiến cũng lấy liên quân thất bại cùng chấm dứt.

Vậy mà Trương Mạn Thành ở mấy lần thắng lợi sau khinh thường khinh địch, vọng đồ tấn toàn công với nhất địch, vô cùng lỗ mẫn đích mù quáng tiến quân. Rốt cuộc trung liễu liên quân quân sư Khoái Lương đích tính kế, Hoàng Cân Quân với Kinh Châu một chỗ hiểm địa trung bị Khoái Lương thi triển Hỏa Công, thời đó một trận hỏa hoạn đốt đi mấy vạn Hoàng Cân Quân chủ lực, lại bị liên quân che giết một trận, vốn là thanh thế thật lớn Nam Dương Hoàng Cân Quân tồn thất hơn phân nửa, Trương Mạn Thành mang theo mấy vạn tàn binh bị buộc chạy trốn đến Kinh Nam Chiêm Sơn Vi Vương.

"Hắc! Cái này Trương Mạn Thành thật là một ngu xuẩn! Mấy chục vạn đại quân lại đánh không lại Kinh Châu đích không tới mười vạn liên hiệp quân, ai." Trương Liêu nhìn Lữ Bố đưa cho mình quân báo có chút không cam lòng nói.

"Đúng vậy, đại ca vốn là muốn đón hấn cửa tay nhiều tiêu hao một chút Kinh Châu đích thế gia đại tộc đích thực lực, không nghĩ tới cái này Trương Mạn Thành bần nát đỡ lên tường. Hôm nay mới bắt quá mấy tháng liền bị Kinh Châu đích liên quân đánh nguyên khí tổn thương nặng nề, để cho đại ca kế hoạch khó có thể thực hiện." Cao Thuận cũng cảm thán đứng lên.

"Hắc hắc, hoàn hảo ta ba ngàn Thiết Phù Đồ đã toàn bộ xây dựng thành công, bây giờ ta đây nhưng là muốn tìm một chỗ thử một chút tay a, đại ca cái này Nam Dương chúng ta còn phải tiếp tục đợi đi xuống sao? Ta có chút bận tâm Cửu Nguyên thành nơi đó an nguy đâu, không bằng chúng ta trở về Cửu Nguyên đi đi." Trương Phi giựt giây nói.

"Cửu Nguyên thành bây giờ sẽ không có nguy hiểm gì, ta xem ngươi không phải muốn Cửu Nguyên, ngươi là đang suy nghĩ Cửu Nguyên phía bắc đích người Hồ đi." Lữ Bố bưng một chén trà nóng từ từ nói.

"Hắc hắc hắc, cũng biết không gạt được đại ca. Ta thật sự là quá muốn thử một chút ta Thiết Phù Đồ đích uy lực, cái này nam vốn không có ta có thể thi triển đối tượng, cả ngày thao luyện nhi lang cửa, lại không chiếm được chiến đấu cơ hội ta sợ bọn họ cũng không nhìn được đi." Trương Phi hiển nhiên đối Nam Dương không có đối với tay rất oán niệm.

"Dực Đức là thế nào thao luyện đích? Ngươi không có roi thất tướng sĩ đi? Ngươi cái này thói hư tật xấu khó khăn lắm mới ở đại ca giám sát hạ giới điều, ngươi cũng đừng vừa nặng phạm a." Trương Liêu đối Trương Phi đích thao luyện phương pháp rất lo âu, nguyên lai Trương Phi tánh khí nóng nảy thấy huấn luyện lúc có người lười biếng liền không nhìn được phải dùng roi hung hăng độc đánh một trận, sau đó Lữ Bố sau khi biết đối Trương Phi đại phát lời đình liệu một bữa, cuối cùng Lữ Bố lập được lời thề nếu như Trương Phi còn nữa roi thất tướng sĩ đích sự tình phát sinh, sẽ bị trừng phạt năm mươi, từ Lữ Bố tự mình động thủ, tuyệt không nuốt lời! Trương Phi đối Lữ Bố người đại ca này đích làm người rất rõ ràng, nói một chính là một, mặc dù đối với kia năm mươi quân còn không quá để ý, nhưng là nếu bị đánh sau muốn vứt bỏ mặt mũi của đề cho Trương Phi có chút chột dạ. Cho nên từ đó về sau nữa cũng không có phát sinh roi thất sĩ tốt chuyện như vậy.

"Hải, Tam ca vậy ngươi cũng quá coi thường ta. Ta kể từ lần đó sự kiện sau này có thể nữa cũng không có đánh nhau sĩ tốt, ta bây giờ thao luyện phương pháp thị đại ca Giáo sư đích. Cho nên Tam ca liền đừng lo lắng, ta nhưng là cùng nhi lang cửa chung sống rất tốt đâu." Trương Phi lời này cũng không phải giả, Lữ Bố lo lắng Trương Phi tái phạm quá, liền truyền thụ Trương Phi bản thân thời đại kia lính đặc chủng đích huấn luyện mô thức, hơn nữa còn để cho Trương Phi lấy thân làm là, cho nên các tướng sĩ đối Trương Phi cũng rất chịu phục cùng kính yêu. Trương Liêu Cao Thuận bọn họ sau đó ở biết loại huấn luyện này phương pháp sau đặc biệt đi về phía Trương Phi lãnh giáo, sau khi trở lại cũng dùng với dưới trướng của mình sĩ tốt huấn luyện, đây cũng là để cho Trương Phi đắc ý đã lâu.

"Tính, cái này Nam Dương chúng ta hay là cần đợi đi xuống, các ngươi suy nghĩ một chút, nếu như bây giờ chúng ta mới chỉ sẽ Cửu Nguyên liền đại biểu Nam Dương Hoàng Cân đã vào bình định,

Mà bây giờ Ký Châu chiến trường lâm vào giằng co, Toánh Xuyên chiến trường lâm vào nguy cực. Ở vào thời điểm này Hoàng Đế làm sao có thể sẽ để cho chúng ta trở về Cửu Nguyên? Hẳn tất nhiên sẽ đem chúng ta trước phái đi Toánh Xuyên chiến trường giải quyết lửa sém lông mày, lại để cho chúng ta Tam Lộ Đại Quân cùng nhau tấn công Ký Châu Trương Giác bộ. Mà ta đã sớm nói, lại bất luận Trương Giác, Trương Bảo, Trương Lương Tam huynh đệ thị ta Lữ Bố sư huynh, thì nói ta cửa muốn thành kinh thiên bá nghiệp liền nhất định phải dựa vào Trương Giác đích Hoàng Cân Quân cho chúng ta tiêu diệt một ít thế gia hào cường đích thế lực, nếu không chúng ta những thứ này hàn môn con em tại sao có thể có ra mặt một ngày kia?"

"Đại ca, chẳng lẽ Hoàng Cân bắt diệt mấy huynh đệ chúng ta liền phải ở chỗ này từ từ chờ? Cái này phải đợi tới khi nào?" Trương Phi có chút không cam lòng.

"A a, sẽ không quá lâu, ta đêm xem thiên tượng Trương Giác sư huynh đích Tướng Tinh đã mờ tối không ánh sáng. Sư phó từng nói qua hấn mặc dù là thiên phú rất cao, nhưng là trên người có ám tật, nhất định phải tinh dưỡng. Nhưng là các ngươi cũng nghe nói, kể từ Lô Thực Bình phát Ký Châu tới nay, mấy lần đại chiến cũng dựa vào Trương Giác sư huynh đích Yêu Thuật tài năng chống lại, hội này đề cho hấn nguyên khí tổn thương nặng nề. Bệnh càng thêm bệnh tất nhiên sẽ để cho hấn bệnh thời kỳ chột, ta xem hấn cũng liền nhiều lắm là một năm tuổi thọ liễu. Ai, Trương Giác sư huynh cái này muốn đi một lần, Ký Châu Hoàng Cân Quân như rắn không đầu tất nhiên không phải Nho Tướng Lô Thực tay, ở Lô Thực phá Ký Châu Hoàng Cân bộ sau

Toánh Xuyên đích Hoàng Cân Quân có thể nào độc tồn? Thiên hạ này đích Hoàng Cân Quân tuy nhiều lại không có thống nhất đích lãnh tụ, tất nhiên bị các kích phá. Đến lúc đó thiên hạ này đích thể gia hào cường của mười đình đi năm đình, chỉ biết còn lại một ít có thực lực, bên ngoài hóa phải Đại Tập Đoàn, bọn họ chính là tương lai cùng chúng ta tranh bá đích các lộ chư hầu. Vào lúc đó chúng ta đã ở Nam Dương lớn mạnh thực lực của mình liền có thể trở về Cửu Nguyên thành, bắt đầu bước kế tiếp suy yếu cái này còn dư lại thể gia hào cường đích kế hoạch." Lữ Bố đem tương lai kế hoạch cẩn thận nói cho các vị huynh đệ."Trước lúc này mọi người chúng ta đi trước sẵn thứ đi." Hừ hừ, Đại Hán đầu này lộc rất cuộc muốn chết bởi tay người nào, đến lúc đó sẽ phải nhìn mỗi người đích bản lãnh, Lưu Bị, Tào Tháo, Tôn Quyền, còn có thể gia đích đại biểu Từ Mã Ý! Chờ xem đi.

Uyển Thành bên ngoài thành đích một chỗ trong rừng cây, một mực thô hoang đang nhân nhả gặm cỏ xanh. Đột nhiên một đạo mũi tên nhọn Tấn Lôi binh thường xuyên qua sọ đầu của nó!

"Ha ha, đại ca Thần Xạ đòi hiểm thấy a. Trăm bước ngoại đích thô hoang cũng không chạy khỏi đại ca Thần Xạ! So với ta đây mạnh hơn nhiều, ha ha ha." Trương Phi vốn là vẫn cho là mình Tiễn Thuật không sai, có thể khai tám trăm cân cung, tám mươi bước bên trong có thể bắn thủng Trọng Giáp. Không nghĩ tới đại ca của mình có thể khai chín hơn trăm cân cường công, có thể bắn trăm bước ngoại đích thô hoang! Thực tại thật lợi hại.

"Đi? Đại ca ngươi xem nơi đó có một con lộc ai." Trương Liêu cùng Cao Thuận đối xạ thuật không phải rất tinh thông, chẳng qua là tới tham gia náo nhiệt đích. Trương Liêu đuôi mắt nhìn thấy một con lộc đang ở phía xa bên tầu.

Lữ Bố giương mắt nhìn lên một mực hùng lộc đang cấp tốc bốn tầu trứ, phảng phất phía sau có thứ gì nữa đuổi theo nó. Lữ Bố cái này hạ hứng thú, rút ra một cây đao xỉ lang nha tiễn, tạo ra bảo điều cung. Nhắm ngay hùng lộc đích đầu lâu nhắm ngay, buông tay!"Vèo!" Mũi tên phảng phất một đạo điện quang bình thường xuyên qua hơn trăm thước khoảng cách chính giữa hùng lộc đích yếu hại, cùng lúc đó một đạo mũi tên nhọn cũng bắn vào liễu hùng lộc đích trong thân thể.

"Ừ? Không biết là cao nhân phương nào còn mời hiện thân gặp mặt, tại hạ Lữ Bố cùng Nghĩa Đệ Cao Thuận, Trương Liêu, Trương Phi ở chỗ này cầu kiến." Lữ Bố từ mũi tên đích bắn tốc nhìn ra bắn tên người cũng là mũi tên đạo cao thủ, cho nên la lớn.

Trong rừng đầu tiên là trầm mặc một hồi, sau đó từ trong rừng đi ra một thành viên Đại Hán, chỉ thấy tên này Đại Hán tuổi chừng ba chừng hơn mười tuổi, sanh thị lưng hùm vai gấu, uy vũ bất phàm. Trong tay nắm một trương màu đỏ Đại Cung, nhìn một cái chính là một Trương Bảo cung, sau lưng cũng một thanh hậu bối trường đao.

"Thảo Dân Hoàng Trung bái kiến Lữ Tướng Quân cùng các vị đại nhân, không biết đại nhân của tìm Thảo Dân tới có chuyện gì." Đại Hán bình tĩnh thi lễ nói.

"Hoàng Trung? Ngươi là Hoàng Trung?" Lữ Bố có chút giật mình hỏi.

Hoàng Trung có chút buồn bực nhìn một chút Lữ Bố: "Lữ đại nhân, Thảo Dân chính là để cho Hoàng Trung, chữ Hán Thắng. Tướng quân chẳng lẽ nhận biết ta?" Cao Thuận chờ người cũng rất kỳ quái đích nhìn về phía Lữ Bố.

Lữ Bố lúc này có chút kích động, người khác không biết mình nhưng là biết. Trước mắt vị này Đại Hán nhưng là ở hơn năm mươi tuổi có thể cùng Quan Vũ chiến một cái ngang tay, đây là hẳn không có dùng hẳn kia Bách Bộ Xuyên Dương đích Thần Xạ bắn giết Quan Vũ đích dưới tình huống, phải biết Quan Vũ đích một cái nhược điểm chính là sợ mũi tên! Mà hẳn ở chỗ hi chỉ năm còn chém Tào Tháo Đại tướng Hạ Hầu Uyên. Trở thành cùng Chiến Quốc lúc đích Liêm Pha tương nói cũng xưng đích lão đương ích tráng đích đại danh từ.

Mà chánh trị tráng niên đích Hoàng Trung rất cuộc có nhiều dũng mãnh không có ai biết, bây giờ một cái như vậy Hoàng Trung xuất hiện ở Lữ Bố trước mặt của, Lữ Bố có thể không kích động sao.

"Vị này tráng sĩ ngươi xem con này lộc tính thể nào đây?" Lữ Bố thấy Hoàng Trung có chút cảnh giác liền có ý tìm đề tài.

"Đại nhân không cần phiền lòng, cái này lộc đưa cùng đại nhân là tốt." Hoàng Trung rất hào sảng nói, ở trong lòng hẳn hôm nay nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

"Vây cũng không được, ta Lữ Bố tuy không là cái gì quan tốt, nhưng cũng sẽ không minh cướp. Cái này lộc thị ngươi từ trong núi đuổi ra ngoài, ta chẳng qua là lượm cá tiện nghi. Như vậy đi, ta xem tráng sĩ cũng là cá người tập võ, không bằng hai chúng ta so tài một cái như thế nào, nếu như tráng sĩ thắng không chỉ có cái này lộc cho ngươi, ta còn sẽ chinh sát ngươi vì ta trong quân Đại tướng, coi như ngươi thua ta cũng sẽ không chiếm ngươi tiện nghi, cái này lộc coi như ta mua ngươi, hơn nữa chỉ cần ngươi võ nghệ cao cường ta còn là sẽ xin ngươi gia nhập quân ta trung, ngươi xem coi thể nào." Lữ Bố chính là một cái ý tứ: Ta thật ra thì không quan tâm con này lộc, ta quan tâm là của ngươi võ nghệ.

Hoàng Trung hơi làm suy tính đáp ứng "Nếu Lữ Tướng Quân để mất Thảo Dân, kia Thảo Dân mà đắc tội với."

Một trận long tranh hổ đấu sẽ phải triển khai, rốt cuộc ai chết vào tay ai đâu? Lại nhìn một chút trở về phân giải ~

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Lữ Bố đấu Hoàng Trung

Lời nói Lữ Bố cùng người khác huynh đệ với Nam Dương tuần liệp, ngày hôm đó đi tới một cánh rừng, lúc bắn trúng một mực lộc sau đưa tới liễu chánh trị trắng niên đích Hoàng Trung, Lữ Bố cùng Hoàng Trung lập được đồ ước hai người chuẩn bị đại chiến một trận, nhìn một chút rốt cuộc của người nào võ nghệ tăng thêm một bậc.

"Hoàng tráng sĩ không có ngựa thất, ta cũng không chiếm người tiện nghi. Dục Đức đem người Ô Chuy Mã mượn cấp hoàng tráng sĩ dùng một chút." Lữ Bố thấy Hoàng Trung không có ngựa thất vội vàng tìm Trương Phi mượn mã dùng một chút, nếu là muốn cùng Hoàng Trung nghiêm túc tranh tài một trận, vậy sẽ phải để cho hẳn toàn lực ứng phó.

"Dạ, đại ca. Tới tráng sĩ mời lên mã, ta đây thất Ô Chuy Mã thị phải tự U Châu đích, mã thương Tô Thế Bình tay, cùng đại ca Dạ Chiếu Ngọc Sư Từ không kém là bao nhiêu." Trương Phi vô cùng hưng phấn, hẳn nhìn thấu Hoàng Trung đích thân là võ giả khí tràng rất mạnh, cùng đại ca khí thế không phân cao thấp. Trận đại chiến này nhất định tốt vô cùng nhìn!

"Tạ Tạ tướng quân mượn mã, tới Lữ Tướng Quân, chúng ta tìm một chỗ bắt đầu so tài đi." Hoàng Trung cảm ơn Trương Phi sau thoáng thử một chút mã sau hướng Lữ Bố thi lễ nói.

Mọi người đi tới một chỗ trống trải đất, Lữ Bố cùng Hoàng Trung hai Nhân Sách mã kéo ra trăm bước xa đích khoảng cách sau Lữ Bố mở miệng trước: "Lữ Bố, Ngũ Nguyên Lữ Bố chữ Phụng Tiên, thiện sử trăm hai cân Phụng Thiên Họa Kích, đối Tiền Thuật cũng có thể nói tinh thông." Lữ Bố tự giới thiệu mình có ý không có giới thiệu mình quan chức, để tránh để cho Hoàng Trung cảm thấy mình lấy thế dè người.

Hoàng Trung cũng là một cái tâm tế người, từ Lữ Bố đơn giản giới thiệu nhìn ra Lữ Bố chẳng qua là lấy võ giả đích thân phận tới cùng mình so tài. : "Hoàng Trung, Nam Dương Hoàng Trung chữ Hán Thăng, thiện sử bảy mươi cân Hậu Bối Đại Dao, Tiền Thuật cũng tính cầm cho ra tay. Lữ Tướng Quân mời trước ra chiêu đi."

"được ! Hoàng tráng sĩ ta liền không khách khí, uống! Tiếp ta một kích!" Lữ Bố biết Hoàng Trung không phải khinh xuất, mà là quả thật có vốn liếng này, đùa bốn cá kích hoa xông về Hoàng Trung.

"Tới hảo, xem đao!" Cao thủ vừa ra tay cũng chỉ có không có, Hoàng Trung từ Lữ Bố đích khí thế trung nhìn thấu Lữ Bố là một kinh địch lập tức sử xuất nhà của mình truyền đích 'Trầm sa Đao Pháp' .

"Đang!" Hậu Bối Đại Dao cùng Phụng Thiên Họa Kích hung hăng đụng vào nhau, lau ra một chuỗi tia lửa.

Lữ Bố cùng Hoàng Trung hai người cũng liền người mang mã cùng nhau đảo lùi lại mấy bước, chẳng qua là Hoàng Trung lui đích so với Lữ Bố nhiều hơn chút, nhưng là hai bên đều là Thiên Sinh Thần Lực xem ra ở phương diện lực lượng là không thể nhanh chóng phân ra thắng bại đích.

Hoàng Trung cảm giác được mình ở phương diện lực lượng hơi thua một bậc lập tức dùng được một bộ huyền diệu âm nhu Đao Pháp, mà Lữ Bố đang cùng Hoàng Trung qua hơn trăm chiêu sau trực cảm giác mình Họa Kích dần dần lâm vào một loại có lực không chỗ sử tình cảnh, phảng phất là trọng quyền đánh miên hoa đích cảm giác. Trước kia bản thân dựa vào Thiên Sinh Thần Lực thường thường một kích đi xuống sẽ để cho đối thủ phi thương tức chết, nhưng là bây giờ mỗi một kích đều bị Hoàng Trung dùng bên kích hoặc trên đường cắt đứt đích phương thức hóa giải, mình chiêu số hiển nhiên bị khắc chế liễu.

Lữ Bố lập tức bắt đầu cân nhắc biến chiêu ứng đối, Bá Vương Kích pháp đích chiêu số chủ yếu nòng cốt một trong chính là 'Bá' Tự Quyết, Bá Giả chỉ ý theo trọng quyền thế võ lực lần áp người khác, chiêu số cũng là một cuồng bạo tàn nhẫn thế như liệt hỏa bình thường, để cho địch nhân có một loại thân ở miệng núi lửa đích cảm giác, lấy cuồng bạo lực thủ thắng. Mà cái này Hoàng Trung đích Đao Pháp giống như một cái da trâu đường, một khi dính vào ném không hết bỏ rơi không ra, càng đánh không chết, đem 'Bá' Tự Quyết khắc đích gât gao.

Cho nên Lữ Bố quả quyết đổi chiêu, sử xuất 'Bá Vương Kích pháp' một cái khác nòng cốt 'Vương' Tự Quyết! Vương giả, thiên hạ sở thuộc về hướng cũng, hành nhân chính mà Vương, chớ khả năng ngự cũng. Lại phổ ngày dưới, đều là vương thổ.'Vương' Tự Quyết có liên tục không dứt, bao la vạn thiên, mấy cái này yếu điểm, chiêu số thường thường theo đối thủ biến hóa mà biến hóa, để cho địch nhân có một loại xâm nhập biển rộng không chỗ thị ngạn đích cảm giác, dựa vào nhiều thay đổi kéo dài mà thắng. Cái này Bá Vương Kích pháp sở dĩ để cho Sở Hán thời kỳ Sở Bá Vương Hạng Vũ sở hướng phi mỹ cũng là bởi vì cái này Kích Pháp không chỉ có có Cương Mãnh vô cùng đích 'Bá' Tự Quyết, cũng có hải nạp bách xuyên đích 'Vương' Tự Quyết.'Bá' Tự Quyết có thể coi như là sở hữu cương liệt vô công đứng đầu, mà 'Vương' Tự Quyết chính là sở hữu âm nhu vô công chi nhất liễu. Cái này Bá Vương Kích pháp 'Bá' Tự Quyết hảo luyện, nhưng là 'Vương' Tự Quyết lại khó luyện. Hạng Vũ năm đó cũng là đang cùng Lưu Bang tranh thiên hạ lúc mới dần dần ngộ ra 'Vương' Tự Quyết đích chân đế.

Quả nhiên, làm Lữ Bố Kích Pháp biến đổi khí thế từ mãnh như liệt hỏa một cái biến thành hải nạp bách xuyên thế sau,

Hoàng Trung đích áp lực một cái tăng nhiều. Tự thân đao pháp tinh tú căn bản không cách nào thi triển ra, ở lại miễn cưỡng chống đỡ mấy trăm chiêu sau dần dần rơi vào hạ phong trung.

Một bên xem cuộc chiến Cao Thuận, Trương Phi, Trương Liêu, mấy người vô không nhìn tân tân có vị cảm thán vạn thiên, thiên hạ này quả nhiên là Sơn Ngoại Hữu Sơn, Nhân Ngoại Hữu Nhân. Vốn là cho là trừ đại ca bản thân mấy người có thể tính là có thể ngạo thị quần hùng liễu, nhưng là hôm nay một

cái thợ săn trong núi đều có thể bức đại ca sử xuất áp đáy rương đích 'Vương' Tự Quyết tới đón địch, phải biết đại ca của bọn họ ở bình thường chỉ có đối phó ba người vì ầu mới có thể dùng một bộ này tuyệt kỹ. Có thể thấy được cái này Hoàng Trung hơn xa với mình trong ba người đích bất kỳ người nào, mà anh hùng thiên hạ làm sao kỳ nhiều cũng. Bất quá mấy người cũng nhìn ra Hoàng Trung ở Lữ Bố đích 'Vương' Tự Quyết chèn ép hạ dần dần rơi vào hạ phong liễu, chỉ thấy Hoàng Trung sử xuất hồn thân giải số, một cây đinh kim Hậu Bối Đại Dao phách, xóa sạch, liễu, chém, đâm, áp, treo, Dao Pháp thần hồ kỳ thần, làm thế nào cũng không trốn thoát Lữ Bố cho hắn tì mị 'Biên chế' một mảnh kích lười. Lữ Bố một cây Kim Long Vọng Nguyệt Phurong Thiên Họa Kích hoặc đâm, hoặc chọc, hoặc phách, hoặc chém, hoặc câu, hời hợt trung phá trừ Hoàng Trung dần dần tán loạn Dao Pháp. Nói cho cùng, Lữ Bố ở bình khí vận dụng cùng Võ Công Bí Tịch thượng vẫn là phải so với Hoàng Trung hơi thắng một bậc đích.

Rốt cuộc ở một lần hai mã muốn lồi sau, Hoàng Trung bỏ lại đại dao. "Lữ Tướng Quân võ nghệ cao cường Hoàng mỗ tâm phục, bình khí này thượng lại không cần ở so không bằng. Lữ Tướng Quân đón thêm Hoàng mỗ mấy mũi tên như thế nào?" Cũng là Hoàng Trung biết tiếp tục như vậy còn nữa mấy chục hợp bản thân tất bại không thể nghi ngờ, định độc thân điểm trực tiếp buông tha cho phương diện bình khí đích so đấu, trở lại so một lần mình am hiểu đích bản tên.

Lữ Bố dĩ nhiên đồng ý, Hoàng Trung có thể ở phương diện bình khí cùng mình đại chiến mấy trăm hiệp, hơn nữa bức ra mình tuyệt chiêu mới hơi có tiểu bại, cái này để cho mình đối với hắn truyền thuyết kia Bách Bộ Xuyên Dương đích Thần Xạ càng thêm mong đợi. "Hoàng tráng sĩ võ nghệ siêu quần bỏ cũng nguyện ý cùng tráng sĩ so tài một cái Tiền Kỹ."

"Hảo, tướng quân chúng ta trước kéo ra trăm bước ở bắt đầu đi." Hoàng Trung biết mình mũi tên ở trăm bước lấy bên trong là rất nan lần tránh, nói không chừng một cái không tốt chỉ biết thương tổn được vị này đối với mình rất coi trọng đích tướng quân. Cho nên liền khuyên Lữ Bố kéo ra trăm bước, lấy phòng ngoài ý muốn.

Lữ Bố thị người thế nào? Trong lịch sử Lữ Bố là một Chiến Thần cấp đích nhân vật, mà bây giờ Lữ Bố ở dung hợp tương lai linh hồn sau này võ nghệ tuyệt đối vượt qua trong lịch sử Lữ Bố. Để cho như vậy Lữ Bố bởi vì sợ bị ngộ thương trở lui lại, điều này có thể sao?

"Ha ha ha, hoàng tráng sĩ. Phi ta Lữ Bố tự đại kiêu căng, thiên hạ này phải nói mũi tên đạo người thành đạt, tuy không phải ta Lữ Bố Đỗ Trọng Nguyên nhưng cũng tuyệt đối có một chỗ của ta. Có câu nói thiện xạ người, càng thiện tránh mũi tên. Cho nên ta xem chúng ta không cần kéo ra trăm bước, chỉ cần cái này ba mươi bước là được rồi. Như vậy cũng có thể tốt hơn so đấu một cái chúng ta tránh Tiền Kỹ thuật, hoàng tráng sĩ người xem coi thế nào."

Hoàng Trung còn chưa có trả lời, bên cạnh thân tính cẩn thận Trương Liêu trước không đồng ý liễu. "Đại ca, an toàn của người trọng yếu nhất a, một trận so tài mà thôi cần gì phải làm nguy hiểm như vậy. Bất kể là đại ca đã thương hoàng tráng sĩ, vẫn là hoàng tráng sĩ đã thương đại ca cũng rất là không đẹp. Ta xem sắc trời đã không còn sớm, không bằng hôm nay liền đến đây chấm dứt tính đi. Đại ca cùng hoàng tráng sĩ đích võ nghệ tài nghệ mọi người chúng ta cũng nhìn thấy rõ ràng đích, không cần ở so sánh."

Hoàng Trung mặc dù có chút đáng tiếc nhưng là vẫn không có cự tuyệt, gật đầu đồng ý. Nhưng là Lữ Bố hiển nhiên sẽ không đồng ý, hôm nay thị mình cùng Hoàng Trung đang không có từ chức quan hệ hạ đích so tài, nhìn Hoàng Trung đích dáng vẻ hiển nhiên nguyện ý đầu bốn bản thân, nếu là chờ hắn ở hôm nay đầu bốn sau này mình, mọi người chính là chủ từ quan hệ. Nếu là nửa muốn Hoàng Trung trải qua toàn lực cùng mình đấu mũi tên, hiển nhiên là si tâm vọng tưởng. Như vậy bản thân thì không thể cùng cái này nổi danh thiên cổ đích một đời Tiền Thuật đại sư toàn lực so chiêu liễu.

"Văn Viễn không cần phải lo lắng, ta có một sách vừa có thể tương đối ra ta và hoàng tráng sĩ đích mạnh yếu cũng có thể tránh khỏi trở ra đích phương pháp. Chỉ cần ta và hoàng tráng sĩ đem mỗi người đích đầu mũi tên toàn bộ trước đoạn là tốt sao, chúng ta chỉ cần bị không có đầu mũi tên đích nhanh như tên bắn trung coi như thua, như thế nào lần này các người không ý kiến đi." Lữ Bố nghĩ ra liễu một cái lưỡng toàn kỳ mỹ đích biện pháp.

"Hay a, không hổ là đại ca. Liên đơn giản như vậy chú ý của chúng ta thế nào cũng không nghĩ tới đâu?" Trương Phi đối Lữ Bố bây giờ là bội phục không được.

"Hảo, liền theo như tướng quân biện pháp. Trận chiến này kết thúc, bất kể thắng thua ta Hoàng Trung cũng nguyện ý gia nhập Lữ Tướng Quân dưới trướng. Có thể cùng giống như Lữ Tướng Quân như vậy hào kiệt cộng mưu đại sự, thị ta Hoàng Hán Thắng đích vinh hạnh." Hoàng Trung đã bị Lữ Bố đích vô địch Vũ Dung cùng đối đãi người xử sự đích hiền hòa sở chinh phục, hơn nữa bản thân học một thân bản lĩnh nhưng vẫn bởi vì xuất thân, mà bị thế gia hào môn sở bài xích thương thấu tâm, cho nên nguyện ý gia nhập Lữ Bố đích dưới trướng cũng chẳng có gì lạ.

"A a a, hảo chúng ta tới trước tương đối một cái Tiền Thuật đi. Lời nói người cũng đừng lưu tình mặt nga." Lữ Bố vừa dùng bội kiếm lột bỏ đầu mũi tên vừa nói.

Hoàng Trung cũng rút ra bội kiếm lột bỏ đầu mũi tên cười nói: "Đây là dĩ nhiên, ta sẽ đem hết toàn lực đích."

"Chúng ta liền lấy hai mươi mũi tên tới quyết một thắng bại đi." Lữ Bố thấy Hoàng Trung cũng chuẩn bị xong liền không kịp chờ đợi tuyên bố bắt đầu.

"Hảo, lần này tướng quân trước bị ta một mũi tên! Trừ! !" Hoàng Trung rút ra một chi không đầu mũi tên nhon hơi làm nhảm ngay liền một mũi tên bắn tới.

Mũi tên nhon mang theo tiếng xé gió bắn về phía ba mươi bước ngoại đích Lữ Bố, lại nhìn Lữ Bố một cái Thiết Bản Kiêu sạch sẽ lưu loát tránh thoát mũi tên nhon. "Hắc hắc, đến ta. Uống! Trung!" Lữ Bố dùng sức kéo ra bảo điều cung bắn ra cường lực một mũi tên!

Hoàng Trung nghe được Lữ Bố giương cung lúc đích chỉ chi thanh liền mặt liền biến sắc lập tức rút ra một mũi tên, ở Lữ Bố bắn ra mũi tên kia lúc Hoàng Trung đích Đại Cung cũng bắn ra một mũi tên.

"Phác xích!" Chỉ thấy Lữ Bố đích mũi tên đem Hoàng Trung đích mũi tên từ trong gian bị hư hao hai nửa sau qua đời giảm xuống đích bắn về phía Hoàng Trung mặt! Thời khắc mấu chốt Hoàng Trung đem quay đầu đi, mọi người định thần nhìn lại chỉ thấy Hoàng Trung trong miệng đang hàm chứa một chi đi đầu mũi tên dài.

"được ! Hào Thính Lực, thật là tinh mắt!" Lữ Bố trước vì Hoàng Trung ủng hộ đứng lên, mới vừa Hoàng Trung dựa vào một cái đứng đầu xạ thủ đích nhân lực cùng Thính Lực, đoán trước đoán được Lữ Bố mũi tên kia đích cường độ vượt qua mình phản ứng thời gian, lập tức bắn ra một mũi tên tới đánh lên Lữ Bố tập hợp tinh khí thần đích một mũi tên.

"Phốc, ha ha ha, may mắn. Đề xuống bắn một mũi tên còn một mũi tên đích quy củ ta đã thua, chẳng qua là ở hậu nanh để cho tướng quân nhận ta một chiêu này. Tướng quân cẩn thận nhìn mũi tên! Hậu Nghệ Xạ Nhật!" Hoàng Trung hét lớn một tiếng từ mũi tên hồ trung rút ra đếm mũi tên, sử xuất liên châu bắn pháp bắn về phía Lữ Bố.

Lữ Bố không dám khinh xuất cũng từ mũi tên hồ trung rút ra đếm mũi tên lấy tốc bắn pháp bắn về phía Hoàng Trung đích tới mũi tên. Lại đỡ được năm mũi tên, Lữ Bố ở bắn hoàn hậu lập tức một cái bỏ rơi dạng ẩn thân, đem thân thể tâng đến ngựa bên trái, ở tránh thoát hai mũi tên sau còn không quên lại phản xạ một mũi tên, lại lập tức một mũi tên sau đang muốn thò ra một hơi, một đạo không có tiếng vang nào đích mũi tên chính giữa Lữ Bố buộc tóc đích Tam Xoa buộc tóc từ kim quan!"Đại ca!" Mọi người bao gồm Hoàng Trung cũng đuổi hướng trúng tên Lữ Bố.

Lữ Bố từ từ nhặt lên rơi xuống đất đích Tam Xoa buộc tóc từ kim quan lần nữa thúc long khỏi tán loạn tóc dài phiêu dật, cười nói: "Hán Thăng Thần Xạ! Một mũi tên chín phát có thể so với năm đó Xạ Nhật đích hậu duệ liễu! Ha ha ha, ván này ta lại thua."

Hoàng Trung có chút ngượng ngừng ngã quy chấp tay nói: "Chủ Công đại độ! Đây bất quá là chút da lông thuật mà thôi, nếu không phải là Chủ Công cách ta gần ta mũi tên cũng bắn không tới Chủ Công. Chủ Công đích Tiên Thuật mới là đứng đầu Tiên Thuật, ngày qua Hán Thăng không có nhìn lầm, Chủ Công đích mũi tên ít nhất cũng có thể ở trăm bước ngoại có thể xuyên giáp mà qua lấy tánh mạng người ta!"

"Ha ha ha ha, mọi người bây giờ là người một nhà. Khách khí cái gì đó, tới chúng ta sẽ Uyển Thành đi uống rượu. Hán Thăng nguoi còn có cái gì nguoi nhà ở phụ cận đây sao?" Lữ Bố biết Hoàng Trung có chút bận tâm mặt của mình từ, vội vàng nói sang chuyện khác.

"Chủ Công yên tâm, Hoàng mỗ trong nhà chỉ có kết vợ chưa cưới ở nhà, trong nhà lại mấy ngày tồn lương. Chủ Công đến lúc đó khiến phái một tiểu tốt cầm mỗ chi cung kêu nàng tới trước liền có thể." Hoàng Trung thấy Lữ Bố không có để ý mới vừa đích so đấu liền dần dần buông ra.

"Hắc, kia mọi người chỉ biết thành uống rượu ăn mừng Hán Thăng gia nhập chúng ta đi." Trương Phi hưng phấn nguyên nhân rất hiển nhiên là bởi vì lại có thể 'Mở toang ra Tùu Giới' liễu ~

"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Lô Thực lấy được tội, Ba Tài bị đâm

"Thiên Địa Vô Cực, Càn Khôn Tả Pháp! Khụ khụ ho khan, phốc! Nhị đệ mau mau thu binh! Tam đệ đỡ ta trở về phủ." Ký Châu Cự Lộc đích một chỗ trên chiến trường Trương Giác thấy Hoàng Càn Quân lâm vào đời thế lại thi triển Yêu Pháp, nhưng ở làm phép sau liền ỏi đếm búng máu tươi. Vội vàng để cho Trương Bào rút quân, để cho trương lương đỡ bản thân sẽ Nghiễm Tông thành.

Nghiễm Tông bên ngoài thành, Lô Thực suất lĩnh mấy vạn mười vạn đại quân mãnh công thành trì. Mấy trăm lượng Văn Thê ở Bộ Quân đích khóa hợp hạ xong về thành tường, thành thượng tảng đá lớn, gỗ lãn, mũi tên, các loại phòng ngự khí giới toàn bộ nện xuống thành tới, Hán Quân chống đỡ thương vong to lớn vẫn dũng mãnh đích giết hướng trên tường thành.

"Giết! Uống! Xem đao!" Một cái Hồng Diện râu dài, người mặc Anh Vũ lục chiến bào đích Đại Hán, một thanh tám mươi hai cân Thanh Long Yên Nguyệt Đao thừa bốn đích hay không thể nói, lại chính là Lô Thực đồ đệ Lưu Bị đích Nghĩa Đệ Quan Vũ. Quan Vũ dẫn đầu leo lên thành tường, một đám Hoàng Càn Quân mới vừa xong lại liền bị Quan Vũ giết tán. Cửa này vũ đích Thanh Long Yên Nguyệt Đao thường thường một đao bổ tới gục hạ mấy chục Hoàng Càn Quân tướng sĩ, kia chỗ thành tường rất nhanh xuất hiện một mảnh chân không giải đất. Đại Hán ngồi đích cái đó Văn Thê cũng cuộn cuộn không ngừng chuyển vận trứ Đại Hán quân sĩ, mắt thấy sẽ phải tập hợp đông đảo Hán Quân chiếm lĩnh chỗ này thành tường lại nghe được một tiếng quát chói tai.

"Thái! Mặt đỏ tặc nghê cuồng, nhìn ta Quân Hối tới chiến nguoi!" Đang ở trứ nguy cơ trước mắt Hoàng Càn Quân lao ra một thành viên sử đao Đại tướng, chính là Hoàng Càn Quân thứ nhất dũng tướng Quân Hối!

"Lại là nguoi! Hừ, Quân Hối Quan mỗ xem nguoi võ nghệ không tệ khuất thân với tặc tâm hoài đáng tiếc, chỉ cần nguoi nguyện ý tẩy tâm cách diện Quan mỗ có thể để cho đại ca ta vì nguoi giống như Lô Thực tướng quân cầu tha thứ tha chết cho nguoi! Nguoi xem coi thể nào?" Quan Vũ cũng là mấy lần cùng Quân Hối đại chiến, biết cái này Quân Hối tuy không phải là mình đối thủ nhưng cũng là một thành viên mãnh tướng, không phải ngắn thời gian có

thể lấy xuống đích, liền muốn xem thử một chút có thể hay không sách phản Quân Hối.

"Ta phi! Cầu quan quân, ta Quân Hối người bị Đại Hiền Lương Sư hậu ân, làm sao sẽ hướng các người những thứ cầu này đầu hàng? Hãy bớt nói nhảm đi, mặt đỏ tặc xem đao!" Quân Hối huy động trong tay ác quỷ đao công hướng Quan Vũ.

"Hừ! Gỗ mục không thể điều cũng, đi tìm chết đi! Uống!" Quan Vũ tức giận hừ một tiếng Thanh Long Yển Nguyệt Đao hóa thành một đạo tạt phong đánh úp về phía Quân Hối đích cổ!

"Làm!" Cũng là Quân Hối kinh hiểm vạn phần ở tới hậu quan đầu đỡ được một đao này. "Thiết! Mặt đỏ tặc thật mụ nội nó lợi hại, Hoàng Cân Quân đích các dũng sĩ mọi người sống vai tử thượng a!" Một câu nói này để cho Quan Vũ thâm mắng vô si nhưng là lại không thể làm gì.

Quan Vũ khối này bị Quân Hối cùng đông đảo Hoàng cân lực sĩ nhìn một chút ngăn cản, những thứ khác mấy chỗ buột miệng cũng bị Hoàng Cân Quân trung đích đem viên Đại tướng ngăn trở, công thành tư thế một cái lâm vào giằng co trung. Mà vào lúc này Nghiễm Tông thành đích chắc chắn chỗ liền dần dần hiển hiện ra, Hán Quân ở mấy lần xung phong hạ không chỉ có không có rõ ràng ưu thế, hơn nữa thương vong cũng thảm trọng đích để cho Lô Thực cắn nát Cương Nha.

"Sư phó, để phòng xem chi, cái này Nghiễm Tông thành tường cao dày, không thể lực lấy a. Hôm nay không bằng rút lui trước quân đi, chờ ngày sau nhiều thành lập một ít khí giới công thành trở lại cùng Trương Giác lão tặc quyết nhất tử chiến đi." Lô Thực bên cạnh Lưu Bị khuyên nhủ.

"Ai! Ta làm sao không biết cái này Nghiễm Tông thị ngồi kiên thành, nhưng là mấy ngày nay Trương Giác cuối cùng không có pháp lực đang thi triển những thứ kia đáng sợ đạo pháp Yêu Thuật liễu, nếu là không có thể thừa dịp mấy ngày nay công hạ Nghiễm Tông ta sợ. . . . Ai! Ta sợ cuộc chiến tranh này càng kéo dài đối Đại Hán đích căn cơ sẽ có dao động a, hôm nay là Hoàng Cân Quân, nếu là bọn họ chống đỡ đi xuống có thể hay không có khấn đồ quân? Có thể hay không có thanh cân quân? Thật muốn như vậy đại hán này liền phải xong rồi!" Lão tướng Lô Thực cảm thán đứng lên.

"Sư phó, nghe nói Nam Dương Lữ Bố đến lúc đó tương Nam Dương Hoàng Cân Quân đánh tan, không bằng sư phó tẩu lên mời hoàng thượng điều Lữ Bố tướng quân tới Ký Châu trợ chiến hoặc Toánh Xuyên trợ chiến như thế nào?" Lưu Bị nghĩ tới ở Nam Dương đích Lữ Bố.

"Huyền Đức đích tin tức không linh thông, tương truyền Nam Dương Hoàng Cân Quân mặc dù giải tán lại nhậm nhiên ở Nam Dương cùng Trương Dương một dãy hoạt động, đoạn thời gian trước Nam Dương Hoàng Cân Quân tặc thủ Trương Mạn Thành đánh lên ban đêm Nam Dương Uyển Thành, Uyển Thành Thái Thú Tân Hiệt chết trận. Lữ Bố đã bị hoàng thượng phong làm Uyển Thành đại lý Thái Thú, phụ trách tiêu diệt còn sót lại đích Hoàng Cân dư đảng. Cho nên căn bản không có thể ở mấy tháng này trong tới tiếp viện chúng ta cái này hai đại chiến tràng. Ai tính, Huyền Đức truyền ta tướng lệnh, rút quân đi." Lô Thực hạ rút quân tướng lệnh sau, giục ngựa trở về doanh.

Lưu Bị nhìn một cái rồi đi Lô Thực,

Lại nhìn mắt cổ nhược kim thang Nghiễm Tông thành trì thâm than một tiếng sau làm người ta minh kim rút quân liễu.

Đại tướng trung, Lưu Bị đang cùng Lô Thực thương nghị phá địch lương sách. Đột nhiên bên ngoài tướng tiểu tốt báo lại Hoàng Đế khiến Tiểu Hoàng Môn Tả Phong nghê quân xem tặc tình thế. Lô Thực tương Tả Phong mời được tướng trung cận kề nói lên bản thân muốn áp dụng đích phá địch kế hoạch. "Thượng sử mời xem bản đồ, cái này Nghiễm Tông thành mặc dù thành tường cao dày Cổ Nhược Kim Thang, nhưng là ta nắm đó theo ân sư Mã Dung đại nho lúc dạo chơi phát hiện ở Nghiễm Tông trong thành có một cái mật đạo nối thẳng ngoài mười mấy dặm cũng chính là chúng ta bây giờ xây đại doanh trong, sở dĩ đến bây giờ vô dụng thị ta lo lắng cái đó mật đạo đích cửa ra sẽ có quân sĩ dò xét, một khi kỳ binh bị phát hiện liền lãng phí lợi dụng cái này mật đạo phá địch đích cơ hội tốt. Cho nên ta chuẩn bị ở quá chút ngày giờ sau chờ chúng ta đích đại hình khí giới công thành xây xong sau này, lợi dụng đại cử đích thế công đem trong thành sở hữu binh lính chú ý của lực hấp dẫn tới. Sau đó sẽ sai phái quân sĩ tinh anh lợi dụng mật đạo đánh lên Nghiễm Tông thành! Như thế thứ nhất chúng ta trong ngoài giáp công dưới Trương Giác an có thể không bại? Chỉ cần thừa dịp Trương Giác pháp lực không tốt Trương Giác, cái này Hoàng Cân Quân như rắn không đầu tất nhiên một bàn tán sa, không đáng để lo." Lô Thực nói hưng phấn chỗ đã là hồng quang đầy mặt, lại hoàn toàn không có nhìn thấy Tả Phong mặt không thích.

"Hừ!" Tả Phong đợi đã lâu, thấy Lô Thực chỉ lo giới thiệu phá địch chi sách, hoàn toàn không có động tác khác, không khỏi hừ lạnh một tiếng phất tay áo đi.

"Ngạch, cái này, đây là chuyện gì xảy ra? Huyền Đức ta nói sai sao?" Lô Thực bị làm đầu óc mơ hồ.

Lưu Bị cũng là biết mình ân sư tính cách cương nghị không biết tiểu nhân suy nghĩ trong lòng, Lưu Bị bất đắc dĩ báo cho Lô Thực Tả Phong đây là khí Lô Thực không cho hấn hối lộ.

Lô Thực giận dữ, mắng: "Các tướng sĩ đang bởi vì Đại Hán Vương Triều đích sinh tử ném đầu lâu, sái nhiệt huyết. Nơi nào có tiền cấp những thứ này yêm hàng hối lộ? Hừ! Muốn hối lộ? Trước đem thân thể hấn bỏ toàn liễu trở lại đòi đi." Nói xong không để ý Lưu Bị khổ khuyên, quyết định không cho Tả Phong hối lộ.

Tả Phong lại đợi hai ngày sau, biết Lô Thực không chỉ có không cho mình hối lộ, còn chửi mình thị yêm hàng. Giận dữ phản tiểu, đi suốt đêm trở về Lạc Dương báo lên thiên tử: "Ký Châu Lô Thực, tham sống sợ chết, tọa ừn mười mấy vạn tinh binh lại chỉ dám kiên thủ đại doanh, lại nhiều cùng Nghiễm Tông thành Trương Giác lui tới thư tín, chỉ sợ không hề lòng thần phục!"

Hán Linh Đế nghe xong giận dữ, làm người ta phụng chỉ lung bắt Lô Thực hồi kinh bị thẩm. Khác Pesci lạnh mãnh tướng Đồng Trác thay thế Lô Thực vị.

Lại không nói Linh Đế phái người lung bắt Lô Thực hồi kinh bị thẩm lấy Đồng Trác thay thế đích chuyện, lại nói Toánh Xuyên Trường Xã thành cái này Hoàng Phủ Tung tương trong phủ, Hoàng Phủ Tung cùng Tào Tháo đang kịch liệt đích tranh biện trừ.

"Mạnh Đức! Ta vẫn là câu nói kia, điều này kẻ sách rất khó áp dụng! Ít nhất ta không biết bây giờ Trường Xã thành người nào có thực lực này đi làm chuyện này! Chúng ta hay là từ trường thương nghị đi." Hoàng Phủ Tung lớn tiếng quát xịch trứ.

"Nghĩa thật công, năm đó Ngũ Nguyên Lữ Phụng Tiên vì cầu thắng cam mọp Kỳ Hiếm ám sát địch tù Bộ Độ Căn, cuối cùng nổi danh Hải Nội. Hôm nay, ta Tào Tháo cũng là muốn noi theo Lữ Tướng Quân chi sách, bỏ sinh cầu vinh! Lòng ta ý đã quyết mời nghĩa thật công có thể thành toàn ta, bái thác." Tào Tháo động tình nói.

Hoàng Phủ Tung trầm tư hồi lâu đột nhiên từ chủ vị đứng lên, đi tới Tào Tháo trước bàn quỳ mọp: "Mạnh Đức đại nghĩa thật là làm ta bội phục, ta Hoàng Phủ Tung vô năng, một mời cùng ba quân, để cho Mạnh Đức không thể không hành như vậy hiểm kế, ta không thể vì báo chí có thể mời Mạnh Đức bị ta một xá!"

Tào Tháo hoảng hốt tương Hoàng Phủ Tung đỡ dậy, xấu hổ nói: "Nghĩa thật công không thể như vậy, nói hôm nay tình cảnh, lại muốn trách ngày đó thao sở hiền địch Hóa Công chi sách cân nhắc không chu toàn, để cho tướng quân tổn thất thảm trọng, hành động hôm nay chính là ta Tào Tháo phải làm phải."

Hai người có thương lượng một hồi chi tiết phương diện vấn đề sau, ở Hoàng Phủ Tung đích chúc phúc trong tiếng, Tào Tháo cũng không quay đầu lại nâng kiệu ra cửa.

Ngày thứ hai, Tào Tháo mang theo một thành viên bàng khoát yêu viên địch Đại Hán xách theo một viên thủ cấp máu me đầy mặt địch trở lại Trường Xã thành. Hoàng Phủ cao tự mình ra khỏi thành chào đón.

"Mạnh Đức sẽ thành công? Vị này tráng sĩ thì là người nào?" Hoàng Phủ Tung nhìn một cái thủ cấp, nhưng là lại bị thủ cấp đích mặt mũi lại bị tàn ra tóc ngắn trở không có cách nào thấy rõ. Không thể làm gì khác hơn là chứng thực Tào Tháo, đồng thời đối Tào Tháo bên người tráng hán rất cảm thấy hứng thú.

"Bẩm báo nghĩa thật công, tặc nhân Ba Tài đích thủ cấp ở chỗ này. Kế hoạch lần này mặc dù có thể thành công toàn dựa vào vị này tráng sĩ, vị này tráng sĩ thì Hứa Huyền Hứa gia thôn phải trường thôn Hứa Chữ, chữ Trọng Khang. Bị tặc nhân dùng thuốc mê bắt, ở ta hôm qua sấm doanh lúc đứng dịp cứu. Hắn vừa nghe ta phải đi ám sát Ba Tài không nói hai lời liền nói đao tới giúp một tay, khi hắn quý kia thần chi dũng hạ ta mới ở giết hoàn Ba Tài sau chạy ra khỏi sanh thiên." Hiện nhiên Tào Tháo đối chuyện tối ngày hôm qua kích động vạn phần.

"Cho phép tráng sĩ chân hào kiệt cũng! Mau theo Mạnh Đức cùng nhau vào thành nghị ngơi chốc lát đi." Hoàng Phủ Tung chuẩn bị tương Tào Tháo cùng Hứa Chữ nghênh trở về phủ thượng nghị ngơi.

Nhưng là Tào Tháo lại lúc này phản đối, "Nghĩa thật công không thể như vậy, hiện giờ tặc nhân Thống soái mới vừa bị đâm giết, tinh thần chính là xuống thấp lúc, nghĩa thật công có thể mau điểm binh cùng tặc nhân quyết chiến. Sau này Toánh Xuyên thế cục có thể đánh một trận mà định cũng, thiết mặc bởi vì Tào Tháo mà trễ nải thời cơ a."

Hoàng Phủ Tung cặp mắt sáng lên: "được ! Không biết Mạnh Đức cùng vị này cho phép tráng sĩ có còn hay không khí lực cùng đại quân ta cùng nhau giết địch?"

"Không có vấn đề, toàn bằng tướng quân tướng lệnh." Hai người miệng đồng thanh đáp.

"Truyền ta tướng lệnh! Đại quân là được tập hợp, chúng ta đi giết tặc! !"

"Giết tặc!" Chúng Quân sĩ quát to.

Ngày đó, Toánh Xuyên Hoàng Cân Quân thủ lĩnh Ba Tài bị đâm, Toánh Xuyên Hoàng Cân Quân quân tâm đại loạn. Mà Trường Xã trong thành đích Hán Quân lại nhân cơ hội tuôn ra, Toánh Xuyên Hoàng Cân Quân không có một cái minh xác chỉ huy, toàn bộ loạn thành nhất đoàn loạn ma. Bị Hoàng Phủ Tung suất lĩnh mấy vạn đại quân tru diệt mấy canh giờ sau giải tán, trong đó hiểu rõ vạn người đầu hàng Hoàng Phủ Tung, bị Hoàng Phủ Tung toàn bộ hốt giết với Trường Xã Thành Đông ngoài cửa mấy dặm.

Thị địch, Toánh Xuyên Hoàng Cân Quân diệt. Mà Nghiêm Tông trong thành đích Trương Giác đang chuẩn bị thừa dịp Ký Châu Hán Quân đích chủ soái Lô Thực bị bộ, quân tâm đại loạn lúc suất đại quân kỳ tập một phen. Lại nghe này tin dữ, Trương Giác lập tức học máu ba thước, bất tỉnh nhân sự.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Trương Giác kêu Lữ Bố, có nữ Trương Linh Nhi

Nam Dương đích Lữ Bố lúc này đang chuyên tâm với tu luyện võ nghệ, kể từ hôm đó cùng Hoàng Trung toàn lực đánh một trận sau Lữ Bố cảm xúc lương đa. Đối với 'Bá' Tự Quyết cùng 'Vương' Tự Quyết đích dung hợp có rất tiến bộ lớn. Khoảng thời gian này Cao Thuận tương Hâm Trần Doanh khuếch trương biên tới một ngàn người, cái này Hâm Trần Doanh đích chọn lựa chi hà khắc để cho quen thuộc đời sau bộ đội đặc chủng Lữ Bố cũng lớn vì kinh ngạc. Mà Trương Phi đích ba ngàn Thiết Phù Đồ cũng ở đây Trương Phi đích huấn luyện hạ thực lực tiến nhanh, cái này ba ngàn Thiết Phù Đồ đã hoàn toàn học được Trọng Kỵ Binh thắng tiến không lùi đích tinh túy! Khí thế loại này để cho quan sát quá Thiết Phù Đồ xung phong đích không người nào không đảm hân, liên Cao Thuận cũng nói Hâm Trần Doanh ở bình nguyên thượng phi kỳ đôi thủ.

So ra Trương Liêu cùng Hoàng Trung là tương đối nhân nhả, bởi vì hai người đều là Trí Dũng Song Toàn người, cũng đều là dùng đao người, cho nên hai người thường thường ở chung một chỗ tham khảo võ nghệ cùng thống binh đích áo nghĩa. Đang lúc mọi người trung Hoàng Trung cùng Trương Liêu nhất hợp phải tới, ngay cả Lữ Bố cũng có chút ghen tỵ ~

Vốn là cuộc sống quá cũng rất phong phú, nhưng là ngày hôm đó, Uyển Thành đích Thái Thú phủ đột nhiên tới một cái khách không mời mà đến. Bây đầu khoác đầu bông, rất thần bí nói chính hần thị Trương Liêu Chủ Công sư huynh tâm phúc, đặc biệt tới truyền niệng tin, hơn nữa còn nhất định phải tự mình nói cho Lữ Bố nghe. Trương Liêu bắt đầu đi tự mình đến hậu viện cắt đứt Lữ Bố đích bế quan, đem chuyện này nói cho Lữ Bố nghe.

"Không biết ngươi là người phương nào? Ngươi tìm ta có cái gì phải nói đích? Nói đi, nơi này không có người ngoài." Lữ Bố vừa uống trà vừa đặt câu hỏi.

"Hắc hắc, sư đệ mấy năm không thấy ngươi thay đổi hùng tráng nhiều sao, còn nhớ ta không?" Thần bí đầu bông nhân thào xuống mình đầu bông, cũng là Lữ Bố sư huynh Trương Bảo! Lữ Bố cả kinh thất sắc, Trương Bảo thế nào không có ở đây Nghiễm Tông thành lại xuất hiện ở Nam Dương? Trong lúc này đích cửa khẩu hần thị làm sao qua được? Hơn nữa Trương Bảo vẫn luôn là phần diễn Trương Giác đích trí nang đích nhân vật, hần ở chỗ này Trương Giác có phải hay không. . .

Trương Bảo từ Lữ Bố đích thần sắc nhìn thấu hần đối Trương Giác đích lo âu, lập tức giải thích: "Sư đệ chớ buồn, Đại sư huynh của ngươi còn chưa tới ngươi nghĩ cái loại đó tình hình đâu. Nhưng là Đại sư huynh của ngươi đích thân thể xảy ra vấn đề, hần gọi ta tới hỏi ngươi ngươi nguyện ý đi giúp hần một chút sao? Dĩ nhiên sẽ không để cho tiền trình của ngươi xảy ra vấn đề, ngươi muốn thì nguyện ý chúng ta bây giờ tốt nhất sẽ lên đường, ngươi nếu là không nguyện ý chúng ta cũng sẽ không miễn cưỡng ngươi, dù sao kể từ Toánh Xuyên chiến cuộc thất bại sau, đại ca thân thể cũng không được liễu, Hoàng Cân đại nghiệp đã trở thành vô ích nói." Trương Bảo có chút như đưa đám.

"Nhị Sư Huynh không cần như vậy, Toánh Xuyên chiến trường đích thất bại phi chiến chi tội, chủ yếu là cái đó Tào Tháo cùng Hoàng Phủ Tung đều là do kiếp này thượng ít có đích binh pháp mọi người, bọn họ thua rất bình thường. Còn nhớ năm đó lời của ta nói sao? Ta đã sớm nói các ngươi cái gì cũng tốt chính là thiếu hụt trí mưu chi sĩ cùng thống binh Đại tướng. Tốt lắm, tới nói cho Đại sư huynh ta tìm ta quá khứ rốt cuộc muốn làm gì đi, chỉ cần nói phải quá khứ ta Lữ Bố tại chỗ không chối từ!" Lữ Bố an ủi khỏi Trương Bảo.

Trương Bảo ngồi xuống tương trên bàn đích rượu ngon uống một hớp kiên: "Ài! Đại ca hần biết lần này khỏi nghĩa cơ bản thất bại, đại hán này thiên hạ khí số còn chưa tận. Đại ca thân thể của hần bởi vì làm phép quá mức thường xuyên đã không nhanh được, bây giờ đại ca lo lắng chính là Nghiễm Tông thành mấy chục vạn khỏi nghĩa tướng sĩ đích tương lai. Từ Toánh Xuyên đánh một trận sau Hoàng Phủ Cao lão tặc hổ giết ta mấy vạn huynh đệ đến xem, nếu như trừ mấy chục vạn người tướng sĩ đầu hàng chi sợ cũng là cái này kết quả. Nhưng là nếu như một khi đại ca đi, chúng ta lại nữa cũng không cách nào cùng Triều Đình chống lại, Nghiễm Tông thành bị công hạ chi sợ là chuyện sớm hay muộn tình liễu. Đến lúc đó thành phá lúc, chính là ta mấy chục vạn tướng sĩ tăng thân ngày liễu. Đại ca cảm thấy tiểu sư đệ ngươi cơ trí hơn người lại có thống binh khả năng, chủ yếu nhất thị ngươi thị tự chúng ta người có thể yên tâm phó thác, cho nên đại ca muốn mời sư đệ ngươi có thể nhìn ở sư phó mặt mũi của dẫn cái này mấy chục vạn người tìm được một con đường sống." Trương Bảo nói ra Trương Giác đích kế hoạch.

Cao Thuận chờ người toàn bộ nhìn về phía Lữ Bố, mấy chục vạn Hoàng Cân Quân a, nếu như đại ca thật có thể lấy được cỗ lực lượng này lời của, đại nghiệp sẽ thành! Chẳng qua là như thế nào tài năng dẫn mấy chục vạn Hoàng Cân Quân thoát khỏi triều đình đích tiểu trừ đâu? Bây giờ Hoàng Cân Quân có thể nói là con chuột quá nhai, người người kêu đánh. Căn bản không có dung thân chỗ a, nếu như bởi vì trừ mấy chục vạn người liên lụy bị triều đình phát hiện Lữ Bố đích đã tâm chi sợ. . . . Ai, không dễ làm a.

Lữ Bố nghe xong Trương Bảo lời của sau, trước hít sâu một hơi,

Bình phục một cái tâm tình kích động trong lòng. Nhắm hai mắt lại cẩn thận suy nghĩ một chút, nếu như cự tuyệt mấy chục vạn Hoàng Cân Quân liên không có duyên với tự mình, bản thân muốn muốn hoàn thành bá nghiệp sẽ phải từng bước từng bước binh bác. Nhưng là nếu như đồng ý, bản thân đầu tiên muốn đối mặt vấn đề khó khăn chính là triều đình muốn đến đích tổng công, coi như mình đích Nam Dương quân đoàn có thể không đi, nhưng là Toánh Xuyên đích mấy vạn tinh binh đã không có hậu cố chi ưu liễu, tất nhiên sẽ đi cùng Ký Châu đích Hán Quân hội sư. Đến lúc đó nếu như mình muốn lấy được cái này cỗ Hoàng Cân Quân sẽ phải chiến thắng cái này tập hợp Đại Hán tinh nhuệ nhất đích mấy chục vạn đại quân! Mà bản thân chỉ có thể dựa vào Nghiễm Tông trong thành mấy chục vạn ô hợp chi chúng, điều này sao có thể thắng lợi?

"Hô!" Lữ Bố mở hai mắt ra, trong mắt lóe lên một đạo tinh quang!"Ta quyết định! Ta sẽ cùng sư huynh cùng đi Nghiễm Tông thành, ta nguyện ý tiếp nhận đại sư huynh đích phó thác!" Lữ Bố suy nghĩ rất nhiều sợ sẽ làm ra cái quyết định này chính là nghĩ tới Tam Quốc sau người Hán sử thượng nhất chuyện của bóng tối kiện Ngũ Hồ Loạn Hoa!

Bởi vì Tam Quốc chư hầu dài đến hơn trăm năm đại chiến tiêu hao người Hán số lớn nguyên khí, cuối cùng lại thiếu chút nữa bị trên thảo nguyên Man Di diệt tộc! Nếu như mình muốn tránh miễn ở tranh bá thiên hạ lúc đại lượng tiêu hao người Hán nguyên khí, như vậy thì muốn lấy Lôi Đình Chi Thế tào binh Thiên Hạ Chư Hầu! Nhất định không thể tạo thành găng co chi cục. Như vậy bản thân sẽ phải ở chân chính chư hầu đại chiến lại tới lúc tận lực tích lũy thế lực, đến lúc đó muốn Bất Minh Tắc Dĩ nhất minh kinh nhân! Cho nên chuyện này Ký Châu đích nước đục mình là chuyện định!

"Giá!" Một thất thuần bạch tuần mã giống như như gió lốc tạt từ trên quan đạo, phía sau một người mặc đầu bông đích thần bí nhân cười một thất hoàng phiêu mã ở phía sau khổ khổ đuổi theo.

"Tiểu sư đệ! Ngươi chậm một chút a! Hô, hô." Người phía sau đương nhiên là Trương Bảo.

Người trước mặt hiển nhiên là của chúng ta heo chân Lữ Bố đồng học, "Ha ha ha, sư huynh ngươi không phải nói muốn cùng ta so một lần cười ngựa sao? Thế nào phục đi." Lữ Bố rất là đắc ý mình cười ngựa.

Trương Bảo thừa dịp Lữ Bố thả chậm tọa kỵ tốc độ cơ hội rút cuộc chạy tới, nghe được Lữ Bố lời của sau không khỏi cười khổ một cái. "Tiểu sư đệ, tính vì huynh sở sai lầm rồi hắc, ta chẳng qua là muốn nhìn ngươi một chút đích cái này thất trong truyền thuyết Dạ Chiếu Ngọc Sư Tử BMW thật là nhanh sao, sao liệu tưởng, hắc, không nói. Tiểu sư đệ chúng ta bây giờ đã nhanh đến Ký Châu địa giới liễu, chúng ta muốn cẩn thận một chút, ở Ký Châu có thật nhiều triều đình đích Du Kỵ thám báo, nếu như bị phát hiện liền không dễ làm liễu, chúng ta tốt nhất ở ban đêm lên đường, ban ngày tốt nhất tìm chỗ trốn đứng lên."

Lữ Bố biết Trương Bảo đối Ký Châu đích tình thế càng rõ ràng hơn liền đồng ý.

Trải qua hơn ngày đích trú phục dạ xuất sau hai người rút cuộc đi tới Nghiễm Tông bên ngoài thành, ở Trương Bảo phát ra tín hiệu sau trong thành từ cửa nam tuôn ra mấy vạn quân sĩ, mà Trương Bảo lại mang theo Lữ Bố từ bắc môn lặng lẽ vào thành.

Nghiễm Tông Trương Giác trong phủ, "Lữ sư đệ! Ta rút cuộc chờ được ngươi. Thật tốt quá, ngươi đến rồi trong thành này đích mấy chục vạn Hoàng Cân con dân liền được cứu rồi." Trương Giác nằm ở trên giường giường giường muốn đứng lên cùng Lữ Bố hành lễ.

"Đại sư huynh! Mau mau nằm xuống, ngươi bây giờ bệnh nặng trong người bỏ có thể nào để cho sư huynh bị mệt mỏi? Có lời gì cứ như vậy nói đi, chớ đứng lên mệt nhọc đã thương ngược lại thân thể nguyên khí." Lữ Bố tiến lên giúp Trương Giác nằm vật xuống nói.

"Vậy thì thất lễ, ta muốn Nhị sư huynh ngươi đã nói cho ngươi biết ta kêu mục đích của ngươi tới liễu đi." Trương Giác tựa vào tháp thượng hừ nhọc hỏi.

"Dạ, Trương Bảo sư huynh đã nói cho ta biết."

"A a, tiểu sư đệ, nói thật ta bây giờ có chút ghen tỵ ngươi đâu. Tuổi quá trẻ tiểu tử nhĩ, không chỉ có võ nghệ mưu lược người người tinh xảo vô cùng, hơn nữa còn nổi danh Hải Nội. Càng thêm khó được thì còn có một cỗ không nhỏ đích ngay mặt thể lực, đang có thể xưng là thị thiên chi kiêu tử. Mà ta đâu? Không chỉ có văn sao, vũ không phải. Hơn nữa còn trời sanh liền thân tàng bệnh hiểm nghèo, thật không biết có phải hay không là ngày muốn tuyệt ta!" Trương Giác có chút oán khí đích nói. Lữ Bố đối lời nói này chẳng qua là lắc đầu một cái không có nói gì, thật ra thì Trương Giác lại sao sẽ biết trong lịch sử Lữ Bố lại là như thế nào bị thảm đâu? Bây giờ quang thái cũng là tự mình dùng tánh mạng bính lấy ra đích, cũng không phải là cái đó cái gì hư vô đích lão thiên đưa cho mình đích.

"Khụ khụ ho khan! Ách khụ khụ ho khan! Hô! Lữ sư đệ chớ có trách ta, ta thật ra thì cũng chỉ là trong lòng không cam lòng phát phát lao tao mà thôi, tính nói chánh sự đi. Lần này kêu Lữ sư đệ ngươi tới, trừ Nhị sư huynh ngươi nói với ngươi mấy giờ trở ra ta còn có một kiện chuyện riêng muốn nhờ ngươi, xin ngươi nhất định phải tiếp nhận. Linh nhi đi ra đi." Trương Giác hướng về phía trong phòng kêu.

"Cha." Trong phòng trung đi ra một vị hai tám diệu linh đích nữ tử, nàng kỳ dị khí chất sâu đậm hấp dẫn Lữ Bố đích cặp mắt, chỉ thấy nàng có một con mềm mại thẳng sợi tóc, nhỏ dài tú khí mây liễu dưới có trứ một đôi người nào nói chuyện mất to, hợp với trực mà cao ngất sống mũi cùng tiêm tế lại thủy linh đích mỗi mòng để cho người ta cảm giác được nàng kiên cường cùng linh động. Nhưng là của nàng trên gương mặt tươi cười bây giờ lại hiện ra trứ đôi cha nàng Trương Giác bệnh tình lo âu, linh động cùng nhu nhược, kiên cường cùng rầu rĩ cái này hai loại hoàn toàn bất đồng khí chất đối trùng để cho Lữ Bố trong lúc nhất thời dời không ra hai mắt của mình.

Lữ Bố có chút mất mặt thần thái để cho Trương Giác không gian phản ứng, "Phụng Tiên, đây là ta đích ái nữ Trương Linh Nhi. Nàng cũng là ta độc sinh nữ, ta đây lần muốn nhờ cậy chuyện riêng của ngươi chính là muốn ngươi cưới nàng, đồng thời cũng phải chiếu cố nàng. Ý của ngươi như thế nào?"

Lữ Bố có chút lúng túng, mặc dù mình rất thích nữ tử trước mắt, nhưng là thế nào nói mình cũng là cùng Trương Giác Tam huynh đệ đồng lứa người, tốt như vậy ý tứ đi cưới mình 'Cháu gái'? Cái này để cho mình ở nơi này xinh đẹp 'Cháu gái' trong mắt là cái gì hình tượng? Còn có chuyện này nếu như bị cái đó vì lão không tôn đích sư phó biết, hắc còn không cần cười ngạo? Kia tương lai mình còn mặt mũi nào mặt đi gặp sư phó? Đồng thời Lữ Bố còn có chút buồn bực, thế nào cảm giác mình mỗi lần thấy mỹ nữ, đôi mắt này liền dời không đi đâu? Thật mất mặt a, nhất định là vậy cá thân thể trời sanh chính là cá sắc lang bại hoại mới có thể như vậy. Ân, tuyệt đối là như vậy.

Bên kia Trương Giác phăng phắt nhìn thấu Lữ Bố đích bản khoản, "Lữ sư đệ nhưng là lo lắng hai chúng ta đích bối phận quan hệ, cho nên đối với chuyện này trên có bản khoản? Cái này không có gì, ta đã cầu sư phó đồng ý, hắc nói ngươi cùng Linh nhi đích bối phận vấn đề không coi vào đâu, chỉ cần các ngươi thật lòng yêu nhau hết thấy thế tục bản khoản đều là phù vân."

Lữ Bố vừa nghe lời này tại chỗ liền nóng nảy "Cái gì? Sư phụ lão nhân gia ông ta biết? Đại sư huynh ngươi không gạt ta?"

Trương Giác vừa muốn nói chuyện, trong phòng trung lại đi ra khỏi mấy người, đương đầu chính là Nam Hoa Lão Tiên, phía sau hắc còn có một vị mang theo thiếu niên vô giả cổ hi lão giả. "Ha ha ha, ngoan đồ nhĩ, ngươi nghĩ sư phó không a, thế nào? Sư phó vì ngươi tìm con dâu chánh điểm đi, a? Ha ha ha hắc." Nam Hoa Lão Tiên thấy cảm roi trên đất Lữ Bố đương đương đắc ý cười to nói.

Lữ Bố nghe được cái này tiếng cười quen thuộc thứ nhất phản chính là nghĩ đến, bản thân đừng bảo là mặt mũi không có, chỉ sợ ở Linh nhi tiểu mm đích trong lòng thông gia tử cũng bị mất đi. (sắc lang này, đến bây giờ tưởng nhớ người ta khuê nữ ~)

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chí Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: thầy trò tự thoại, Chính Thái tương đắc.

"Ha ha ha ha, ngoan đồ nhi muốn sư phó không có a, sư phó nhưng là nhớ người muốn chết a. Vội tới vì sư ôm một cái." Nam Hoa Lão Tiên sạch sẽ lạnh lẽo đích ôm lấy Lữ Bố thẳng liều đứng lên, làm cho thân cao gần chín thước uy vũ bất phạm đích Lữ Bố hảo không xấu hổ.

"Cái đó ~ sư phó nơi này chính là có người ngoài tại chỗ hắc, chú ý một chút hình tượng hảo bái? Như người vậy để cho đồ nhi thật là khó làm a." Lữ Bố ót treo một viên viết 'Một cân mồ hôi' giọt mồ hôi nói.

"Khánh khách lạc." Nhìn hai người như vậy sái bảo, một bên Trương Linh Nhi tiểu mm lúc ấy liền cười.

"Nam Hoa lão quý người có thể chó mất mặt như vậy sao ~ chúng ta bốn đại tông sư đích mặt mũi cứ như vậy bị người mất hết a, Vân nhi nhưng là đang nhìn người kia, ta bày tỏ áp lực của ta rất lớn a." Nói chuyện thị Nam Hoa Lão Tiên một bên lão già, "Bố nhi người những năm này nhưng là sấm xuống thật là lớn danh tiếng a, tới để cho Nhị Sư Phó nhìn một chút."

"Dạ, Nhị Sư Phụ." Lữ Bố tôn kính thi lễ nói, nói chuyện người nọ là Nam Hoa Lão Tiên mời tới dạy bản thân 'Bá Vương Kích pháp' võ học tông sư Đồng Uyên đại sư. Nghiêm khắc nhắc tới Lữ Bố cũng coi là hần nửa nhập môn đệ tử.

"Hảo, hảo tiểu tử. Người Nhâm Đốc Nhị Mạch đã đã thông sao, thực lực bây giờ đã không có ở đây lão phu dưới liều, xem ra người mấy năm này có kỳ ngộ a. Nói kỳ ngộ thật ra thì cũng chẳng có gì lạ, người tiềm lực thị ở chiến trường trong chém giết hiện ra đích nhanh nhất, cơ bản mỗi lần đại chiến đều có thể tính thành một trận kỳ ngộ a. Hảo! Cứ như vậy cũng liền càng thêm kiên định liều ta tương Vân nhi đóng cá người ý niệm. Tới, Vân nhi tới gặp một lần người vị đại sư này huynh." Đồng Uyên tương sau lưng một cái tuổi chừng mười hai tuổi tả hữu anh tuấn nhỏ vô cùng Chính Thái kéo tới, "Bố nhi, đây là ta thu quan môn đệ tử Triệu Vân, chữ Từ Long. Thiên phú của hần nhưng là chẳng qua là hơi tốn với người nga, ta đã đem ta tất cả thương pháp tuyệt kỹ cũng truyền thụ cho hần, bây giờ ta đem hần giao cho người từ người tới dẫn hần sau khi hoàn thành nửa đoạn thực chiến phương diện chương trình học đi."

"Thường Sơn Triệu Vân Triệu Từ Long, ra mắt đại sư huynh. Sau này võ học đường xin mời sư huynh chiếu cố nhiều hơn liều." Tiểu Chính Thái mặt nghiêm túc thi lễ nói.

Triệu Vân? ! Thường Sơn Triệu Từ Long! ! Không phải đâu! Trời a, ở kiếp trước bản thân nhưng là biết Triệu Vân đích võ nghệ nhưng là ở Lữ Bố sau khi chết đích Tam Quốc trung hậu kỳ công nhận đệ nhất thiên hạ a, Trương Phán Pha đánh một trận Kinh Thiên Địa Khiếp Quỷ Thần đánh một trận thành danh! Bây giờ lại là thông qua tình hình như thế đầu với thế lực của mình hạ? Thật sự là thật là làm cho người ta cảm thán thế sự vô thường liều.

"Hắc, Triệu Vân đứng không, mau mau xin đứng lên. Người yên tâm sau này người trước hết làm ta đích thân binh đi, ta sẽ ở mỗi ngày nhìn chút thời gian tới chỉ điểm người võ nghệ đích." Lữ Bố đề xuống kích động không thôi đích tâm tình đỡ dậy Triệu Vân.

"Đứng rồi sư phó người làm sao sẽ cùng Nhị Sư Phụ đi tới nơi này Nghiêm Tông thành đích?" Lữ Bố có chút nghi ngờ nhìn về phía Nam Hoa Lão Tiên.

Nam Hoa Lão Tiên chỉnh sửa một chút đạo phục nói: "Hắc hắc, ta nếu là không tới, người cũng không thấy được người đại sư huynh liều." Nói xong tròn mắt nhìn Trương Giác một cái, mà Trương Giác chỉ thật là có chút lúng túng cười một tiếng.

"Ta đây tới là phải dẫn người ba vị sư huynh trở về núi đích, Đại sư huynh của người đích bệnh tình đã rất nghiêm trọng, nếu như không phải của ta đan thuốc treo ở hần can hòa, cái mạng nhỏ của hần đã sớm đi chỗ đó cá cái gì Hoàng Thiên trên liều. Ta nhất định phải lập tức dẫn hần trở về núi tình dưỡng, mà Trương Bảo Trương Lương hai cái này cũng phải cùng ta trở về núi, lần này bọn họ loạn dùng đạo pháp, Sát Sinh vô số. Nếu như vẫn còn ở trần thế trung muốn không được bao lâu chỉ biết gặp huyết quang tai ương. Bọn họ ít nhất kiếp này thị không thể xuống núi, mà Đại sư huynh của người lại không đánh lòng nữ nhi của hần còn nhỏ tuổi sẽ phải cả đời theo nàng sống ở trên núi, nhưng lại không yên tâm nàng một người ở nơi này loạn thế trung. Cho nên liền muốn tương nàng giao phó cho người, ta suy nghĩ một chút người cũng không nhớ liều, hơn nữa Linh nhi đứng là tốt cô nương, liền làm chủ đón lấy đoạn nhân duyên này liều." Nam Hoa Lão Tiên một bộ 'Ta rất anh minh mau tới khen ta a' biểu tình nhìn Lữ Bố nói.

Lữ Bố rốt cuộc biết tiền nhân hậu quả, không khỏi hô ra một ngụm trọc khí. Nguyên lai mình người sư phó này là tới cứu Trương Giác Tam huynh đệ đích, kia trong lịch sử Trương Giác Tam huynh đệ đích chết chẳng lẽ là bọn họ thể thân? Mà bọn họ chân thân đã sớm theo Nam Hoa Lão Tiên trở về núi trong đi? A a, quả nhiên lịch sử thật giống thị không cách nào tưởng tượng a.

Trương Giác nhìn Nam Hoa Lão Tiên đã báo cho Lữ Bố tiền nhân hậu quả,

Lại liền vội vàng hỏi: "Sư đệ, người bây giờ biết tâm nguyện của ta liều đi, thế nào, nhà ta Linh nhi nhưng là thượng phải phòng khách hạ phải phòng bếp

nga! Ngươi còn cần nhắc cái gì? Mau tới làm con rể của ta đi." Trương Giác kia trứ bộ dáng gấp gáp giống như một cái dẫn mối đích ~

"Cha! Nữ nhi cũng không phải là không ai thèm lấy, tại sao phải như vậy sao! Hơn nữa ta phải bồi cha đi dưỡng bệnh, ai cũng không lấy chồng!" Trương Linh Nhi có chút xấu hổ giận chân kêu lên.

"Khụ khụ ho khan, cần quấy! Cha thế nào chịu để cho ngươi quăng đời cuối cùng với trên núi? Hơn nữa ta vẫn chờ ôm cá mập tiểu tử đâu, ta lão Trương nhà cũng không thể tuyệt sau liễu." Trương Giác có chút tức giận mắng.

Cuối cùng Lữ Bố ở Nam Hoa Lão Tiên cùng Trương Giác đích uy hiếp 'Sắc' dụ hạ 'Ủy khuất' đồng ý ngheh cười Trương Linh Nhi đích sự tình, thật ra thì tất cả mọi người từ Lữ Bố trong ánh mắt của nhìn ra tiểu tử này mặt ngoài cố làm thanh cao, mà tâm lý đã sớm đối Trương Linh Nhi thèm thuồng ba thước, nhiều năm liên tục thiếu đích Tiểu Chính Thái Triệu Vân cũng nhìn ra mình cái này đại sư huynh cũng chính là tương lai Chủ Công, hướng về phía cái đó Trương Linh Nhi cô nương một mực đắm đuối nhìn chăm chăm nhìn thật lâu. Mọi người chẳng qua là cố kỵ Lữ Bố dường như 'Yếu ớt' lòng tự ái không có nói ra mà thôi, chẳng qua là ở trong lòng âm thầm khinh bỉ hấn mà thôi.

"Tốt lắm, cái này đại sự rốt cuộc định xuống, chờ các ngươi Ngày Đại Hi ta sẽ đi làm các ngươi trưởng bối nhất phương. Bây giờ chủ yếu cần nói một chuyện khác liễu, chính là cái này trong thành này mấy chục vạn Hoàng Cân Quân đích vấn đề sinh tồn. Chuyện này ta có thể không có biện pháp gì, sẽ phải xem ngươi được ngoan đồ nhi." Nam Hoa Lão Tiên vuốt râu đạo.

Lữ Bố đứng lên, nhìn về ngoài cửa sổ. "Ồ trên đường ta đã nghe Trương Bảo sư huynh nói qua nơi này thế cục liễu, cái này Nghiễm Tông thành đích thế cục cùng ta theo dự đoán đích không giống chứ." Lữ Bố thần sắc nghiêm trọng, thấp giọng khẽ thờ dài một tiếng.

"Ngà? Lữ sư đệ, lời này hiểu thế nào?" Trương Giác có chút ngạc nhiên. Mọi người cũng đều nhìn về đứng ở cửa sổ cạnh thân sắc rầu rĩ Lữ Bố.

"Nạp, ta vốn cho là trong thành này mấy chục vạn Hoàng Cân Quân, ít nhất cũng phải có không ít với mười vạn bách chiến Hãn Tốt. Nhưng là thực tế rất tàn khốc, cái này Nghiễm Tông trong thành tổng cộng có bốn mươi hai vạn người, có thể chiến chỉ sĩ cũng chỉ có không tới tám vạn người, mà bách chiến Hãn Tốt cũng chỉ có không tới ba vạn người. Còn lại đều là người già yếu bệnh hoạn, không chịu nổi đại dụng sĩ tốt. Nhìn lại một chút còn dư lại Hoàng Cân giáo đồ, tổng cộng là ba mươi ba vạn có thừa già yếu phụ nữ và trẻ con. Hơn nữa còn đều là một ít cơ trảng lộc lộc đích già yếu phụ nữ và trẻ con! Đại sư huynh ngươi nói cho ta biết, các ngươi là không phải mau đoạn lương?" Lữ Bố đột nhiên hướng Trương Giác đặt câu hỏi.

"Ngạch, cái này sao, ừ, ở lương thảo thượng quả thật có chút thiếu hụt." Trương Giác có chút chỉ ta cái này nói.

Lữ Bố hừ lạnh một tiếng: "Hừ! Ta xem không phải thiếu hụt, mà là nhiều lắm là còn có mấy ngày tồn lương liễu!" Trương Giác không lời chống đỡ.

"Kia bố nhi, chẳng lẽ liền không có cách nào cứu vãn cái này Nghiễm Tông thành mấy chục vạn người tánh mạng sao?" Đồng Uyên có chút lo lắng hỏi, "Trong thành này đích Hoàng Cân giáo đồ phần lớn đều là bị những cầu quan đó đích tham lam bắt buộc, bắt đắc dĩ mới tạo phản đích. Nếu như bị quan quân bắt lại, đề xuống những thứ kia tạp chủng đích lòng dạ ác độc, ta sợ rất có thể toàn bộ bị chém đầu hoặc là chôn sống a!"

Trương Linh Nhi vừa nghe mấy chục vạn giáo đồ muốn bị tàn sát, nhất thời liền bị dọa sợ đến hét rầm lên: "Tại sao có thể như vậy! Trong bọn họ còn có rất nhiều hài tử a, chẳng lẽ những cầu quan đó liên trẻ nít cũng không buông tha sao? Bọn họ cái gì cũng không hiểu đích a."

"Bây giờ không biết, không có nghĩa là sau này không biết. Triều đình giết bọn họ cha mẹ người, làm sao sẽ không nhỏ cỏ tận gốc? Phải biết 'Dã hỏa thiêu': lửa đốt vô tận, gió xuân thổi lại xảy ra' a." Lữ Bố thờ dài nói.

"Dã hỏa thiêu: lửa đốt vô tận, gió xuân thổi lại xảy ra? Rất khít khao a, tại triều đình xem ra giống chúng ta những thứ này Loạn Thần Tặc Tử đều là tội không thể tha thứ đích người, dĩ nhiên sẽ không tha chúng ta một con đường sống liễu. Huống chi, ở Toánh Xuyên đích đại chiến sau, Hoàng Phủ Tung lão tặc hổ giết ta mấy vạn giáo đồ, chính là bọn họ đích biểu suất." Trương Giác có chút mê mang. "Thật không biết ta đây lần khởi nghĩa rốt cuộc là đúng hay sai, vốn là muốn dẫn bọn hấn tìm được một con đường sống, nhưng là ta lại dẫn bọn hấn đi về phía nhanh hơn tuyệt hơn đích Tử Lộ! Ai!"

"Đại sư huynh không nên tự trách, ngươi khởi nghĩa không thể nói không có ý nghĩa. Ít nhất ngươi cấp cái này ngu ngốc đích Đại Hán Vương Triều phi thường nặng nề một kích! Hiện ở nơi này Đại Hán đã lão đảo muốn ngã, chỉ kém sau cùng một cây đao thảo tới áp đảo nó. Hơn nữa các ngươi cũng không phải là không có hy vọng, mặc dù Nghiễm Tông thành đích cục diện vượt qua dự tính của ta, nhưng có phải thế không không có một đường sinh cơ đâu." Lữ Bố tự tin nói.

Trương Giác, Trương Linh Nhi, Nam Hoa Lão Tiên cùng với Đồng Uyên cùng Tiểu Triệu vân cũng đem hi ký đích ánh mắt nhìn về phía cái này cao lớn uy vũ, tướng mạo anh tuấn cũng chỉ có không tới hai mươi tuổi trẻ cứu tinh. Miệng đồng thanh hỏi: "Kể tương an ra?"

Lại nghe thấy Lữ Bố không hoảng hốt không vội vàng nói ra một phen kể sách, làm mọi người hô to một tiếng "Hay!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25 :Lữ Bố suy tính, Lữ Bố vs Quan Vũ, Hoàng cân đại phá!

Lại nói Lữ Bố thấy Trương Giác sinh lòng mê mang có chút không biết làm sao, liền vội vàng nói ra mình ở trên đường nghĩ ra đích kẻ sách tới: "Đại sư huynh chớ nên kinh hoàng, bây giờ là có một đường sinh cơ đích. Mặc dù Nghiễm Tông thành đích cục diện hết sức ác liệt, nguy ở sớm tối. Nhưng là bây giờ Nghiễm Tông bên ngoài thành đích triều đình đánh dẹp quân cũng có một cái rất lớn nhược điểm! Đó chính là bọn họ đích chủ soái Lô Thực bởi vì đắc tội Tả Phong bị vu hãm mưu phản, lòng bất trở lại kinh thành bị thăm. Mà tân phái tới chủ tướng Đồng Trác bởi vì là khinh kỵ chạy tới, cho nên không có tương mình có thể chỉ huy như ý đích bốn bộ đại quân không có mang tới. Mà thành này ngoại trừ mấy vạn đại quân lại bởi vì hãn là triều đình phái tới thay thế Lô Thực đích người, đối Đồng Trác có rất lớn địch thị, các tướng sĩ phần lớn đối Đồng Trác ra lệnh âm phụng dương vi, hoặc là dứt khoát liền cùng Đồng Trác đối nghịch, tướng soái bất hòa là đại kỵ cũng. Đây là một cơ hội ngàn năm một thuở, nếu như chúng ta có thể thừa dịp Hoàng Phủ Tung suất lĩnh đích Toánh Xuyên đánh dẹp đại quân còn không có cùng Đồng Trác hội hợp, trước kích phá Đồng Trác đích nơi này mười mấy vạn quan quân chủ lực, như vậy chúng ta liền có thể mang theo khắp thành quân dân chạy ra khỏi Nghiễm Tông thành. Chúng ta có thể mang theo bọn họ một đường kích phá thiếu hụt quan quân phòng thủ đích Ký Châu tới Tịnh Châu một đường đích các thành trì, lấy được dọc đường khẩu lương cùng binh khí, chúng ta có thể tới trước Tịnh Châu cùng Ký Châu chỗ giáp giới đích Thái Hành Sơn dãy núi một dãy tạm làm nghỉ dưỡng sức, chờ đợi một cái thời cơ thích hợp bỏ rời quan quân đi Tịnh Châu đích Ngũ Nguyên Quận nghỉ ngơi lấy sức. Ngũ Nguyên Quận đích Quận Thủ là của ta nhạc phụ đại nho Thái Ung, Ngũ Nguyên Quận đích Cửu Nguyên thành lại là Hoàng Đế bổ nhiệm cho ta chỗ ở. Cho nên đến nơi nào cơ bản liền an toàn, đến lúc đó liền có thể thoát khỏi triều đình đích tiểu trừ liêu." Lữ Bố từ từ tương kế hoạch của mình nói ra.

"Kẻ sách hay! Hay a!" Mọi người một cái ở hoan hô lên, mọi người đang ngồi người đều là đối là do nghèo khổ trăm họ tạo thành Hoàng Cân Quân ôm đồng tình, cho nên cũng không hy vọng Nghiễm Tông trong thành mấy chục vạn Hoàng Cân Quân bị quan quân tàn nhẫn tru diệt. Nhưng là đang lúc Lữ Bố hưởng thụ mọi người nhiệt tình hoan hô lúc, Trương Linh Nhi đột nhiên kêu lên: "Ai nha, Lữ đại ca mới vừa nói đại nho Thái Ung thị nhạc phụ của hãn? Chẳng lẽ Lữ đại ca đã có thể từ sao? Cha vậy phải làm sao bây giờ a."

Lữ Bố vừa nghe thăm kêu không tốt, đang chuẩn bị len lén chạy đi lại bị Nam Hoa Lão Tiên đích quái côn hung hăng đập một gậy."Hào oa! Người tiểu tử này! Liên hôn nhân đại sự cũng không cho ta biết! Trong mắt ngươi có còn hay không ta người sư phó này liêu a? Thật là không thể tha thứ a! !" Nam Hoa Lão Tiên trực tiếp Thủ Hóa ~

"Ngạch sư phó người tinh táo một chút, nghe đồ nhi từ từ cùng người nói, ai nha, đừng đánh, đừng đánh, sư phó tha cho ta đi lần sau không dám a." Mặc dù Lữ Bố võ nghệ siêu quần cũng không dám hoàn thủ, bị Nam Hoa Lão Tiên dùng một cây phá quái côn đánh khắp phòng tán loạn ~

"Ha ha ha ha. . . ." Mọi người thấy hai thầy trò đích sai bảo trong lúc nhất thời vui vẻ cười lớn, ngay cả vốn là mặt lo lắng Trương Linh Nhi cũng 'Phác xích' một tiếng nở nụ cười.

... .. Phân chia tuyến... ..

"Cái này thị sự đệ của ta Lữ Bố, đối, chính là cái đó đánh bại mấy vạn Tiên Ti người mãnh tướng Phán Uy Tướng Quân Lữ Bố. Hiện tại hãn cũng là ta Trương Giác đích tương lai con rể. Ta bây giờ thần thể suy yếu nhiều bệnh, sau này hãn chính là của các người Chủ Công. Các người phải giống như trung thành ta vậy trung thành hãn, bây giờ ta đem ta Cửu Tiết trọng thụ dư hãn, nếu là không có ý kiến gì liền cũng mau đi tham bái đi." Trương Giác trong Nghiễm Tông trong thành đích Hoàng Cân Quân Đại tướng toàn bộ kêu trong phủ tướng quân trung đại quyền chuyển giao cấp Lữ Bố.

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, Trương Giác khi bọn hãn trong mắt của những người này thị thần thánh cùng vô thượng đích, mặc dù bây giờ Nghiễm Tông thành nguy ở sớm tối, nhưng là mọi người ở đây nhưng không ai đối Trương Giác có một tia bất mãn, thật ra thì trong lòng bọn họ đã sớm có cùng Nghiễm Tông thành cùng chết sống chuẩn bị. Nhưng là hôm nay Thiên Công Tướng Quân Trương Giác đại nhân, lại tương Hoàng Cân Quân đích thống lĩnh vị nhường cho liêu một cái ngoại nhân, cái này để cho bọn họ có chút khó có thể tiếp nhận.

Trương Giác thấy mọi người mặt lộ vẻ khó khăn, không khỏi sắc mặt trầm xuống thấp giọng mắng: "Thế nào? Bây giờ ta còn chưa có chết các người liền đổi lời của ta không nghe? Sùng trâu! Người là của ta đại đệ tử, thì có người bắt đầu trước!"

"Tuần Thiên Công Tướng Quân tướng lệnh! Mạt tướng Trương Nguu Giác, tham bái Chủ Công." Chúng Đại tướng trung một người cầm đầu dẫn đầu hạ lạy,

Hãn chính là Trương Giác đích tâm phúc cùng chết trung, Đại Đệ Đệ Trương Nguu Giác.

"Mạt tướng chư Phi Yến tham bái Chủ Công." Đi theo Trương Nguu Giác sau chính là một cái thanh niên đẹp trai, hãn thị Trương Nguu Giác nghĩa tử của chư Phi Yến.

Còn dư lại đêm viên Đại tướng nhìn nhau cùng nhau hạ lạy nói: "Mạt tướng Quân Hội, Chu Thương, Bùi Nguyên Thiệu, Liêu Hóa, hướng Chí Viễn, Bành Thoát, Hàn Trung, Triệu Hoàng, tham kiến Chủ Công nguyện tuần Thiên Công Tướng Quân chỉ mệnh làm chủ công hiệu từ lực!"

Lữ Bố nhìn cái này nhóm Hoàng Cân Quân trung đích tinh anh môn trong lòng hô to kiểm, chỉ một thị cái đó chư Phi Yến cũng chính là về sau Trương Yến, cùng Chu Thương Liêu Hóa mấy người này đích đầu hiệu chi đáng giá lần này Ký Châu chuyển đi liêu. Hơn nữa nếu có thể thành công tương Nghiễm Tông bên trong thành mấy chục vạn Hoàng Cân Quân quân dân thành công mang tới Ngũ Nguyên Quận, kia thực lực của mình tương hơi lớn tướng! Cái này mấy chục vạn người đang sau này chính là mình tranh bá thiên hạ cơ thạch, bọn họ phần lớn đều là thuần thực công tướn, nông người, cùng số ít tinh nhuệ Hãn Tốt! Có chính bọn hãn ở tương lai Đồng Trác vào kinh Trung Tướng có thể có đại động tác đích tư bản. Đối, mình nhất định

muốn đưa bọn họ giầy nịt an toàn đến Ngũ Nguyên Quận!

"Các vị xin đứng lên, mong đại sư huynh lỗi yêu, thụ ta thống quân chi quyền. Ta Lữ Bố ở chỗ này thề, nhất định đem hết toàn lực tương cái này Nghiễm Tông thành mấy chục vạn quân dân mang tới an toàn mang, mời các vị giúp ta một cánh tay lực!" Lữ Bố trang trọng đích khởi thề đạo.

"Nguyên theo Chủ Công phá địch, phó thang đạo hỏa, tại chỗ không chối từ!" Chúng tướng cùng kêu lên hết lớn.

"Chủ Công, như muốn tấn công bên ngoài thành quan quân, người của chúng ta tay hơi có vẻ không đủ a. Hơn nữa chúng ta dĩ vãng mặc dù có thể cùng quan quân bất phân thắng phụ, tất cả đều là bởi vì Thiên Công Tướng Quân đích Tiên Thuật a. Mà nay Thiên Công Tướng Quân người mang bệnh nặng không thể tham chiến, ta sợ sẽ có thương tổn thân." Sau khi mọi người giải tán, Trương Ngưu Giác cùng chư Phi Yến lại lưu lại, ở biết Lữ Bố bước kế tiếp đích kế hoạch sau Trương Ngưu Giác vào gián đạo.

Lữ Bố khẽ mỉm cười: "Sừng trâu, người khác chớ để ý, người đi cho ta cầm một bộ khôi giáp tới, nhớ ở cho ta cầm một thất hảo mã cùng đỉnh đầu Quý Điện khôi tới. Còn dư lại liền xem ta đi."

"Nặc!" Trương Ngưu Giác không tốt sâu hỏi không thể làm gì khác hơn là lui ra.

"Nhị Sư Phụ, phiền toái cho người mượn đích Bảo Thương dùng một chút." Lữ Bố đứng đối nhau lập một bên Đồng Uyên đạo.

Đồng Uyên khẽ mỉm cười: "A a a, không thành vấn đề. Ta Bạo Vũ Lê Hoa Thương mấy chục năm không nếm được máu mũi, xem ra hôm nay muốn uống cá no rồi."

Lữ Bố nhận lấy Đồng Uyên đích Bạo Vũ Lê Hoa Thương sau, xoay người đối Triệu Văn Tiểu Chính Thái nói: "Từ Long, hôm nay người liền đứng ở đại quân Kỳ Môn hạ xem cuộc chiến, trận đại chiến này để cho người trước khai mở nhãn giới!"

Tiểu Chính Thái kiên định gật đầu một cái.

"Đánh trống! Ra khỏi thành! !"

"Đông! Đông! Đông!" Làm cho lòng người máu mềnh mông trống trận từ thành đầu truyền tới. Lữ Bố mang theo đỉnh đầu che mặt Quý Điện khôi, Lưỡng Ngạnh khải, cưỡi một thất mã trắng tuyết, tay cầm Đồng Uyên mượn cùng đích Bạo Vũ Lê Hoa Thương, mang theo ba vạn tinh binh dẫn đầu ra khỏi thành bày trận, Trương Ngưu Giác suất bảy vạn giả yếu đi theo Lữ Bố đích đại quân sau ra khỏi thành.

"Đông! Đông! Đông!" Bên ngoài thành quan quân thấy Hoàng Cân Quân ra khỏi thành, không hề khiếp chiến lập tức gõ nổi lên trống trận nghênh địch.

"Hò hét! Hò hét! Hò hét!" Gần mười vạn quan quân tinh nhuệ đạp chỉnh tề bước chân, kêu vang dội đích tiếng hò hét, lấy một loại khí thế bài sơn đảo hải bân áp hướng Nghiễm Tông dưới thành đích Hoàng Cân Quân. Lữ Bố không phải không thừa nhận đây là mấy vạn quan quân đúng là thiên hạ ít có đích tinh nhuệ chi sư. Mặc dù nội bộ vẫn chưa ổn định, nhưng là Đại Hán Vương Triều mấy trăm năm đích uy nghiêm, có thể từ nơi này chút tướng sĩ đích trên người thấy.

"Giá!" Lữ Bố để cho mới đầu hiệu đích Chu Thương, hướng Chí Viễn chờ người dẫn tiền quân ba vạn tướng sĩ vì mình bắn ở trận cước, độc thân vỗ ngựa đi tới hai quân trận tiền.

"Thái! ! Đối diện bọn chuột nhất cửa nghe! Nhà người Hoàng Cân Quân viên kiến cho đòi đại gia ở chỗ này! Người nào dám đánh với ta một trận?" Lữ Bố cố ý dùng một loại thanh âm quái dị, dùng một cái dùng tên giả lớn tiếng khiêu chiến.

Đối diện Ký Châu đánh dẹp Quân Chủ suất Đồng Trác vui vẻ, hắc cái này Hoàng Cân Quân đích tặc nhân chẳng lẽ điên rồi? Bọn họ chẳng lẽ không biết luận đạo tướng lĩnh so đầu trong triều đình hiểu rõ chi vô tận đích dũng tướng sao? Người khác không nói, chính là một mực cùng mình bất hòa đích cái đó cái gì Lưu Bị, đối, chính là cái đó lỗ tai to đũa đích da trâu Đại vương, mặc dù mình đối với hắn gặp người liền nói mình thị hoàng thân quốc thích rất không cảm mạo, nhưng là của hắn Nghĩa Đệ Quan Vũ quả thật có hai cây bàn chải a. Còn có mình thượng tướng Lý Thôi, Quách Tỹ, chờ một nhóm hãn tướng ai cũng có Vạn Phu Bất Đương Chi Dũng a. Cái này Nghiễm Tông thành đích Hoàng Cân tặc trừ một cái Quân Hối còn có thể đập vào mắt những người khác làm sao dám tới khiêu chiến? Hừ hừ, muốn chết mà thôi!

Đồng Trác vừa định gọi Lý Thôi đi chém cái đó cái gì viên kiến cho đòi lúc, một bên một viên Đại tướng tiến lên chờ lệnh nói: "Chủ Công, mặt tướng nguyện lấy tặc nhân thủ cấp, hạn vu tướng quân trước ngựa." Đồng Trác định thần nhìn lại, nguyên lai là Lý Thôi dưới tướng đích thứ nhất dũng tướng tào đồng!

Đồng Trác vuốt râu mà cười: "Được! Không hổ là chúng ta Tây Lương đích trai hiền nhi! Đi đi, đem kia Tặc Tướng đích thủ cấp cấp chúng ta lấy tới!" Đồng Trác nghĩ thầm vừa dùng mượn cái cơ hội giết gà dọa khỉ, để cho những thứ kia đối với mình âm phụng dương vì đích gia hỏa cửa, nhìn một chút bản thân dưới tướng đích Vũ Dũng!

"Mặt tướng tuân lệnh!" Tào đồng lên ngựa nói đao giết hướng trong sân Lữ Bố.

"Tặc nhân nghị ngông cuồng! Nhìn ta tào đồng lấy người thù, ách!"

Kia tào đồng kết bạn với Lữ Bố hợp lại, liên lời xã giao cũng chưa nói xong liền bị dùng tên giả viên kiến cho đòi đích Lữ Bố chém với mã hạ.

"Ha ha ha ha, quan quân bọn chuột nhất cửa, các người chẳng lẽ chỉ có những thứ này trung nhìn không còn dùng được phế vật sao?" Lữ Bố ngông

cuồng đích cười to nói.

"Ai nha! Cái này tào đồng hư đại sự của ta nha! Thật là phé vật! Còn có ai dám xuất chiến!" Đồng Trác nổi giận mắng.

Quan quân trong trận đích một thành viên Hồng Diện râu dài đích Đại Hán đang muốn tiến lên lại bị một bên một cái mặt trắng nhĩ lớn trung niên nhân kéo, chính là Quan Vũ cùng Lưu Bị, chỉ thấy Lưu Bị hướng Quan Vũ lắc đầu một cái, Quan Vũ không thể làm gì khác hơn là lui ra.

"Ta Đoạn Ôi nguyện làm chủ centi mét uru!" Lại một thành viên Quan Tây Đại Hán tiến lên phía trước nói.

"được ! Nhanh đi chém người kia! Trở lại chúng ta vì người khoe công!" Đồng Trác đối Đoạn Ôi cho phép lấy trọng thưởng.

"Tạ Chủ Công! Mặt tướng đi." Đoạn Ôi vỗ ngựa giết hướng Lữ Bố.

"Uống! Hắc! A ~" Đoạn Ôi cùng Lữ Bố giao chiến ba cái hiệp bị đâm với mã hạ. . . .

"Trở lại a!" Lữ Bố tương thương thượng đích huyết tí bỏ rơi về phía sau quát to.

"Còn có ai dám thượng? Chỉ cần bắt được đối diện tiểu tử kia thủ cấp, chúng ta thưởng bách kim!" Đồng Trác thấy thủ hạ chúng tướng đối Lữ Bố cao cường võ nghệ có chút băn khoăn lập tức sử xuất trọng thưởng.

Quả nhiên trọng thưởng dưới phải có dũng phu, "Chủ Công nhìn ta Vương Phụng cùng huynh đệ ta Lý Mông đi chiến tặc nhân!"

"Đi đi!" Đồng Trác ngầm cho phép liên thủ đánh ra tình hình như thế.

"Thiết, nhanh như vậy liền mấy người cùng nhau lên a." Lữ Bố thảm mắng một tiếng, lại điều chuyển đầu súng giết hướng hai người.

"Nhìn thương!" Lữ Bố hét lớn một tiếng, dùng thương sử xuất Bá Vương Kích pháp trung đích 'Lực rút ra thiên quân' mượn mã đích trùng kích lực đâm về phía Vương Phụng đầu lâu!

"Phốc!" Mã hơi nhanh một chút đích Vương Phụng trực tiếp bị Lữ Bố một thương đâm bẽ đầu lỏ, bạch hoàng xen nhau đích chất lỏng nhào phía sau Lý Mông mặt!

"Hắc! Hoành Tảo Thiên Quân!" Lữ Bố thừa dịp Lý Mông tầm mắt không rõ, dùng đầu súng tương Lý Mông lan yêu cắt thành lưỡng đoạn, té xuống đất đích Lý Mông nhất thời chưa chết, hấn không ngừng lăn lộn từ trong miệng phát sầm nhần đích kêu thảm thiết. Hai chiêu! Chỉ dùng hai chiêu! Đối diện quan quân trận doanh sĩ tốt tướng quân nhìn Lữ Bố trên mặt Quý Diện, nghe Lý Mông đích vô cùng thê lương đích kêu thảm thiết nhịp tim nhất thời không tự chủ được chậm nửa nhịp. Mà ở Lưu Bị sau lưng đích Quan Vũ vốn là một mực híp đích cặp mắt bất tri bất giác mở ra!

"Hắc hắc, còn có ai!" Lữ Bố dùng tọa kỵ tương Lý Mông tàn nhần chà đạp đến chết sau hét lớn!

"Hống! Hống! Uy vũ! Uy vũ!" Nghiễm Tông dưới thành chính mắt thấy bản thân mới Chủ Công quý thần vậy thần dũng sau, mấy vạn Hoàng Cân Quân tinh thần tăng mạnh. Hậu trận đích Trương Ngưu Giác có chút kích động muốn 'Chẳng lẽ Chủ Công muốn dựa vào trứ tự mình một người đích Vũ Dũng tương phe địch đích tinh thần đã kích bằng điểm sao? Đè xuống bây giờ Chủ Công biểu hiện ra quý thần chỉ dũng hiển nhiên là thành công! Chủ Công đích loại khí thế này thị so với sư phó Tiên Thuật đối với địch nhân lớn hơn đã kích! Thật tốt quá!"

Đang lúc Lữ Bố điều võ dương oai lúc đối diện trong trận truyền tới quát to một tiếng: "Thất phu! Nhìn Quan mỗ lấy thủ cấp của người!"

'Hắc, đây chính là tên truyền thiên cổ đích Quan Nhị Gia sao? Quả nhiên anh vũ bất phạm a' Lữ Bố âm thầm quan sát giục ngựa đánh tới đích Quan Vũ. 'Thiết, nếu là ta có thể sử dụng Phụng Thiên Họa Kích tốt biết bao nhiêu a, dùng thương luôn là cảm giác không thuận tay a.'

Kìa Quan Vũ cũng là sát đao, chỉ thấy hấn chuôi này Thanh Long Yển Nguyệt Đao kéo ở mã sau, ở hai mã sắp đến gần thị đột nhiên lệ quát một tiếng tương đại đao một tay vung hướng Lữ Bố đầu lâu!

"Uống! !"

"Làm!" Lữ Bố đang phân thần nhất thời không bắt bẽ thiếu chút nữa trúng chiêu, hoàn hảo Lữ Bố dựa vào võ giả bản năng dùng Bạo Vũ Lê Hoa Thương chặn lại bỏ tới đích Thanh Long Yển Nguyệt Đao!

Quan Vũ một đao không trúng, Thanh Long Yển Nguyệt Đao mượn hai người binh khí tương giao lúc đích phản lực, về một cái vòng tròn hồ, lấy từ dưới đi lên đích thượng lưu thức, bỏ về phía Lữ Bố đích bụng ngựa.

Lữ Bố thấy rõ ràng, dùng Bạo Vũ Lê Hoa Thương đích đầu súng đánh về phía Thanh Long Yển Nguyệt Đao đích đao thủ, nhưng lại phá Quan Vũ đích một đao.

Quan Vũ Thanh Long Yển Nguyệt Đao bị kích dụng, thượng lưu thức bị Lữ Bố phá, Quan Vũ nhất thời mất đi thăng bằng. Quan Vũ lập tức tương Thanh Long Yển Nguyệt Đao chống đỡ hướng mặt đất ổn định thân thể thăng bằng. Lữ Bố nhìn đúng thời cơ một thương đâm hướng nhìn qua không có chút nào để phòng đích Quan Vũ.

Nhưng không ngờ, Quan Vũ cái tư thế này đúng là hấn cố ý bán sơ hở, mà Lữ Bố cùng cao thủ giao thủ kinh nghiệm còn chưa đủ để, lại có thể nào nhìn

ra Quan Vũ cái này hành tẩu giang hồ nhiều năm lão thủ đích giao hoạt. Đang lúc Lữ Bố đâm về phía Quan Vũ đích một thoáng kia, Quan Vũ lợi dụng Thanh Long Yển Nguyệt Dao đích ủng hộ đem người đột nhiên hoành nằm trên lưng ngựa trên, tránh thoát Lữ Bố một thương này, rồi sau đó dùng tay phải vững vàng bắt lại Bạo Vũ Lê Hoa Thương đích thân thương. Quan Vũ nắm thân thương sau thuận thế kéo một cái tương thân thể mình kéo lên, nhưng là lên không chỉ là Quan Vũ đích thân thể, ở phía sau còn có chuỗi này lóc ra hàn quang Thanh Long Yển Nguyệt Dao!

Quan Vũ tay trái cầm Thanh Long Yển Nguyệt Dao, hung hăng bỏ về phía trường thương trong tay bị kẹt đích Lữ Bố! Lữ Bố lâm nguy không loạn, rút ra bên hông bội kiếm, lấy vì Ngụy cứu Triệu phương pháp thật nhanh đâm về phía Quan Vũ bộ mặt. Nếu như Quan Vũ không thu đao phòng ngự, hai người tương đồng quy vu tận!

Quan Vũ dĩ nhiên không nghĩ cùng một cá Hoàng Cân Quân Tặc Từ đồng quy vu tận, bắt đắc dĩ thu hồi Thanh Long Yển Nguyệt Dao, chặn lại Lữ Bố đích trường kiếm.

Quan Vũ ba đao không trúng, sắc mặt có chút khó coi, lại giục ngựa hướng bốn trận chạy tới. Lữ Bố liên tục bị giam vũ cướp công, đặc biệt là mới vừa đích đao thứ ba, thiếu chút nữa bị giam vũ gây thương tích. Từ trước đến giờ cho là mình vô địch thiên hạ đích Lữ Bố lại như thế nào để cho hấn tùy tiện chạy trốn, không nói hai lời giục ngựa đối Quan Vũ không ngừng theo sát.

Quan Vũ thấy Lữ Bố theo đuổi khỏe miệng xẹt qua một đao cười lạnh, âm thầm tương mã tốc thả chậm, Thanh Long Yển Nguyệt Dao kéo trên đất, cầm đao đích tay trái âm thầm tích góp lực lượng.

Lại nói Lữ Bố sắp vượt qua Quan Vũ đang cao hứng hơn, âm thầm nghĩ tới, kiếp trước nghe nói cửa này vũ đích đầu ba đao quý dị nhiều thay đổi, hôm nay nhìn một cái quả nhiên lợi hại, không trách Quan Vũ có thể hãm rượu chém Hoa Hùng, niêu sát Nhan Lương, tru diệt Văn Sừ. Nhìn đến mình hay là xem thường thiên hạ anh hào. Ừ? Chờ một chút! Quan Vũ trừ đường đầu ba đao còn có một chiêu tuyệt kỹ a! Chẳng lẽ Quan Vũ phải dùng hấn nhất cầm tay đích Tha Dao Ké! !

Đang lúc Lữ Bố nghĩ đến đây lúc, Lữ Bố cùng Quan Vũ khoảng cách của hai người đã không tới hai bước. Lữ Bố thấy Quan Vũ bả vai khác thường động, vội vàng hội tụ tinh khí thần, chuẩn bị đón đỡ hạ một đao này!

Lại nói Quan Vũ, thấy Lữ Bố có đề phòng, không khỏi thầm mắng một tiếng, nhưng là bây giờ đã đến tên đã lên dây không phát không được đích cảnh giới, Quan Vũ quyết định thật nhanh sử xuất ở phía sau đời Uy Chấn Thiên Hạ đích tuyệt kỹ —— Tha Dao Ké!

"Tặc Từ thụ thù! !" Quan Vũ hét lớn một tiếng, xoay người một đao dùng hết lực khí toàn thân chém về phía Lữ Bố!

"Hừ!" Lữ Bố lấy Bá Vương giờ đỉnh thức, ngạnh kháng ở Quan Vũ đích 'Siêu phải giết' nhưng là trong lòng ngực lại cảm giác được một trận huyết dịch phiên trào, nhưng là Lữ Bố cứng rắn tương trong miệng máu tươi nhin đi xuống.

"Tha Dao Ké? Quả nhiên lợi hại!" Lữ Bố vừa cùng Quan Vũ ở trên ngựa so đầu trừ khí lực, vừa sắc mặt triều hồng đích thờ dài nói.

Quan Vũ vốn là đồ ngẫu mặt đang cùng Lữ Bố giác lực lúc trở nên hồng trung thấu tử, nghe được Lữ Bố đích cảm thán cắn răng chửi nhỏ: "Hừ! Thất phu,

Coi như ngươi vận khí tốt! Nhưng là ngươi hôm nay nhất định phải bị ta chém với mã hạ! Đi tìm chết đi!" Đang khi nói chuyện Thanh Long Yển Nguyệt Dao lưỡi đao chuyển một cái, trực tiếp tước hướng Lữ Bố đích bên phải cánh.

Lữ Bố một cái Thiết Bản Kiêu tránh thoát Quan Vũ âm hiểm một đao sau, giục ngựa kéo ra cùng Quan Vũ đích khoảng cách."Hừ! Khen ngươi đôi câu còn suyền lên hắc? Cuồng đồ, hôm nay để cho ngươi khai mở nhân giới! Giết!" Lữ Bố bị giam vũ cuồng vọng giọng của chọc giận, khí thể biến đổi lộ ra một cỗ cuồng liệt như lửa cảm giác, thương pháp huyền hóa ra đếm chỉ vô tận đích Thương Ảnh đâm về phía Quan Vũ, chính là học từ Đồng Uyên đích Bách Điều Triều Phượng thương pháp!

Quan Vũ thấy Lữ Bố đích Thương Ảnh thất kinh, loại này thương pháp hình như là trong truyền thuyết võ học tông sư Đồng Uyên đích Bách Điều Triều Phượng thương pháp a! Chẳng lẽ hấn thị Đồng Uyên? Hoặc là Đồng Uyên đích đệ tử? Bất kể như thế nào lần này tương có một cuộc ác chiến liễu. Quan Vũ trong lòng giạt mình trên tay lại không có nhân rồi, một chuỗi Thanh Long Yển Nguyệt Dao hóa thành một cái rồng giận đích Thanh Long đánh về phía Lữ Bố dùng trường thương tạo thành Hòa Phượng!

"Đừng! Đình! Oanh!" Một trận đình tai nhức óc Thiết Khí tương giao thanh truyền tới, để cho xem cuộc chiến hai quân binh sĩ trọn mắt hốc mồm, loại thanh âm này cần bao nhiêu khí lực tài năng chế tạo ra a. Vậy ngay cả cá nhân làm sao có thể mạnh như vậy? Đơn giản là phi nhân loại a!

Bất kể người khác nghĩ như thế nào, ngược lại cùng Quan Vũ đại chiến gần Bách Hợp đích Lữ Bố Việt Chiến càng kích động! Đoạn thời gian trước mới vừa cùng một cái cao thủ dùng đao —— Hoàng Trung đại chiến một trận, thể nghiệm một loại triển miên như bần đích cao cấp Đao Pháp, không nghĩ tới bây giờ ở cái chỗ này lại kiến thức một loại khí thể kỳ dị Đao Pháp. Cửa này vũ đích Đao Pháp để cho người ta cảm giác Hốt Liệt như lửa hải chọt lạnh như băng xuyên, tuy không kịp Lữ Bố đích Bá Vương Kích pháp huyền diệu, nhưng là lại ở trên bản chất có dị khúc đồng công chỗ.'Đây chính là Danh Chấn Thiên Hạ đích ba mươi sáu đường Xuân Thu Đao Pháp sao? A a, quá sáng! ! Thật là làm cho người ta hưng phấn a! !' Lữ Bố toàn thân nhiệt huyết sôi trào.

"Hồng! !" Lữ Bố đích cặp mắt đã máu đỏ một mảnh, xuyên thấu qua Quỷ Diện khô đích mắt lỗ bắn thẳng đến đến Quan Vũ đích trong tầm mắt, Quan Vũ trong lòng run lên, Quan Vũ biết cái này thân bí cường giả muốn bộc phát!

Đúng vậy, Lữ Bố đích bộc phát, thiên hạ này càng ngày càng nhiều cường giả để cho Lữ Bố hưng phấn! Đây là Lữ Bố trong linh hồn kích động khởi đích run rẩy!

"Ha ha ha! Táp toái đi tìm chết đi! Ha ha ha ha! Giết! Giết! Uống a!" Lữ Bố trong tay Bạo Vũ Lê Hoa Thương hóa thành một mảnh Ngân Quang đánh úp về phía Quan Vũ, Quan Vũ khò khò chống đỡ mấy chục hợp sau biết mình cùng cái này gọi là viên kiến cho đòi địch thần bí vô già chênh lệch không nhỏ, ở một lần phòng thủ lúc bị Lữ Bố đâm trúng vai trái sau, Quan Vũ mượn hai mã tương giao chi nhớ cũng không quay đầu lại giục ngựa đem về trong trận.

"Ha ha ha ha! Hèn nhất! Phế vật! Không chịu nổi một kích a! Toàn quân nghe lệnh giết! !" Lữ Bố còn không có quá ần Quan Vũ liền chạy, điều này làm cho Lữ Bố rất khó chịu! Nhưng là Lữ Bố nhưng nhìn ra đối diện tinh thần trầm thấp, chính là đại chiến địch thời cơ. Vì vậy giờ súng phát động toàn quân tấn công, bản thân thứ nhất giết hướng địch trận.

"Kia cái mặt quỷ tướng lĩnh tới!"

"Cái đó có quỷ thần chi dừng địch địch tương lai! Chạy mau a!"

"Chạy mau! !"

Mười mấy vạn quan quân binh sĩ bị Lữ Bố phi nhân địch khí thế sở áp đảo, trước trong trận rất nhiều nhất gan điểm quân sĩ trực tiếp về phía sau trận chạy trốn, muốn rời xa cái đó kinh khủng Sát Thần. Cái này cổ đảo binh không chỉ có hình ảnh liễu toàn quân địch tinh thần, cũng đánh sâu vào quân trận.

"Không cho phép trốn! Không cho phép rút lui! Hắn chỉ có một người! Mau cấp chúng ta giết đi lên! Dám lui về phía sau người Sát Vô Xá!" Đồng Trác rút ra bội kiếm liền giết mấy cái trốn chạy sĩ tốt, nhưng là bởi vì hắn trong quân đội địch uy tín không đủ, những thứ kia trốn chạy sĩ tốt căn bản không mua của hắn tướng, trừ khi hắn phụ cận bị chém đầu ngoại người còn lại tiếp tục về phía sau trận chạy trốn.

"Ghe tôm! Đầu là quý nhất gan! Hèn nhất!" Đồng Trác tức giận cả người phát run, lần này Ký Châu đánh dẹp quân địch vị trí được không dễ, nếu như ở trên tay mình thua hậu quả là cái gì Đồng Trác rất rõ ràng.

"Chủ Công! Cái đó viên kiến cho đòi tới rồi! Chúng ta mau chạy đi, hắn là hướng về phía ngài tới a." Lý Thôi thấy Lữ Bố xông về Đồng Trác đích chiến kỳ chỗ, bị dọa sợ đến vội vàng mời Đồng Trác rút lui.

Đồng Trác đang đang bức bội thượng, Lý Thôi cái này một khuyến vừa lúc bị đụng cá chánh."Lý Thôi! Người bình thời không phải luôn là tự khen nói mình võ nghệ siêu quần, sở hướng vô địch sao? Hảo a! Chúng ta cho người cơ hội này, người đi giết cho ta liễu tên khốn kia! Nhanh đi a!"

Lý Thôi trong tối cười khò, 'Mình làm lúc nói câu nói này thời điểm có thể chỉ là vì Đồng Mập Mập đích hoan tâm đích a. Hiện đang gọi mình đi cùng cái đó mãnh đến phi nhân địch sinh khẩu đơn đầu, còn không bằng trực tiếp giết mình tính đầu.' Lý Thôi trong lòng mặc dù nghĩ như vậy, nhưng là lại không thể nói như vậy.

"Chủ Công! Kia Dịch Tướng cách chúng ta chỉ có năm mươi bước a, không đi nữa chúng ta có thể không đi được liễu a, Lý Thôi kính xin Chủ Công theo ta rút lui!" Lý Thôi ở lần khuyến nhủ.

"Hừ!" Đồng Trác cũng không ngốc, thấy Lữ Bố như vào chỗ không người địch giết hướng mình. Trong lòng cũng hết sức sợ hãi. Vừa đúng thừa dịp Lý Thôi đưa tới đích 'Nác thang' xuống đài, bất quá Đồng Trác vẫn là không có cấp Lý Thôi sắc mặt tốt, hắn thầm nghĩ nếu như mình có cá thiên hạ vô song võ tướng như thế nào có hôm nay lúng túng cảnh tượng.

"Hừ! Táp toái cửa! Người cản ta chết!" Lữ Bố đã tiến vào một loại Cuồng Hóa trạng thái, trong tay đại thương bị hắn làm thành kích sử, thật là đụng sẽ chết, làm phiền liền thương. Lữ Bố ở vạn trong quân trực tiếp giết hướng Đồng Trác soái kỳ, bất kể là Đại tướng hay là tiểu tốt, toàn bộ cũng tự giác cách xa cái này kinh khủng Sát Thần. Mà đi theo Lữ Bố phía sau mấy vạn Hoàng Cân Quân theo một trong trận che giết, quan quân đại trận nhất thời loạn thành một mảnh.

Chờ Lữ Bố sát đảo Đồng Trác đẹp trai dưới đáy sau, Đồng Trác đã sớm chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chỉ còn dư một cây soái kỳ cô linh linh ở lại tại chỗ, chung quanh liền thủ kỳ địch quân sĩ cũng trốn địch không còn một mống. Lữ Bố rút ra bội kiếm một kiếm chặt xuống đại kỳ rống to: "Đồng Trác đã chết! Giết a! !"

Một tiếng này hồng đề cho vốn là còn đang khò cực chống đỡ mấy chục chỗ Phương Trận nhất thời sụp đổ, liền chủ soái đều chết hết còn đánh cái gì kính, nhất thời mười mấy vạn đại quân toàn bộ bắt đầu đại sụp đổ. Hoàng Cân Quân nhân cơ hội đại giết đặc giết, ở mười mấy viên Hoàng Cân Quân tướng lĩnh đích dưới sự hướng dẫn tứ tán đánh ra, tương Ký Châu đánh dẹp quân đuổi giết ra khỏi ngoài mười mấy dặm, mới ở Lữ Bố đích tướng lệnh hạ thu binh dọn dẹp chiến trường.

Chiến dịch này, Lữ Bố chém tướng mấy chục viên, chém ngã bao gồm Đồng Trác soái kỳ ở bên trong tổng cộng ba mươi bốn can Tướng Kỳ. Giết chết sĩ tốt quá ngàn, thương sĩ tốt vô số.

Mà Hoàng Cân Quân tổng cộng chém giết hơn năm vạn quan quân, tù binh hơn bốn vạn người, lấy được đại doanh một tòa, Bình giáp lương thảo vô số. Ký Châu quân đoàn còn lại mấy vạn Tàn Quân chạy ra khỏi Nghiễm Tông thành ngoài mười mấy dặm, đối Nghiễm Tông thành đích uy hiếp cùng vậy khốn hoàn toàn thất bại. Sau cuộc chiến, thu tập được mấy chục vạn vũ khí, cùng với đủ hai mươi vạn đại quân ăn vào hai tháng đích lương thảo. Mà đối với tù binh, Lữ Bố cũng không có hồ giết, những người này dù sao cũng là Đại Hán đích con dân, ở tương tù binh đích bốn vạn quan quân phải Bình giáp toàn bộ tước đoạt sau, cho bọn hắn giữ lại một cái quần cụt sau, liền toàn bộ thả.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Lữ Bố Tân Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.